

NOVUS X
GRÆCORUM
Epigrammatum & Poematōn
DELECTUS,
CUM
NOVA VERSIONE
ET
NOTIS.

Operâ THOMÆ JOHNSON, A. M.

In Usū Scholæ ETONENSIS,

EDITIA SEXTA Emendatior.

Lucian. de Gymnasiis, P. 283. Edit. Græc.

Προῖσι δ' ἦδη, σοφῶν ἀνδρῶν γυῖμας, ἔργα παλαιά, καὶ λόγους
ἀφελίμους ἐν μέτροις καταποσμήσαντες, ὡς πολλοὶ μυημένοι,
ραψῶδ' ἔρρη αὐτοῖς.

L O N D I N I :

Typis S. Palmer ;

Impensis G. & J. INNYs, ad Insignia Principis
in Cœmeterio D. Pauli, M.DCC.XXIV.

1607/1581. ДВОИ

G R A E C O R U M

Epigrammatum & Poematum

DELECTUS

M U C

NOVA VERSTIONE

T E

2 I T O W

М. А. МОГИНОВ ЗАМОНТ АЗЕРБАЙДЖАН

In Ume Schatz Etonensis.

EDITIA SEPTA. Emendationes.

London de Gouda is 17. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 8

... ..

И Д У О Л

Imprensa G. & J. Linares, de Lisboa, Portugal.
in Commercio D. Paulo, M. de S. Paulo.

BENEVOLO LECTORI.

DEfficiente jam Farnabiana Epigramma-
tum Editione, novum procurare Delec-
tum satius omnino visum est, quam veterem
prælo reddendum commendare: suam enim
provinciam non ubique feliciter administrave-
rat Farnabius; ut qui, nonnullis perquam e-
legantibus omissis, plurima tamen vel inepte
ad dōgā, vel misere argutula, vel Puerorum
denique mentibus non sine periculo credenda
ascivisset. Nugis igitur hujusmodi ablegatis,
alicunde resarcienda erat jactura. Proinde in-
sanum illud epigrammatum Volumen, a Bro-
deo editum, perlegere decrevi: ter, quater
perlegi quanta potui diligentia; at, si molem
spectes, tenui, fateor, cum fructu. Anacreon-
tis itaque nonnulla adjicere non dubitavi: at
quæ modesta cultu, nec a nostro proposito a-
liena. Inde Theognidem excutere placuit;
quem prætermissum diu questi sunt docti vi-
ri: igitur ex illo, nimis parce vereor, quæ-
dam tamen habes excerpta. At sic faciendum
erat, ne in nimiam hoc Opus excresceret mo-
lem. Namque Aurea Pythagora Carmina,
Maschi

LECTORI.

Moschi Fugitivum Amorem, paulo licet prolixiora, mihi præterire Religio erat. Atque ita concinnatus, quem tibi, Lector, exhibemus librum, prodit. Quod si fastidiosior hos tenues abjeceris labores, ut tua palato minus gratos,

Discipulorum inter jubeas plorare Cathedras,

neque me pigebit, satis beatum, si, quæ Pueris scribuntur, in Puerorum cedant commodum: Quibus adeo inservire studui, ut, quæ alias non aspernatus forem, cautus rejecerim, & quæ vix ullo apud me loco futura essent, illorum gratia una forsitan aut altera vice cooptaverim. Hac quoque potissimum de causa Latinam suscepi Versionem: qua in Versione id mihi unice laborandum duxi, ut Latina Græcis ad amissim responderent; ne, quos errores usque huc erraverunt, porro Tyrones errare pergerent. Si qui ullam omnino Versionem damnant, ut ineptum puerilis ignavia patrocinium, sciant velim me nullo modo posse illorum sententiæ accedere, tum quia aliter idoneis destituerentur adminiculis, qui in limine tantum Græcæ Linguae hærent: tum quia ipsi sua alicunde negligentia fulcimentum minus commodum invitis omnibus pararent. Non fieri igitur potest quin credam, multo satius esse ut quocumque modo Puerorum erroribus obviamatur, quam ut vix unquam dediscendos imitant errores.

Adjeci

LECTORI

Adjeci præterea Notulas quasdam, ut novam, ubi opus est, interpretandi rationem aliquo modo confirmarem: & sicubi recepta usque huc lectio loco movetur, ne sine causa loco motam crederes. Vulgatis usus sum Codicibus, Epigram. Editione Brodæana, Callimacho Annæ Tanaquil. Fabri filia: Anacreonte Tanaquil. Fabri, Poetis minoribus Cantab. editis.

De hac Quinta Editione nihil ultra est quod te monitum velim, nisi me maturiori adhuc ductum consilio, & novis adjutum auxiliis, prioribus quadringentis in Secunda Editione insertis non contemnendam versuum optimorum accessionem fecisse, ex eodem Menandro, Philemone, aliisque, quorum ope auctior olim prodiit & commendatior hic Delectus. Habes etiam adjectam Vavassoris Dissertationem de Epigrammatum collectoribus, doctam illam, & dignam quæ ubique legatur, huic autem loco perquam accommodam.

Fave, si potes, & Vale.

FRAN-

FRANCISCUS VAVASSOR

D E

Collectoribus Epigrammatum Græcorum.

Collegerunt apud Græcos Epigrammata suorum viri insignes, & ipsi Poetæ, primum Meleager, deinde Philippus, tum Agathias, ad extremum, sed longo post temporis intervallo, propiusque a nobis, Maximus Planudes.

Ac Meleager quidem, homo natione Syrus, & oppido Gadareus; quem Seleucus vi. Syria Rege ultimo, vixisse ferunt, incoluisse urbem Tyrum, in Co Insula mortem obiissem; ex diversis totius Antiquitatis sex & quadraginta Scriptoribus Epigrammatum decerpit flores, & inde coronam texuit, atque ita inscripsit: cum suum cuique florem Poetæ attribueret, ipse pro parte aliquid in textum illud suave ac speciosum conferret. Digestum opus, ac dispositum pro ordine Literarum, unde singuli Poetæ initium ducerent nominis; non autem, quod fuit fortasse satius, pro tempore, quo quisque vixisset. Sed hoc, credo quia facilius, & cuiusvis, neglectum; illud, quia varium magis, & artificii esse alicujus videretur, usurpatum. Quanquam hunc ordinem Meleagri dicitur confecisse Constantinus nescio quis Cephalas, nec jam Nominum aut Personarum habuisse rationem, sed res modo spectasse præcipuas, de quibus in Epigrammatis ageretur, & in diversa quædam capita distribuisse, ἢ γεν. ἐρωτικά ἰδιώας, καὶ ἀναδηματικά, καὶ ἐπιτύμβια, καὶ ἐπιδικτικά. Certe videre licet etiamnum Manuscriptos Codices, in quibus iste retineatur quadripartitus & conservetur ordo. De patria vero Meleagri, deque habitatione non una quod dixi, facile intelligitur cum ex præclaro Epigrammate libri Anthologiæ tertiæ, in quo ipse de se loquitur, Ἀτρείμας δ' ἐνεβαῖνε tum ex altero isto nondum edito, quod eadem habet omnia, præter clausulam, atque etiam distinctiora.

Πρώτα μοι Γαδάρων κλεινὰ πόλις ἔπλετο πάτρα,
 Ἦνδρῶσιν δ' ἱερὰ δεκάμηνα με Τύρῳ.
 Ἐἰς γῆρας δ' ὅτ' ἔβην, καὶ διὰ τρέψην ἐμὴ ἡ Κῆς,
 Καί μιν δυνὸν Μυρόπων ἄσιν ἔγηροτρόφῃ.

Musci

De Collectoribus Epigrammatum

Μῦθος δ' ἐν ὀλίγοις ποίησι τὸν Εὐκράτην Μελίαγρον
Παῖδα, μὲντοι τοῖς ἑκατόν Χάριτας

Prima mihi Gadarensium incluta civitas patria fuit : Deinde
quæ me sacra exceptit Tyros, educavit virum : Postquam autem
ad senectutem perveni, divina me Cos aluit : & adoptivum Me-
ropum civem id ætatis foviit. Ac Musæ in paucis Meleagrum
me, Eucratis filium, per mellitas exornarunt Gratias.

Sed rem, quæ hic agitur, maxime continet carmen ver-
sum prope sexaginta, quod procemii loco coronæ Melea-
ger suæ affinxit, ubi & Poetæ nominatim & flores appel-
lantur, atque, ut suus cuique assignatus flos est, inter se
junguntur : quod ego carmen, in tam multis Meleagri
jam editis, miror nondum vulgatum à quoquam fuisse.
Præterquam quod enim suavitatē quadam dictionis & nu-
merorum ubique delectet : quædam nos, quæ nusquam
alibi extrent, docere potest ; ut illud, qui viri epigramma-
ta, quæ feminae, primum fecerint : ut hoc quoque, statim
initio, Meleagrum, quod Sertum legerat, Diocli amico ob-
tulisse, & sui apud illum μνημόσυον, hoc est, amoris pig-
nus & monumentum, esse voluisse.

Μῦθα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πύκαρον αἰδῶνι ;

Ἢ τίς ἂν τῶας ὑμνοβέτας τέθεικας ;

Ἄνους μὲν Μελιάγρου, ἀνίστατο δὲ Διοκλῆϊ

Μνημόσυον ταῦτα ἐκτόνησε χάριν.

Musa dilecta, cuinam defers carmen hoc omnino frugiferum ? aut
quis Poeta coronam texuit ? Consecit Meleager, ac præclaro Dio-
cli, quod amoris monumentum foret, hoc expolivit munus :

Πολλὰ μὲν ἐμπλέκας Ἀντὶς κείνῃ : πολλὰ δὲ Μυρῷ

Ἀνείκῃ : καὶ Σαπφῶς βαίῃ μὲν, ἀλλὰ ὀδῶν.

Νάρκισσον τε χορὸν Μελαννιπιδῆ ἱκνῶν ὕμνον ;

Καὶ νέον οἰωνοῦ κλήμα Σιμωνίδῃ.

Ἐν δὲ ἀναμῶϊ πλέκας μυστῶν ἐκδοῖται ἱερῷ

Νοσφιδῶν ἱερῷ Διόκλει, κλέον ἱερῷ ἱερῷ.

Τῇ δὲ ἄρῃ καὶ πᾶσι τοῖς ἀφ' ἰδρυμένων Τριανῶν

Καὶ γλυκύν Ἡρώδῃ παρθένοχρῆμα δόξαν.

Multa innexuit Anytes lilia : multa Myrus lilia : Sapphus vero
perpauca quidem, sed rosas. Narcissumque hymnum Melanippi-
dæ choreis fertilem : Et novum ceanthes palmitem Simonidis.
Ac plexuit simul odoratum & suavem irin Nossidis ; ejus blan-

De Collectariis Epigrammatum.

duo ceram molliuit amor. Una cum ista sompuchum à suauissimo Riano; & dulcem Herminia crocum, puellis colore similem.

Ἀλκαίη τε λάλαθρον οὐ ὑμνοῦτοιο ἐκείνου.

Καὶ Σαμὶς δάφνης κλάωι μελαμπύταλον.

Ἐν δὲ Λεονίδῃ θαλάσσης κισσοῖα κορυμβώεις.

Μνασάλης τε κόμης ὀνόπορον πίτυν.

Βλασιῶν τε παλάμῃσιν ἀπὸ βρύτης Παιμφίλῃ οὐκ,

Συμπληκτοὶ καρφῆς ἐπὶσι Πανγκράτει.

Τύρῳ δὲ τ' ἐπιτάλῳ λυκίῳ, χλοῖον τε σίσυμβρον

Νίκῃ. Εὐφρόνῃ τ' ἀμφοτέρωθεν πύρεαλον.

Ἐν δὲ Subaud. πλέγας.

ἐμπλέγας. Sic versu abhinc

sexto, & decimo sexto, vice-
fimo, &c.

Et Alcei inter lyricos loquacem hyacinthum, & Samiae ramentum lauri nigricantibus foliis. Præterea Leonida teneros hederae corymbos, & Mnasalci comas acute pinus, flexilemque platani defregit ex Pamphili vite, ramis implexam nucis, quæ Pancratis est. Et Tyræ frondosam populum albam, & viride sissymbrium Niciæ, & Euphemi litoralem patalum.

Ἐν δὲ ἄρα Δαμαγέτῃ ἰοὶ μέλαν ἰδὲ τε μύρρον.

Καλλιμαχῆ, τυφελῇ μαστῶν αἰὲν μελίτῃ.

Λυχνίδα τ' Εὐφρορίων. ὃ δὲ ἐν μύσῳσιν ἀμύνει,

Ὃς Διὸς ἐν κερῶν εἶχεν ἐπανυμνίῳ.

Τῇσι δὲ ἄμ' Ἡσίοπῃς ἐνέπλεκε μαινάδα βότρυ,

Πέρσῃ τ' ἐν ὠδῇ χοῖον ἀμφοτέρωθεν.

Σὺν δὲ ἄμ' αἰὲν γλυκὺ μύλλον αἰὲν ἀπρεμόνων Διοτίμῃ,

Καὶ ποίης αἰὲν πρῶτα Μενεκράτει.

Ac Damageti violam nigram, suavemque myrtum Callimachi, plenam semper densati mellis. Et lychnidem Euphorionis, hic verò inter Musas eximius, qui Jovis ex puellis nomen habuit. Atque his Hegesippi implicuit racemum, qui agat in furorem, & Persei juncum odoratum excerpfit. Una cum his etiam dulce matum è ramis Diotimi, & punice flores primos Menecratis.

Σμυρναῖς τε κλάδης Νικαυῆντος, ἰδὲ Θάϊου

Τέρμωνος βρωτῶν τ' ἀχράδα Σμύνης.

Ἐν δὲ καὶ λυχνίῃ ἀμφοτέρωθεν αἰὲν,

Βαία διακρίσσειν τ' ἀνθία Παρθένῃ.

Δειψανά τ' εὐκαρπύνα μελισσάταιν ὅσῃ μύσῳ,

Ξανθὸς ἐν καλαμῷ Βακχυλίδῃ γάρυον.

Ἐν δὲ ἄρ' Ἀνακρεῶντος γλυκὺ κείνο μελισσῶν

Νίκῃ τ' αἰὲν ἐλπίδες ὀνόπορον, ἀνδρῶν.

Myrrha-

De Collectoribus Epigrammatum.

Myrrhæque ramos Niconeti, Phœniquæ terebinthum, & vest-
cam acbrada Simide. Tumeroprato fertili apia, exigui carpens
flores Parthenidas. Tum reliquias frugiferas à Musis mel stit-
lantibus, flavas è cubno Bacchylidis spicas. Iude Anacreontici
cantionem illam dulcem nectaris, & fecundum elegit anthemium.

Εἰς τὴν ἐκ φοβερῆς σχολιοτρικῆς ἀπὸ ἀκατά-
στητος, μίσητος γράψας ἀπὸ ἀπείρου
Τὸς δ' ἄμ' Αλέξανδρον τὴν ἀσπασίαν ἑλάνθη.
Ναὶ Πυλαγὰς πορφύρεον κίονα,
Εἰς δ' ἄρ' ἀμείψασθαι καὶ Πολυκράτη ἀπὸ ἀσπύ.
Φαισος δὲ τὴν νύκτα κενὸν εἰς Ἀντιπάτρον.
Καὶ μὲν ἡ Ἀριάς σαχνοῦρκα δῖα κατὰ νύκτα,
Ἰπποκρίτης ἔρως δῶρον ἀνδομάχου.
Αλέξανδρον, ἢ Αλέξανδρον, | enim constat versus.
forte. vel Αλέξανδρον. Sic

Atque etiam ex horribili crissaque acantho florem Archilachi
pat vase ex Oceano guttas. Et Alexandri novos surculos oleæ, &
Polycleti purpuream cyanum. Tum verò amaracum immisit,
Polystrati florem Pœtea, & phœnicium novum ligustrum ab
Antipatro. Nec non Ariam spicam nardæ posuit, Pœtæque
Mercurii donum capentem.

Εἰς Ἡσιόδιππον τὴν ἠδὺν ἀγρὶ ἀφῆκε.
Σικελιδῆς δ' ἀνέμοις ἄνθη Φυρίδου.
Ναὶ μὲν ἡ χρύσιον αἰ δαίσιον Πλάτωνος.
Κλῆμα, τὸ ἐξ ἀρετῆς παύσει λαμπρόμην.
Ἀστὴν τ' ἴδον Ἀραὶ οὐκ ἔβαλεν, ἀτασθαλίᾳς
Φοβὸν καὶ κίρα, ἀπαιτογόνος ἑλικας.
Ἀλλοὶ τ' ἰσχυρὸν καίριον, ἐν φλογὶ μίτρας.
Φυρίδου, Ἀλκυόνην ἐντροφὴν ὁμοῦ βοδὸς.
Ταῖς τι Φυλακείᾳ Θεόδωρῳ ποδῶν.
Ἐρπύλλου, κυνέῃ τ' ἄνθη Φανίου.

Posidippumque, Hydylumque, raphanos sylvestres terræ, Siceli-
dæque anemonas. Quin & chrysem semper divini Platonis stir-
pem, vi sua ex omni parte fulgentem. Qui astrorum scientem
Aratum eodem conjecit, & procera palmæ totondit cauliculus
primos, qui lotum conantem Chæremonis, flammæ admiscuit
Phædimi, Antagoræ tortilem bupthalmum, ac Phalacraeum
Theodori recens natum serpillum, & cyonorum flores Phania.

Ἄλλοι τ' ἔρως πολλὰ νύκτα, τοῖς δ' ἄμ' ἡμέρας
Καὶ σφίσης ἐπὶ πῦρ πρῶτον λουκοῖα.

De Collectoribus Epigrammatum.

*Ἀλλὰ φίλοις ἢ ἑταίροις φέρω χάριν ἔτι ἢ μὲν αἰσ
Καὶ οὐκ ὁ τῶν μὲν ἰδρυκῶν ἑταίρων*
 Multaque aliorum germina nova addidit, simul & cum his,
 Musæ suæ, quæ cito oriuntur, leuciora. Cum autem hoc ami-
 ci defero munus, tum poetica cultoribus communis hæc Musa-
 rum suavis corona.

Altera est à Philippo Thessalonicensi corona contexta,
 eademque Carnillo cuidam delata, instituto & exemplo
 Meleagri. Secutus quoque rectam seriem literarum Phi-
 lippus, ut Meleager, ad Poetas singulos, singulas vel plan-
 tas, vel flores, vel arbusculas, explicandi & distinguendi
 causa, aut ornandi adjunxit. Hoc dissimile, quod quatuor-
 decim numero tantum Poetas recensuit, quos ejusmodi
 suis instruxit insignibus, alios aliis, quibus quisque vellet,
 designandos floribus permisit. Sed ista dici quid necesse
 est pluribus, quæ ipse breviter Philippus complexus est?
 Sic enim loquitur præfatione sua, quam ineditam quoque
 adhuc, non patiar amplius desiderari.

*Ἀντίφει σοὶ δρέψας ἑλικωνία καὶ κλυτὰ δένδρε
 Πιερίης κείρας πρωτοφύτους καλυκας,
 Καὶ σελίδος νεανῆς θερύσας σάχυν ἀντὶ ἐπὶ λίσσας
 Τοῖς Μελεαγρίοις ὡς ἱκέλον ἐσφάνεις.
 Ἀλλὰ παλαιοτέρων εἶδος κλέος, ἰδοὺ Κἀμύλλης,
 Γυνῆ καὶ ὀπλοτέρων τῇ ὀλιγοσχηλῶ.*

Cum flores tibi excerpserim Heliconios, & inclytæ arboribus
 Pieriæ totonderim teneros calyces; cumque librorum recenti-
 um legerim spicas; nexui quoque Meleagri simile quiddam
 coronæ. Qui vero antiquorum nosti decus, optime Camille,
 nosce & recentiorum in ea arte tenuitatem.

*Ἀντίπατρος πρέφει ἐσφάνει σάχυν ὡς ἢ κόρυμβος
 Κριναγόρας λάμψει δὲ ὡς βότρυς Ἀντίφειλος
 Τύλλος ὡς μελίλαιον ἀμάραντος ὡς Φιλόδημος
 Μύρτα δὲ ὁ Παμφύλιος ὡς ῥόδον Ἀντίφειλος
 Κισσός δὲ Ἀυτομέδων Ζώνης κρίνα· δῆλος ἢ Βιάνωρ
 Ἀλίνος δὲ ἑλαῖη καὶ Διόδωρος ἰός.
 Εὐφώνος δὲ φέλος σαρπενόλεος. Τὰς δὲ θείας
 Εἰκασὸν οἷς ἐδέλοισιν ἀνδρῶν ἀριστοτέρους.*

Antipater, aptabitur coronæ pro spica: ut racemus Crinago-
 ras: latebit ut nux Antiphilus. Tollius, ut melilorus: Phi-
 lodemus,

De Collectoribus Epigrammatum.

lodemus, ut amaracus : pro myrto Parmenion, pro rosa Antiphanes. Hedera erit Automedon, lilia Zonas, quereus Bannor, Antigonus olea, Diodorus viola. Eventum lauro implicuit, reliquos Poëtas confer cum floribus quibuscumque novis.

Videsne, Lector, quid sibi Philippus hic velit, quidve se profiteatur fecisse ? Ait à se collectos Poëtas recentiores ; cum quidem Meleager antiquos maximè, ut ejus ex procemio perspicitur, collegerit. Sed quia, Philippo qui recentiores, iidem non modò nobis esse possunt antiquissimi, sed aliis etiam Poëtis compluribus Græcis ; plurimum autem interest ad bonitatem & præstantiam, epigrammata esse à vetustioribus profecta, quod postèrius tempus priori multum scribendi laude concedat : investigandum videtur quo Philippus tempore, novorum epigrammatum collector, floruerit ; nè sua ei novitas fraudi sit, aut minori certè in pretio & honore habeantur, quæ collegit. Inter epigrammata Philippi amplius quinquaginta, esse video tria omninò, quæ admoneant nos, imò certiores faciant, quibus is temporibus extiterit : quanquam aliud alio manifestius aperiatur. Primum, concinnum sine dubio & vetere Græcia dignum, est ejusmodi, quod nos è Græco libenter propter elegantiam & venustatem argumenti, ut & alia duo, convertimus.

Φοῖβον ἀνθρακῶδη ποτὲ Δάφνη, νῦν ἀντίτλιε.

Καίσαρ ἐν βωμῷ κλῶνα μελαμπέταλον.

Ex ὃ Οἷον σῦν ἀμείνονα. Λατοίδῳ ᾧ

Ἐχθήρασα, φιλεῖ Ζῆνα τ' Αἰνείδῳ.

Ῥίζαν δ' ἐκ γῆς μητρὸς βύλεν, ἀπ' ἀπὸ πέτρης.

Καίσαρι μὴ τίχλει ἐδὲ λίθῳ δύναιται.

Phæbum alias Daphne spreuit : nunc Cæsaris ultra

Ex ara ramos protulit alma suos.

Ecce Deo inventus melior Deus. Oderat olim

Latoidem : Æneadum nunc amat illa Jovem,

Saxo radicem, non terra matre, profudit.

Non potis Augusto non parere ipse lapis.

Tenemus igitur Sæculum Philippi, qui sic Imperatori Cæsari victorias & lauros gratuletur, ut ejus honoris causa foecundum velit esse vel lapidem, quo nihil sit sterilius in rerum natura. Sed cum felix hoc augurium de lauro sive

De Collectoribus Epigrammatum.

de palmâ, ex altari Cæsaris enatâ, alii prodiderint evenisse Julio Cæsari, alii Octavio Augusto: nondum satis constat, utrius sit Philippus cum ætate conjunctior. Leve discrimen, ut vides, Lector; siquidem alter alteri successit Imperator deinceps. tollendum tamen; cum secundo tertiove epigrammate tolli possit. Secundum epigramma ita habet.

Ἰτίλακ' ὁ βροτόκηρυς, ἀφ' οὗ λυγροτέρῳ κύρτον,
Ἦλυθεν εἰς δρυμὸς ἀνθοφοῦν πτέρυν.

Αἰὲν δ' ὀσμυλῆτων ἀσπαράγμασι Καίσαρα κλωνῶν,
Οὐδ' ἂν ἔρη λήθην ἡγάσθ' ἐνέμαλ'.

Ἔδραμε δ' ἐκκυδιδάκλ' ἅπας οἰανὸς, ἐρίζων
Τις φθῆναι δύναται Δαίμονι, χαῖρ', ἵναται.

Ὀρφεὺς θῆρας ἔκτισεν οὐ ἔρσαν ἐς θῆας, Καίσαρ,
Νῦν ἀνελδύς ἅπας ὅρως ἀνακρίνεται.

*E caveâ in sybas pictis effugerat alis,
Humano doctus Psittacus ore loqui.*

Sape salutato recalebat Cæsare voces:

Celsa nec oblitus per juga nomen erat.

Accurrere alis, subito didicere, volucres,

Certatimque sonant gutture: Cæsar, ave,

Flexit voce ferat Orpheus in montibus. At te

Vocales, Cæsar, sponte loquuntur aves.

Tertium est illud.

Οὐκ ἔτι πυρσοβαῖς ὁ φαλαγγιστάνας ἐπὶ δῦρην

Ἀχλὺς ὀρμαίνει μυριάδες ἐλέφας.

Ἀλλὰ φέβῃ σείλας βαδὼν αὐχένα πρὸς ζυγοδάμνους,

Ἀνύστα διφρυλλὰ Καίσαρ' ὑπανά.

Ἐγὼ δ' εἰρήνης κ' ὄψιν χάριν ὀφείλω πύλας

Ἀπ' οὗ, εὐνομίας ἀντανάγει πάλιν.

Non elephas turritus adhuc, junctusque catervis,

In conferta ruit praelia dense truci.

Sed juga, ceu metuens, promâ cervice subivit,

Cæsareo Latium quo vebat axe ducem.

Commoda jam pacis sentit fera: projicit arma

Martia, fert juris pro quibus illa patrem.

Cui dubium nunc esse potest, quin uterque, & Psittacus, & Elephantus, ad Augustum Cæsarem pertineat, in eumque

De Collectoribus Epigrammatum.

num duo hæc epigrammata cadant, frustra conferantur in alium? Est auctor Macrobius, reversum Cæsarem, quasi sublimem Actiaca victoria, salutatum a Psittaco, ad id officii genus instituto, cum garviret illud identidem, Ave, Cæsar, victor, imperator. Eundem verò Cæsarem, in vectum aliquando triumphali curru, quem juncti elephantum subierint, etsi nulli suo loco historici scriptum reliquerunt: tamen magna mihi orta suspicio ita rem habere, vel ex eo quod decretus defuncto à senatu in circensi pompa currus elephantorum. Quid si, vivo Cæsare Augusto, tunc aderat Romæ Philippus? Quid si ex Græcorum numero erat, qui porrigendis epigrammatis interpellarent, vel onerarent potius Imperatorem? Quid si is erat, ejus daturi epigramma, epigrammate dando prævenit, ut illuderet Poëta: à quo tamen ipse festivo facto jocularique dicto elusus est: ut sestetia centum millia ab optimo Principe, summoque ingeniorum amatore, blandissimus Poëta expresserit. Quanquam nihil hic affirmo. Sed divinatio placet. Simul & admonere volui, si qui rem non nossent, adirent locum Macrobi, aut etiam si nossent.

Sequitur tertius conquisitor epigrammatum & collector Agathas, Asianus & Myrinæus, idemque scholasticus appellatus. Cui non jam visum coronam ullam plectere, aut singulos poetas comparare singulis floribus, ut superiores fecerunt duo: sed propriè & simpliciter in unum aggregare locum nova quædam epigrammata, ad quæ symbolam ipse contulerit. Hunc autem quingentis circiter post annis ætas tulit Justiniani, Idem Constantinopoli vixit, & suum hoc opus ad Theodorum decurionem & conscripsit, ut videri debeant omnia inferioris notæ, quæ serius nata sint quodammodo, & creverint non optimis temporibus. Palladum certè invadit Henricus Stephanus & exagitat, vel ut plagiarium, si quid affert quod tolerabile nec contemptum videatur, vel, si quid profert de suo, ut ineptum. Contumeliosius etiam Josephus Scaliger, qui ineptissimum, quotquot ante fuerunt, non Poëtam, sed litteratorem appelleret. Dure ab eodem Scaligero acceptus & Lucilius, apud quem esse jocos ait complures frigidissimos,

De Collectoribus Epigrammatum.

mōs, & Græcanicas ineptias, ubi stomachum vix teneat. Gravis omnino & atrox: ac iusta fortasse reprehensio duorum. Sed hoc nihil est ad illud, quod in Paulo Silentario condemnat sæculum totum, dum Paulum afferit, sui vitio sæculi, sive morbo laborare. Quod autem vitium, qui morbus? Strepitus inanis verborum, ambitus sententiarum confragosus, compositio dithyrambis audacior: quod uno verbo exponi poterat, maluisse binis aut ternis versibus producere: dum se secundum atque uberem præstet, nihil, præter verborum sonitum & ampullas, attulisse.

Verumtamen quid hæc ad me censura duorum Criticorum? quid ad rem nostram pertinet? Eo spectavi. Lector, hoc intelligi placuit: cum posterius illud Græcorum Poëtarum sæculum tantum degenerarit à prioribus; satius futurum fuisse, si ipsi à se Poëtæ non discerperentur, nec aliorum aliis admixta epigrammata, nec mala cum bonis prope modum alternis confusa essent. Sic namque fore manifestum vel ex tempore, quanti quisque faciendus Poëta, quis honos cuique habendus; cum excellentes à mediocribus secernerentur, ab utrisque deterriti: tutam imitationem juniorum futuram, quorum rudis ætas tam facile malis nunc quidem & infructuosis, quam bonis & utilibus adhærescat; nec voluptati non ducendum, nosse gradus & incrementa operum aut decrementa: cum pretium indicare pauci queant, pauci, quid sibi optimum sit, eligere. Hæc porro confusio & perturbatio duplex: altera, cum recentes Poëtæ admisceantur antiquis: altera, cum epigrammata nova novis quidem intertexta, prisca priscis: sed diversorum scriptorum: non autem ponuntur continenter indivisi Poëtæ & indiscreti.

Pæne præterii quod tacendum non videtur fuisse; quemadmodum Meleager & Philippus præposuerunt operi suo quædam, sic Agathiam suo quoque scripto & collectioni affinxisse procemium, imò etiam procemia; qui & iambicis præfatus est, & hexametris. In quibus utrisque jam tum agnoscas licet pompam inanem illam, & fucatam speciem, & copiam nimiam, quæ in tempus potius, quam in homines confertur. Hæc procemia vero, quanquam non edita ante hanc diem, omitto tamen propter longitudinem, quam mihi

De Collectoribus Epigrammatum.

mihi statui esse vitandam. Paululum quiddam delibare placuit, ex quo percipiatur, quod nunc habemus opus in manibus collectorum epigrammatum, non novo more, nec nullo exemplo, septem in partes seu libros divisum; ne quis fortè primum ita divisisse Planudem existimet.

Πρῶτα ὃ συλλέξαιμι, παλαιώνιστον ἔρπον,

Ὅσα περ ἐγράφαντο νῆς γενεῖρας αἰοῖς,

Ἄς προτέρους μακάρεσσιν ἀνιμένα· καὶ ὃ ἰσχυρὸν

Γράμματ' ἀρχαίοιο σοφὸν μῆμημα φυλάττει.

Ἀλλὰ πάλιν μετεκείνα παλαιότερον εὖ αἶψ',

Ὅσα περ ἢ γραφίδοςι χαραξαμένη τινὶ χάρι,

Εἴτε καὶ εὐποίητος ἐπὶ βρέτας, εἴτε καὶ ἄλλης

Τίχης ἐργοπόνοιο πολυπείρας αἰθλοῖς.

Καὶ τριτάτῃ βαλβίδα νηιδ' ἑλαχε βίβλῃ.

Ὅσα δὲ τῶν τύμβοισι, τέπερ Θοῶς ἐν μὲν αἰοῖδ' ἔστιν

Ἐπιτάφιος νέστιν, ἐν ἄτρειν' ὃ δῖον.

Ac primum colligam, æmulatus antiquos, quæ scripserunt novi conditores carminis, ut majoribus Diis consecrata. Etenim conveniebat veterum scriptorum præclarum exemplar retinere. Deinde etiam antiquum decus attollunt quæcunque Poëta stilo incidit quovis loco, sive in statuis affabre factis, sive in alterius artis laboriosæ diversis monumentis. Ac tertium spatium novi sortita sunt libri quæcunque posuimus in sepulcris, quæ quidem Apollo tum versibus perficere annuerit, tum ex vero persequi.

Ὅσα ὃ καὶ βίβλοιο πολυπείρας κελύδοις

Γράψαμεν, ἀσαδέ' τε τύχης σφαλεροῖσι τάλαντοισι,

Δέρκομαι βιβλία παρὰ κρηπίδα τετάρτην.

Καὶ ταχὺ καὶ πύμπλοιο χάρις δέλξειν αἰθλοῖς,

Ὅπποδ' ἐκτομείοντες ἐπιστόλον ἤχον αἰοῖδ' ἔστιν

Γράψαμεν· ἐκταίον ὃ μέλ' κλέπτουσα κυθήρη

Εἰς ὅρας ἐλέγοιο παραρέψει πορεύειν

Καὶ γλυκερὰς ἐς ἑρμῆας ἐν ἑσθραμάτῃ καὶ μελίσσῃ.

Εὐφροσύνας Βάκχοιο, Φιλακρήτας τε χορείας,

Καὶ μέθυ, καὶ κρητῆρα, καὶ ὄλβια δαίτῃ νούσεις.

Quæ vero & de vitæ multiplici ratione ac via scripsimus, & de inconstantis fortunæ fallacibus momentis, aspice, libri circa sedem quartam. Ac delectare potest forsam quinti vultus libri, ubi irridentes convitia & probosum carmen scripsimus. Sextum volumen surripiciens cithara, in feminas elego-

tum

De Collectoribus Epigrammatum.

rum deflexerit copiam, atque in dulces amores. Septimo denique in florilegio sive apiario gaudia Bacchi, & amicos meri choreas, & vinum, & pocula, & laeta convivia cogitabis.

Calamo porro notatos codices, ex quibus horum quædam eruta, & indicavit Egidius Menagius, vir in paucis doctus, & commodavit nobis: ut hoc ei, præter cætera, studiosi literarum acceptum referre debeant.

Restat ut de Maximo Planude, collectore postremo epigrammatum, quod promisi, persolvam. Is anno supra millesimum trecentesimo octogesimo, Romæ, Urbano VI. Pontifice maximo, Constantinopoli Nilo Patriarcha, cum ibi floreret in cœnobio, multaque, vir Græcis & Latinis literis excultus, scriberet; temporis aliquid impertivit epigrammatis Græcorum veterum recolligendis. Ac distribuit ille quidem librum in septem volumina, ut Agathias: sed non eadem, quæ Agathias, in quodque volumen retulit: id quod ex fragmento superiore illo Agathiaz satis adparet, si quis cum eo Planudis opus totum conferat. Habentur autem quolibet volumine certa capita rerum, certæ sic tanquam per communes locos inscriptiones; idque ordine servato quodam elementorum. In quo se & religiosum videtur præbuisse, honestique amantem, rescandis turpibus quamplurimis; diligentem ac sedulum, accersendis undique & comportandis epigrammatis: & satis prudentem, disponendis atque ordinandis.

INDEX

I N D E X

Alphabeticus,

Secundum Numerum.

EPIGRAMMATUM

CONCINNATUS.

EΙΣ Ἀγάλματα τινὰ
Εἰς Ἀῤῥας καὶ Ἀῤῥιτας
Ἀγρόν
Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα
Ἀμπέλον
Ἀνακρίοντα
Ἀνακρίοντος Μῆλη τινὰ
Εἰς Ἀναπήρας
Ἀνδρας ἀγαθούς
Ἀνδρας ἐκ ἐπισήμων
Ἀνδρίαν καὶ Ἀνδρείους

	Num.
I N Statuas quasdam,	175, &c.
In Certamina	1, 2
Agrum	226
Alexandrum Macedonem	144
Vitem	3
Anacreontem	159
Ex Anacreonte Carmina qu-	
dam	228, &c.
In Mutilos	4
Viros bonos	112 ad 118
Viros obscuriores	128
Fortitudinem & Fortes	5,
6, 118, 128, 129, 130	
Eis	

INDEX.

Εἰς Ἀνθρώπινον βίον	In Vitam humanam 21 ad 23
Ἀνταπόδοσιν	Retributionem 10
Ἀπὴλιν	Minas 11
Ἀρετὴν	Virtutem 12, 198
Ἀρτέμιδος ναὸν	Templum Dianæ 58
Ἀρχιλόχον	Archilochum 155, 156
Ἀσκληπιῶς ναὸν	Templum Æsculapii 181
Ἀσρόλογον	Astrologum 91
Ἀσπτον	Intemperantem 13
Αὐλητὴν	Citharædum 14
Αὐτάρκειαν	Sufficientiam 15 ad 20
Ἀφροδίτης ἄγαλμα	Statuam Veneris 176, 177
Ἀφύλακτον	Domum incustoditam 98, 99
Ἀχαρίτους	Ingratos 41, 42, 43

B.

Βίον	Bionis 240, 241
Εἰς Βρέφος	In Puerum 33

Γ.

Εἰς Γέροντα	In Senem 136, 137, 138, 139, 140, 141
Γῆρας	Senectutem 34
Γραίας	Anum 92, 93
Γραφίδας	Calamum Scriptorium 35
Γυναικὰ	Uxorem 135

Δ.

Εἰς Δένδρα	In Arbōres 36, 37
Δία	Jovem 224
Διογένη	Diogenem 168
Δῆλον	Servum 142
Δυσειδής	Deformes 94, 95, 96
Ἐν Δυσκόλῳ	In Moroso 220
Εἰς Δυσπραγίαν	In Infelicitatem 38

Εἰς

INDEX.

E.

Εἰς Ἑαρ
Ἑκτορα καὶ Αἶαντα
Ἑπαινοί
Ἑπίκλητον
Ἑρμῖαν
Ἑρμοκρατίαν
Ἑρμῆ ἁγαλμα
Ἑρως δραπέτης
Ἑρωτα

Περὶ Εὐγενείας
Εἰς Εὐριπίδην
Εὐχὴν

In Ver 234
Hectorem & Ajacem 143
Laudes 39
Epictetum 170, 171
Hermiam 199
Hermocrateam 161, 162
Statuam Mercurii 178
Amor fugitivus 237
Amorem A 40, 229, 231,
232, 233, 236
Nobilitatem 78
Euripidem 157, 242
Preces 44

Z.

Εἰς Ζηνοφίλαν

In Zenophilam 181 ad 190

Εἰς Ἡρακλείου
Ἡρας θελασσης ἁγαλμα

In Heraclitum 167, 169
Statuam Junonis lactantis 179
Hesiodi 197
Statuam Echus 175

Ἡσιόδου

Ἡχῆς ἁγαλμα

Εἰς Θαλῆν

Θάλασον

Θημιστοκλέα

In Thaletem 164
Mortem 46, 47, 48, 49
Themistoclem 119, 126,

Θεογνίδου

Εἰς Θεούς

Εἰς τὰς ἐν Θερμοπύλαις
πόλιν

Θουκυδίδην

Ex Theognide quaedam 200
In Deos 50, 51
In eos qui ad Thermopylas
occubuerunt 120 ad 125
Thucydidem 55

Εἰς

Εἰς

INDEX.

I.

Εἰς Ἰξούτην
Ἰπποκράτην

488 1000

221 1000

98 1000

Εἰς Καρὸν ἀγαλμα

98 Κλέπας

22 Κόλακας

8 Κρησφάλλης

1000 1000

1000 1000

1000 1000

Εἰς Λαῖδαν

Εἰς Λαῖδαν

44 1000

Λύραν

M.

Εἰς Μένανδρον

Μενέστρατον Κυνηκόν

Μελιότητα

Μιλτιάδην

Μύραν βῦν

1000 1000

1000 1000

1000 1000

Εἰς Ναυαγήσαντας

Ναυτιλίαν

Νεμίστως σήλην

Νισόν

αἰς Νουῦλλας

1000 1000

1000 1000

1000 1000

Εἰς Οἶκον αἰφύλακτον

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

1000 1000

In Aucupem
Hippocratem

146

145

In Statuam temporis

82

Fures

97

Adulatores

53, 54

Cresphontes

242

Laidis carmen vetivum

196

In Lavacrum seu Balneum

83,

84, 85

Lynam

228

In Menandrum

30, 101,

217, 220, 227, 243

Menestratum Cynicum

111

Mediocritem

56, 57

Miltiadem

165, 166

Myronis Bovem

173

In Naufragos

47 ad 53

Navigationem

59, 86

Nemesis Columnam

80

Nioben

31

Semper Aegrotos

32

In Domum incustoditam

98,

Homerum

99

Orpheum

56

154

Π: Εἰς

INDEX.

Π.

Εἰς τὴν Πάλλαντα	In Lavacrum Palladis	215
Πάτερ μου	Solatium	63
Πατέρα ἐαυτοῦ	Patrem suum	160
Πατριὰς	Patriam	64
Πλούσιος	Divites	61, 62
Πρόνοια	Providentiam	68
Πτωχὸν	Pauperem	163
Πυθαγόρου χρυσὴ ἔπη	Pythagoræ dicta aurea	238

X.

P.

Εἰς Ῥήτορας	In Oratores	100, 101
Ῥώμην	Romam	7

Σ.

Εἰς Σιωπὴν	In Silentium	67
Σόλωνος τινὰ	Solonis quædam	216
Σοφίαν	Sapientiam	69
Σοφοκλῆν	Sophoclem	158
Σοφροσύνην	Temperantiam	70

T.

Εἰς τόδῃμα Ταντάλλου ἐν πο- τηρίῳ	In Poculum figillo Tantalii ornatum	174
Τέττιγαν	Cicadam	45, 235
Τίμονα	Timonem	132, 133, 134
Τόχην	Fortunam	71 ad 77

Υ.

Εἰς Ὑβριστάς	In Contumeliosos	102, 103,
Υγίαν	Salutem	104, 105, 172
		88
		Φ. Εἰς

INDEX

Εἰς Φαίδωλον	In Lavacrum Palladis	In Parcos	106
Φρόν	Solentia	Invidiam	18
Φιλανθρωπία	Patientia	Avaros	82
Φιλανθρωπία	Patientia	Philemonem	241, 244, 245
Φύλαξ	Divites	Amicitiam	83, 84, 85
Φρόν	Providentiam	Prudentiam	86
Φρόν	Patientia	Curas	87

X.

Εἰς Χελιδόν	In Hirundinem	60
Χρόνος	Tempus	89, 90
Χρόνος	Aurea Carmina	338

Ἡσυχία	In Silentium	67
Ἡσυχία	Solentia	116
Ἡσυχία	Sapientiam	89
Ἡσυχία	Sophoclem	112
Ἡσυχία	Temperantiam	120

Ἡσυχία	In Pochum	174
Ἡσυχία	Cicadum	175
Ἡσυχία	Timonem	176
Ἡσυχία	Fortunam	177

Ἡσυχία	In Constantiolo	102, 103
Ἡσυχία	Salutem	104, 105, 106
Ἡσυχία	Philosophia	107

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ι. Εἰς Ἀγῶνας Ἐκκλησίας

ΑΡΧΙΟΥ

Εἰσαρές εἰσιν Ἀγῶνες αὖ Ἑλλάδα, τῶσα-
ρες ἱερί.

Οἱ δὲ μὲν θνητῶν, οἱ δὲ δ' αἰθανάτων
Ζηνὸς, Λητοῖδαο, Παλαίμονος, Ἀρχέμοροιο,
Ἀθλα ἢ τῶν, κῆπον, μήλα, σέλινα, πίτυς.

Hos *Ang. Politiani* versus, quia rem praesentem illustrant, ad-
harere passus sum.

Ζηνὸς Ὀλύμπια νικῶντες φέρον ἀγροίλαιαν,
Μῆλα δ' Ἀπόλλωνος Πυθικός ἦεν ἀγών.
Ἰσθμιακὴν ἢ πίτυν πόρεν Ἰνὸς Μελικέραιος,
Σὺ δὲ σέλω ἐτίθει, Ἀρχέμορος, ἐν Νεμέῃ.

Ι. ΣΙΜΟΝΙΔΟΥ

Ἰσθμια, καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκη;
Ἀλμα, ποδωκείλω, δίσκον, ἄκοντα, πάλιν.

Ἰσθμια.] Repone Ἰσθμοῦ en-
confimilem locum, *Ælian.* V.
Histor. l. 4. cap. 15. sub finem.
Τῇ ἑξῆς Ὀλυμπιάδι, καὶ ἐν Νε-
μεῇ ἢ, Ἐ Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ.
Ita *Lucian*, Vol. II. p. 272.
Edit. Græv. & pag. 277. in fi-
ne : alioquin inconcinne erit

duplex ellipsis τῷ κατὰ, & di-
versus in eadem re loquendi mo-
dus.

Πυθοῖ.] Dativus adverbialiter
positus. Πυθῶ autem vetus Del-
phorum nomen, ubi certamina
Pythica celebrabantur.

B

3. Εἰς

3. Εἰς Ἀμπελον.

Ἀδελφ.

Τίς ποτ' ἀκηδέσῃς οἰνοτόφον ὄμφρα Βάκχῃ
 Ἀτὴρ ἀμπελίνῃ κλήματι· ὄξετα μιν;
 Χεῖλεα δ' εὐφρεὶς χαμάδις βάλεν, ὥς ἂν ὀδίταις
 Εἴη νεισομένοις ἡμιδαῖς σκύβδον·
 Εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος, οἷα Λυκέρῳ,
 Ὅτι μιν αὐξομένην ἔσβησεν εὐφροσύνην·
 Τῷδε γὰρ ἂν πάχα λυγρὰ πάματι ἢ πρὸς αἰοδαῖς
 Ἥλυθεν, ἢ γοεῖν κήδεσσι· ἔχε λύσιν.

4. Εἰς Ἀναπήρους.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΑΤΕΡ.

Ἀνέρα λυγρόν γυμνὸν ὑπὸ νώτοιο λιπαυγῆς
 Ἦγε, πόδας χεῖρας, ὄμματά χερσάμην.

5. Εἰς Ἀνδρείαν Ἐν Ἀνδρείς.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπὸ ἀντιάσασα δ' μήτηρ
 Εἶπε, καὶ σέρνων ἄρ' ἀναχομένη,
 Ζώων μὲν σὺ μάτρει· ἄλγος περὶ αἶχ' ἀνάπεις,
 Καὶ κρατερῆς Σπάρτης πάτερμα δισμά λυγρὸν·
 Ἦν δ' εὖ δαίνης παλαμῆσιν ἐμαῖς, μήτηρ μὲν ἀκίστου
 Δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένη.

Σωζομένη.] In meā patriā magno summum est miseræ
 conservatā: quod animo verè privatæ solatium.

6. Ἀπὸ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

3

6. Ἀπὸ Ὑπάρχων Αἰγυπτίῳ, ὁμοίον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Μήτηρ ὕα λιπόνῃα μάχῃ μῦ πότμον ἱταίρων
Ἐχίδρευ, ὠδίνων μνήσιν ἀννηαμένη.

Καὶ γῶ γνήσιον αἶμα Δακεδαίμων
Ἀλκῇ μαρναμένων, ἔχρει βρεφίαν.

7. Εἰς Ῥώμῃν.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Οὐδ' ὡς Ὀκεδρὸς πᾶσαν πλημμύραν ἐγείρη,

Οὐδ' ὡς Γερμοδρὴν Ῥήνον ἀπανία πή,

Ῥώμης ὅδ' ἄσπον βλάβει δένει, ἄχει κε μίμνη

Δεξιὰ σημαίνει Καίσαρι θαρσαλέῃ.

Οὕτω ἔἴεσι Ζηνὸς δρῦες ἔμπεδα ρίζαις

Ἐσῶσιν, φύλλων δ' αὖα χέουσ' ἀνέμοι.

Καίσαρι.] Nempe Germanico; qui, post amissam oceano classem, fudit Germanos. Vid. Tacit. Annal. Lib. 2. Sect. 25. Invisitos & nullis casibus superabiles Romanos predicabant (Ger-

mani) qui perdita classe, amissis armis, &c. eadem virtute irrupissent: ita omnia erunt concinna. Hujus igitur Epigrammatis titulus fit oportet: In Casarem Germanicum.

8. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τὸν γὰρ ἔἴεσι πόντε ἀμφεθείσαισι κελύδοις,

Ναύτιω ἠπείρῃ, πεζοπόρον πελάγους,

Ναύτην.] Xerxem intelligit, qui Atho montem perfodit, ut classis iter pateret; & Hellespon-

tum junxit, qua exercitum transmitteret.

Ἐν τρεῖσιν ὁδράων ἐκαδονταῖσιν ἔσθην Ἀρῆς
Σπάρτης ἀγχιυέσθ' ἔρεα ἔπελάγη.

9. ἈΛΦΕΙΟΥ Μιτυληναῖς.

Κλεῖε Θεὸς μεγάλοιο πύλαι ἀκμήσας Ὀλύμπου,
Φέρει Ζεὺς Ζαθέαν αἰθέρεσσι ἀκρόπολιν.
Ἦδη γὰρ ἔπινυς ὑπὲρδουκ' ὁδοὶ Ῥώμης,
Καὶ χθών· ἑρηνὴ δ' οἴμῳ ἔτ' ἔς' ἀβάττος.

Ἰπέξ.] Eleganter. Mare pon- | jugari; vim enim utramque ha-
te jungi significat; terram sub- | bet.

10. Εἰς Ἀναπόδοντιν.

Κλῶ με φάγης ὅππῃ ῥίζαν, ὅμως ἐγὼ καρπορορέσω
Ὅσον ὅππῃ εἰσαί σοι, τράχη, θυομένῳ.

Ovid. Fast. lib. i. v. 358,

Rode, caper, vitem; tamen hinc, cum stabis ad aram,
In tua quod fundi cornua possit, eris.

11. Εἰς Ἀπελὴν.

ΜΟΥΣΙΚΙΟΥ, οἱ δὲ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἄ Κύπρις Μῆσαισι, κοράσιᾱ τὰν Ἀφροδίταν
Τιμᾶτ', ἢ τ' ἔρον ὕμνῳ ἐφοπλίσομαι.
Χ' αἱ Μῆσαι Κύπριν, Ἄρει τὰ σαρμύλα ταῦτα.
Ἡμῖν δ' ἔπειτα τὸ παγδάριον.

Ἐρον.] Ultima producitur ob sequens aspiratum.

12. Εἰς

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

5

12. Εἰς Ἀρετὴν.

ΠΑΥΛΟΥ Σιλαστρίου.

Μῆτε βαδυκπᾶνδίο τύχῃς κηφίζεο· ροίζω,
 Μῆτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλδοθερίω.
 Πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσαδέεσι βίῃ· πολεμίζε· αὐραῖς,
 Τῇ καὶ τῇ δαμυνᾶς ἀνιμεθελκέρυθ.
 Ἡ δ' ἀρετὴ σταθερὸν ἔχει καὶ ἀτρεπον· ἥς ἐπὶ μένῃς
 Κύματ' αἰσουλέως ποντοπόρῃ βιάτῃ.

Ἐλευθε-] Subaud. τῷ πλῶ.
 Horat.

Caustus horrescis, nimium pre-
 mendo

Rectius viues, Licini, neque al-
 tum

Ligtus iniquum,
 Πολεμ-] Rectius πολεμίζεται,

Semper urgendo, neque, dum
 procellas

κινεῖται, σείεται. Sic Hom.
 Ἡς ἐπὶ] Ut ἐπὶ νεός, ad alle-
 goriam appositē.

13. Εἰς Ἀσώτον.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸν παλαικὸν πλῆθ' νέος ὦν Θέων ὁ Μενίππε
 Αἰχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάναις.
 Ἀλλὰ μιν Εὐκλήμων, παλαικὸς φίλῃ, ὡς ἐνόησεν
 Ἦδη καρφιδγὴν τειρόμενον πενίῃ,
 Καὶ μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
 Θῆκε θυγατρὸς ἐῆς, πόλλ' ὀπμιείλια δές.
 Αὐτὰς ἐπεὶ Θέωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλῆθ'·
 Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ὅν δαπάναις
 Οὔτω μὲν Θέωνι τὸ δούτερον ἀμφεκάλυψεν
 Οὐλομένης πενίης κύμα παλιρρόδιον.
 Εὐκλήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δούτερον ἐκ ἔτι κείνον,
 Ἀλλὰ θυγατρὸς ἐῆς περὶ κατὰ καὶ δαίταμον.
 Ἔγνω δ' ὡς ἐκ' ἐστὶ, κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
 Τοῖς ἰδοῖς, εἴς πινόν ἐν ἀλλοτρίοις.

B 3

14. Εἰς

14. Εἰς Ἀυλητήν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἰμερον αὐλήσαντι πολυρήτων διὰ λωϊῶν,
 Εἶπε λιγυρθόγῳ Φοῖβ' ὅππ' Γλαφύρα,
 Μαρσύη, ἐφόσω τέον ἔρεμα, τὲς γδ' Ἀθήνης
 Αὐλὰς ἐκ Φρυγίης ὅσ' ἐλήισαθ'.
 Εἰ δ' οὐ τοιέτοις ποτ' ἐνέπνεες, σὺν ἂν Ὑαγνίς
 Τὴν ὅππ' Μαγάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔρειν.

Ἐλήισατο.] Ἐκτίσαστο, acqui- | quoque alicubi.
 fivit, potitus est : ita Hesiodus | Ὑαγνίς.] Pater Marsyas.

15. Εἰς Αὐτάρχειαν.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ Μακεδόνα.

Ἀρκεῖ μοι χλαῖνης λιτὴν σκέπαι' ὅσδ' ἑτραπύζαις
 Δελεύσω, μυσέων ἄνδρα βοσητόμην.
 Μισῶ πλῆθ' ἄνεν, κυλάων τροφόν, ὅσδ' ἑὸρρυ
 Στήσομαι· οἷδ' ὀλίγης δαυτὸς ἐλεύθερίῳ.

Παρ' ὀφρύν.] Nec vultum fer- | εασθαι significat, fistere aliquid,
 viliter accommodabo : ita ver- | ut quis conscendat : παρίστα-
 tere visum est, quoniam παρί- | θαι ἵππον.

16. ΠΑΛΛΑΔΑΣ.

Ἐλπίδος, ὅσδ' ἑτυχῆς ἔτι μοι μέλει, ἐδ' ἀλεγίζω
 Λοιπὸν τ' ἀπάτης ἥλυδον εἰς λιμένα.
 Εἰμὶ πένης ἄνθρωπον· ἐλεύθερίῳ δ' σωσιμῷ.
 Ὑβρισην πένης πλῆθ' ἀποστέφομαι.

17. ΔΟΥΚΙΑΛΙΟΥ.

Μὴ σὺ γ' ἐπ' ἄλλοιρείης, ὦ ἄνθρωπε, ἴζοιο τεραπίζης,
Ψωμὸν ἐνείδῃον γαστρὶ χαρίζομεν.

Ἄμποτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐσθλυνόμενῳ ὄμμα
Συγκλαίων, καὶ αὖθις σὺ γ' ἡλόωντι ἡλῶν,
Οὐτε σὺ γὰρ κλαυθμοῖο κεχρημένῳ, ἔτε ἡλώῃῳ.
Καὶ κλαίῳ Μιλίῃ, καὶ ἡλόῳ Μιλίῃ,

ὁ ἰδιωτὴς.] ὡς ἄνθρωπος.
Συγ.] Disjungas sūn, neces-
se est: pertinet enim ad se-
quens ἡλῶν, sensu postulante:
præcesserat συγκλαίων.

Μιλίῃ.] Uxori nempe meæ.
Hic Scholiastes pessime se de-
dit, Epigrammatis menti con-
tradicens.

18. ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὡς πεθνηξόμενῳ, τῇ δ' ὅσων ἀγαθῶν ἀπόλαυε·

Ὡς δ' βιωσόμενῳ, φείδεο ὅσων κτεάνων.

Ἐστ' δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὅς, ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρημένον.

19. ΚΡΑΤΗΤΟΣ τῷ Φιλοσίφει.

Χαῖρε Θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,

Εὐτελίη, κληνῆς ἔκτρον Σωφροσύνης.

Σὺ δ' ἀρετῇ ὑμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκήσιν.

20. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Οὐκ ἐδέλω πλεῖν, ὅση εὐχμαι· ἀλλὰ μοι εἴη

Ζῆν' ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

21. Εἰς Ἀνθρώπινον Βίον.

Ἀδελφον.

Τὸν βίον, Ἡράκλειε, πολὺ πλεόν, ἢ ὧς ὅτ' ἔζης,
 Δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἔς' ἐλεεινότερον.
 Τὸν βίον ἄρτι γέλα, Δημόκλειε, τὸ πλεόν, ἢ πρὶν;
 Νῦν ὁ βίος πάντως ἔστι γελοιοτέρον.
 Εἰς ὑμέας ᾗ καὶ αὐτὸς ὄρων, τὸ μετὰ ζῦ μεμνῶ,
 Πῶς ἄμψ σοὶ κλαύσω, πῶς ἄμψ σοὶ γελάσω.

Πάσις.] Ità sensus commo-
 dior fiet: olim πάντων.

Ἵμέας.] Duarum est syllaba-
 barum per Συνίζησιν.

22.

ΠΡΟΣΕΙΔΥΠΠΟΥ, οἱ ὃ, ΚΡΑΤΗΤΟΣ ἙΚκωνικῆ.

Ποίλω τις βίοτιο πάμπι τείβον; εἰν ἀγροῇ μὲν
 Νείκεα, ἔχ' χαλεπαὶ ὠρήξιες· ἐν δ' ὁδοῖς,
 Φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς, χαμῶτων αἰλῆς· ἐν δ'
 θαλάσῃ,
 Τάρβος. ὑπὲρ ξείνης δ', ἡμὲν ἔχης τί, δέος.
 Ἦν δ' ἀπορῆς, ἀνιερὸν. ἔχης γάμπον; ὅστις ἀμέλειμος
 Ἔοσται· ἐγὰ μέεις; ζῆς ἔτ' ἐρημότερον.
 Τέκνα, πόνοι· πῆρωσις, ἅπας βίος· αἱ νεότητες
 Ἀφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἐμπαλιν ἀδρανέες.
 Ἦν ἄρα τοῖν δυοῖν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γνῆας
 Μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα ὑπερμόλυνον.

Ξείνης] Subaudi γῆς.
 Ἐρημότ-] Subaudi βίον.

Πολιαὶ] Τείχες.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤ

23. Ἐκ τῆς ἐναντίας πιθανά.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Πανδίλω βιότριον πάμπας τρέβον· εἰν ἀγροῦ μ',
 Κήδεα, ἃ πινυταὶ τρηξίτες· ἐν ᾧ δόμοις,
 Ἀμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς, φύσι· χάρις· ἐν ᾧ θα-
 λάσση,
 Κέρδ· ὅπῃ ξείνης, λὺ μ' ἔχης τί, κλέ·
 Ἦν δ' ἀπορῆς, μόν· οἶδας· ἔχεις γάμον; οἶκ·
 ἄρισ·
 Ἔσσε· ἢ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.
 Τέκνα, πόθ· ἀφρονίς ἀπαις βί· αἱ νεότητες
 Ῥωμαλέα· πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσθέεις.
 Οὐκ ἄρα τῷ δισσῶν ἐνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γῆρας
 Μηδέποτε, ἢ τὸ θανεῖν· πάντ' αὖ γ' ἐδὼλ' αὖ βίον.

24. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θνητὰ τὰ τῷ θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχε· ἡμᾶς.
 Ἦν ᾧ μὴ; ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

25. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γῆς ἐπέβλω γυμνός, γυμνός δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
 Καὶ τί μέτλω μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

26. Τῆς αὐτῆς.

Ἐκλήνῃ πᾶς ὁ βίος, καὶ παύγνιον ἢ μέθε παίζειν,
 Τλήνῃ σπουδῇ μετ' αἰθέρι, ἢ φέρε παῖς ὁδὴν αἶαν.

27. Ἀδελφόν.

27. Ἀδελον.

Πολλὰ μετὰ ξὺ πέλει κύλικ'· καὶ χεῖλε' ἄκρον.

28. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἦδέα πάντα κέλευθα λάχεν βί'· ἄσπεϊ μέσσω,
 Εὖχος, ἐταρεῖαι· κρυπὰ δάμοισιν ἄχῃ·
 Ἀγρός τε ψιν ἄγει, κέρδος πλόος· ἄλλοδαπὴ χθών
 Γνώσας· ἐκ δ' ἡγάμων οἶκ' ὁμοφρονέει·
 Τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφρονις αἰεὶ βί'· ἔρκος ἐτύχθη
 Παῖρι, τέκος· φρεσὶ τοῖς ἀγρόνισι φόβ'·
 Ἦνορέλω νεότης, πολὴ φρένας οἶδεν ὁπάζειν·
 Ἐνθεν δάρεσ' ἔχων, ζῶε, φύτ' οὐ γέν'.

Πολὴ] Sub. *ἄρεξ* sic *capit.* cunda persona imperativi à ζῶει,
 Latine sine Substantivo *capilli.* quod à ζῶω· tum verò inter-
 ζῶει] Videtur esse potius se-pretare, *vive porro.*

29. Ἀδελον.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγει, βίε; μερὶα γάρ σε
 Λυγρὰ· καὶ ἔπε φυγεῖν ὀμαρὲς, ὅτε φέρει.
 Ἦδέα μὲ γάρ σε τὰ φύγει καλὰ γαῖα, δάλασσα,
 Ἄστρα, σελιναῖης κύκλας ἠελίος·
 Τάλλα δ' ἅπαντα, φόβοι τε καὶ ἄλγιστα· κλῦ' ἡ πάθη τις
 Ἐσθλόν, ἀμριβαίλω ἐκδέχεσθαι Νέμεσιν.

30. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Ἀπαντα τὰ ζῶ' ἐστὶ μακαριώτερα,
 Καὶ ἔν' ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολὺ.
 Τὸν ὅσον ὀρεῶν ἔξῃσι περὶ τα τεύονι.

Μακαριώτερα] Ita emendavi pro μακαριώτατα, postulante sen-
 su. Grotius.

Οὕτω

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

11

Οὐτ' αὖ κακοδαίμων ἔστιν ὀμολογεμένως.
 Τέτρω κακὸν δι' αὐτὸν ἔδεν γίνεσθαι,
 Ἄ δ' ἢ φύσις δέδωκεν αὐτῷ, ταῦτ' ἔχει.
 Ἡμεῖς δ' ἔτι, χωρὶς τῆς ἀναγκαίῃς κακῆς,
 Αὐτοὶ παρ' αὐτῆς ἔτερα προσορίζομεν.
 Λυπέμεθ', ἃν πᾶρῃ τις ἃν εἴπῃ κακῶς,
 Ὅρμιζόμεθ' ἃν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα
 Φοβέμεθ' ἃν γλαυξ ἀνακράγῃ, δεδνικαμένῃ.
 Ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι,
 Ἀπαντὰ ταῦτ' ἐπιδέξαται τῇ φύσει κακῇ.

31. Ἀδελφοί.

Πάντα γέλωτες, ἔ πάντα κῆνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
 Πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἔστι τὰ γινόμενα.

32. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τοῖσι μὲ εὖ περάτουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι,
 Τοῖς δ' κακῶς, μία νύξ ἀπλετός ἐστι χρόνος.

33. Εἰς Βέρβαν.

ἈΡΧΙΟΥ.

Λυσίππης ὁ νεοῖνός ἐπὶ κρημνῷ παῖς ἔρπων,
 Ἀσσανακλείης ἥρχετο δυσμορίας.
 Ἡ δ' ἐμεδωδήγισεν, ἀπὸ σέρνων προσφέρουσα
 Μαζόν, καὶ λιμὲν λύβρα ἔδωκε θανάτῳ.

Ἀστύ- J Astyanax, Hectoris filius, quem Danaï præcipitem ἐ
 turre dederunt.

34. Εἰς

34. Εἰς Γῆρας.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἐπὶ μὲν ἀπῆ, πᾶς εὖχετο. ὡς δὲ ποτ' ἔλθῃ,
Μέμφετο. ἔστι δ' αἰεὶ κρείσσον ὄφειλόμηνον.

35. Εἰς Γεαφίδα.

Ἦμιν ἀχρεῖον καλὰ μὲν φυτόν. ὅτι γὰρ ἐμείο
Οὐ σὺν, ὅτι μῆλον φύετο, ὅτι σαρυλή.
Ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' Ἑλικωνίδα, λεπτὰ πορῆσαις
Χεῖλεα, καὶ σφινδὸν ῥεῖν ὀρεττοσύμῳ.
Ἐκ τοῦτο, εὖτε ποίμιν μέλαν ποτὸν, ἐνθεῖται οἶα,
Πᾶν ἐπὶ ἀφ' ὧν γὰρ τῷδε λέγω σῶματι.

Ἦμιν ἀχρεῖον.] Autoris no-
men, cui hoc Epigramma de-
betur, apud Brodeum non ex-
tat, nisi & hoc Tzetis sit, uti
prius distichon à Suidà eidem
Autori ascribitur.

Ἑλικω-] Heliconi sacram, &
Musarum asseclam: Adjectivum
est unius terminationis & fœ-

minini generis; qualia sexcenta,
congruit cum με, nempe γεα-
φίδα.

Ἐκ τοῦτο.] Χρόν.

Ἀφθίκ-] Active sumitur,
pro eo, quod non loquitur; licet
passivæ sit originis; sic potest λε-
πτοσύμῳ.

36. Εἰς Δένδρα.

ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, ἢ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰνοδίῳ καὶ με παρερχομένοις ἐφύτδισαν
Παισὶ λιθοβλήτε παῖγνιον εὐστοχίας.
Πάντας δ' ἀκρέμνας τε εὐσταλίας ἀροδάμνας
Κέκλυσται, πυκναῖς χερμαῖσι βαλλομένη.

Δέν-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

[13]

Δένδρεσιν εὐκάρποις ὅσδ' ἐν πλέον· ἢ γ' ἔγνω
Δυσδαίμων ἐπ' ἐμὴν ὕβριν· ἐκχευόμενος.

Πάλλας] Subaudi καὶ. | Δέν.] V. Ovidii Nucem.

37. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Κλῶνες ἀπὸ ῥοιοι παναῆς δρυὸς, εὐσκιον ὕψος
Ἀνδράσιν ἀκρηθὼν καῦμα φυλασσομένοις.
Ἐυπέταλοι, κεράμων ἐξαίνατοι, οἰκία φωτῆρ,
Οἰκία πετρίων, ἐνδοιοι ἀκρέμνες,
Καὶ μὲ τ' ὑμετέρησιν ὑποκλινδέντα κήμησι
Ῥύσασθ', ἀκτίνων ἡελίου φυγάδα.

Φωτῶν] Merito sane displi- infrequenti, ut γετὸ nidus La-
cuit amico meo istud φωτῶν, tine pro ipsis avibus, cur non
adeoque mutari debere ratus & φωλῖος?
φωλιῶν conjeci, συνιζήσας non

38. Εἰς Δυσπραγίαν.

ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Πλῆτ' ἄλγιστα δάμαλις μία, καὶ περὶ χρομαλλῶς
Ἦν οἷς· ὅκ τέτων λιμὼν ἔλαυνε δύσσης.
Ἐμβροτε δ' ἀμφοτέρων ἀμνὸν λύγος ἐκταυεν, ὡδὲς
Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὠλεῖ βυκῆλιον.
Πηροδέτω δ' ὄν' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἀμμὰ λυγρώσας,
Οἰκλῆος ἀμυκτῆτι κατὰ δανε παρ' ἀγλῦβη.

39. Ἐπαινοί.

Ἀδελφόν.

Ἐδρά· λέγειν αἰεὶ πάντας καλόν. ἀίχερ' ὅ δ' ἄφρον·
Καὶν ὧσιν τέτων ἄξιοι ὧν λέγομεν.

Ἐστ. πάν.] Nota duplicem Accusativum post λέγειν.
Ω] Atticè pro ὧ.

40. Εἰς

40. Εἰς Ἐρωῖα.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐκ ὁ ἔρωις ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀνολάστοις
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔδ' ὁ ἔρωις περὶ φάσις.

41. Εἰς Ἀχαρίδας.

Τῷ αὐτῷ.

Ὡκεῖαι χεῖρες, γλυκερώτεραι· ἢ βραδυῶν,
Πᾶσι χεῖρες κενεῇ, μηδὲ λήγρις χεῖρες.

42. Ἀδελφοῖον.

Τὸν λύκον ἔξ ἰδίων μαζῶν τρέφω ὅσην ἐδέλυσαι,
Ἄλλα μ' ἀναγκάζει ποιμένει ἀφροσύνη.
Αὐξηθεῖς δ' ὑπ' ἐμῷ, κατ' ἐμῷ πάλιν θηρίον ἔσθ'.
Ἡ χεῖρ ἀλλάξει τῷ φύσιν ἐ δυνάει.

43. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Φαῦλός ἀνὴρ πίθός ἐστι τελεσμένός, εἰς ὃν ἀπάσας
Ἀνθρώπων παῖς χεῖρ ἔχει, εἰς κενὸν ἔξέχεται.

44. Εἰς Εὐχλῷ.

Ἀδελφον.

Ζεῦ βασιλεῦ, παῖ μ' ἐδδαὶ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνδράσοις
Ἀμμι δίδου· καὶ ὅτι λυγρὰ καὶ οὐχομένων ἀπερύκτοις.

45. Εἰς

45. Εἰς Τέτιγα.

Ἀδελον.

Τίπτε με τ' φιλέσημον ἀναιδεῖ, ποιμένες, ἄγρη
 Τέτιγα δροσερῶν ἔλκετ' ἄπ' ἀκρεμόνων;
 Τὼ νυμφῶν παροδίτην ἀηδόνα, καύματι μέσσω
 "Ουρεσι καὶ σικεραῖς ξυστὰ λαλεύοντα νάπαις;
 Ἥνι δ' ἔκ κήλιν καὶ κρόσυρον ἥνι δ' ὅσας
 Ψάρας ὠρεαῖης ἄρπαγας ὑποθήκας.
 Καρπῶν δηλητῆρας ἐλεῖν δέμης ὅμωσ' ἐκείνης.
 Φύλλων ἔκ χλοερῆς τίς φθόνῳ ἔστι δρόσου;

Ξυστὰ] Subaudi μέλη, vel λαλήματα.

46. Εἰς Θάνατον.

ἈΓΑΘΟΙΟΥ.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τ' ἡσυχίης γενετήρας;
 Τὸν παύοντα νόσους, ἔκ πενίης ὀδυῖναι;
 Μένει ἅπαξ θνητοῖς ὥρα γίγνεσθαι, ἐδέ ποτ' αὐτὸν
 Εἶδέν τις θνητῶν δούτερον ἐρχόμενον.
 Αἱ δ' ὅσοι πολλὰ καὶ ποιῦλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
 Ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

"Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον] Ut vim ἑπ' ἄλλον. Oratio Elliptica est.
 huius locutionis assequaris, sci- ita in Amore Fugitivo. ἄλλοτ'
 endum est verba geminari oport- ἐπ' ἄλλης ἀνέρας, ἢ δὲ γυναῖκας.
 tere. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον, ἄλλοτ' &c passim.

47. Ἀδελον.

Εἰς

47. Ἀδελφόν.

Χαίρει τις Θεόδωρε· ἔπει δ' αἰνόν· ἄλλ' ἔπ' αὐτῷ
Χαιρήσας· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

48. Ἀδελφόν.

Εἰς αἶδ' ἰδέσθαι χατήλυσαι, ἔτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
Στείχης, εἴτε νέως νεύσαι ἐκ Μερῆς,
Μὴ σέ γ' ἀνιάτω πάτρης ἀποτῆλε θανόντα.
Πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς αἶδ' ἄνεμ' ἔσται.

49. Ἀδελφόν.

Κάτθανον, ἄλλὰ μένω σε· μὲνεις δέ τε ἔσθ' οὐκ ἔτι
ἄλλον·
Πάντας ὁμῶς θνήσκεις εἰς αἶδ' ὅς σε δεχέσθαι.

Μένεις] Sic supra. χαίρησ'· χαῖρον. Omnes communi tan-
malè olim μένεις. quam hospitio excipit Orcus.

Ἀδελφόν] Alludit ad πανθα-

50. Εἰς Θεός.

ΛΟΓΚΛΑΝΟΥ.

Ἀνθρώπους μ' ἴσως λήσας, ἄτοπόν τι ποιήσας,
Οὐ λήσας δ' Θεός, ἐδὲ λογιζόμενος.

Λογιζόμενος] Ἀτοπόν τι ποι- | θρώπους μὲν ἴσως ἐξαπαλῆσαι ρά-
ει, vel λανθάνειν. Lucian. Edit: | διον, Θεὸν δ' διαλαθεῖν ἀδύνατον.
Graec. vol. i. p. 731. Ar.

31. Ἀποστόλῃ

Ζῆς, Κύνθῳ, Ταῦρῳ, Σάτυρῳ, Χρυσῶς, δι'
ἔρωτα
Ἀήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

32. Ἐς τὸς ἀεὶ Νοσφύτας

ΔΟΥΚΙΑΔΙΟΥ.

Τὸς χαλαλείφαντας γλυκερὸν φάτα σὺν ἐπιβελῶ,
Τὸς δ' ὅπῃ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

33. Ἐς Κόλχαας.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐδ' ἐν ὧν ἀνδρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὖρεν
Ἀνδρώπῃ χαδαράν ψύδδόμενα φιλίῳ.
Οὐ γὰρ εἴθ' ὡς ἐχθρὸν προσφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγα-
πῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τέτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Πλείονα.] Κατὰ πλείονα πρῶγματι.

34. Ἀθλον.

Πλαστὸν ἔχας ἢ ἔρωτα· φόβῳ ᾗ φιλεῖς ἑαυτὴν ἀνάγκη,
Τῷ ᾗ φιλεῖν ἔπως σὸδ' ἀπιστότερον.

C

35. Ἐς

55. Εἰς Θεκυδίδην.

Ἀδελόν.

ὦ φίλτα, εἰ σπορὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χεῖρας· εἰ δέ γε
πάμπαν

Νῆϊς ἔφυς μεσέων, ῥίψον αὖ μὴ νοέης.

Εἰμὶ δέ γ' ἐπ' αὐτοῖσι βατὸς παῦροι δι' ἀγάσαστο
Θεκυδίδην Ὀλόρη, Κεκερπιδὴν τὸ γένος.

Μεσέων] Duarum est Syllabarum.

Γένος] Καί.

56. Εἰς Μελιόπτην.

Ἀδελόν.

Πᾶν τὸ περὶ τὸν ἄκαρον· ἐπεὶ λόγος ἔστι παλαιός,
ὧς καὶ τὸ μέλιτα πρὸ πλείον ἔστι χολή.

57. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Οἷόντα ἔπατρε βίοντα χάρις· αἵ γ' ὦ περὶ αὐτῶν
Φροντίδες, ἀνθρώποις ἐβίοντα, ἀλλὰ πόνοντα.

58. Εἰς Ἀστέμιον Ναόν.

ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ κραναῆς Βαβυλῶνος ἐπιδ' εὐμον ἄρμασι τείχεος,

Καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῷ Ζήνῳ κατ' ἡμισυ γαμῶντα,

Κάπῳ τ' αἰθέριον, ἔκ' Ἡλίου Κολλοῦσάν,

Καὶ μέγαν αἰπὴν πνευμαίδων χάμαδον,

Ζῆον] Jovis Templum.

Μνημεῖον

Exemp-] Fortè ~~Exemp-] ad illa~~, sic supra versu abhinc sexto.

၂၁၀၉ ဝန်ထမ်း ၅၃ ၂၂၄၂၁၀ ပုံစံပြောင်းလဲ အပ်ကြေး ၈၀ ကြေး ၈

59. *Eis Naulidion*.

ἈΝΤΙΦΎΛΟΥ Βυζαντίς.

Ἦν οὐτως μερόπων χερσὶν γένε, εἴη ἀπὸ χέρσο
Τηλόθεν, ὡς Ἀίδης, Πόντε ἀπὸ βλάπτο.

Хѣру] Тѣс.

60. Εἰς Χελιδόνα.

Ἄρθρον:

Τὸν λάλῳν αἰ λαλῶσα· τὸν ἐπὶ πλεον αἰ πλερόεσα·
Τὸν ξένον αἰ ξεῖνα· ἀεγὼν ἡρώα.

Οὐχὶ πάντες ῥήγεις; ἐγὼ δέ σήμερον ὅδε δίκαιον
Ὀλλυαδ' ἑμνοπόλεως ἑμνοπολίοις σήμασιν.

τίτλις, ~~πλανός~~. ἢ ὅτι ὅτι
τίτλις, πλανός. male. ἀπὸ
ἰ, implumis, ab α privati-
va, & πλανός, Doricè πλανός.

Quo enim pullis jam elatis ef-
cam afferret?

Τάχ. 7 Καίε.

64. Εἰς Παλαιοῦ.

Χαῖρ' Ἰδαίη μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγιστα πικρὰ
σαλάσσης,

Ἀσπασίως πόν ἔδασ' ἱκάνομαι, ὅρρα νοήσω
λαέριτ' αὖ, ἀλοχὸν τε, καὶ ἀγλαὸν ὑῖα μῦνον.
Σὸς γὰρ ἔρως κατέδραξεν ἐμὸν γένος· οἶδα δ' αὖτὸς,
ὥς ὅστιν γλυκύον γ' ἢς παλαιοῦ, ἠδὲ τοκήων.

65. Εἰς Ὀμηρον.

ἈΛΦΕΪΟΥ Μιτυληναίου.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρῶον ἀκρόμην, εἰσέη Τροίην
Δερσόμεθ' ἐκ βαδερῶν πᾶσαν ἐραιπομένην,
Καὶ μῦθον Αἰάντιον ὑπὸ σφαίνῃσι πόλῃθι,
Ἥ δ' ἔτι πῶν ἔξ ἵππων Ἐκτορα σφερόμενον,
Μαιονίδαο δ' αὖ Μῦσαν ὅν ἐ μία παλαιοῖς ἀριδὸν
Κοσμεῖ, γαῖης δ' ἀμφοτέρης κλίματ' αἶψα.

Μαιονίδαο] Lege Μαιονίδαο. συνίζοντες enim in hoc sollemnis
est, at in illo nullibi mihi querenti occurrit.

66. Εἰς Μένανδρον.

Ἀδελφόν.

Αὐταῖ σοι σφραττίζουσιν ἀνθρώπων μέλισσαι,
Ποικίλα Μυσίων ἄνδρα δρεψάμεναι.

Ἄντα καὶ Χάριτες σοι ἐδωρήσαντο, Μένανδρε,
 Στωμίλον ἐξοχὴν δαΐμασιν ἐνδύμεναι.
 Ζώης δ' εἰς αἰῶνα τὸ καλὸν ἔστιν Ἀδύατος
 Τ' ὅσην σέθεν ἐρανίων ἀπὸ μύθου περάτων.

Τ. 1.] Τὸ καλὸν τὸ ἐν τῇ τῇ Ἀδύατος ἐστὶν ἀπὸ μύθου, ἀπὸ τῆς ἐρανίων περ.

67. Εἰς Σιωπῶν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶς τις ἀπαίδυτος φρονιμώτατος ἔστι σιωπῶν,
 Τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς παῖς αἰχρότατον.

68. Εἰς Γέροντιαν.

ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ.

Ὅστις ὃ θνητῷ μέμψεται παῖς Θεῶν, ὅτι
 Οὐκ εὐδύς, ἀλλὰ τῷ χερσὶ μετρεῖται
 Τὸς μὴ δικάεις, παρῶσιν εἰσακυσσάτω.
 Εἰ γὰρ παρὰ τὴν ἡσυχίαν αἱ ἡμετέριαι,
 Πολὺς ἀλὰ φόβος, καὶ ἔτι εὐσεβῆ παρόπων
 Θεῶς ἀπὸ εὐξάτο· νῦν δ' ἡμῶς τιμωρίας
 Ἀπωδενέσθης, τῇ φύσιν χερσὶν βροτῶν.
 Ὅταν δ' φωραδῶσιν, ὀφθαλμοὶ καὶ χεῖρες,
 Τίναςσι ποινὰς ὑπέροισιν ἐν χερσίν.

Πολὺς] Ita reposui pro πολλοί ob id quod sequitur ἔξωτο.
 Grotius. videtur fuisse Glossema ὃ πολὺς.

69. Εἰς

69. Εἰς Σοφίαν.

Μ ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσιν ἔχθ' φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίψαι
Φροντίδας ὅκ' εἰρων τὰς πρῶτοισι πάσας.

Πλῆστον ἔχθ' ἐδέλω τὸν ἐπαρξίμον. ἢ ᾧ παρρησίᾳ
Θυμὸν αἰεὶ κατέδδ' χρυσομανῆς μελέτη.

Ἐν δὲν ὅτ' ἀνθρωποισιν ἀρεῖονα πολλάκι δῆεις

Καὶ περίλυ πᾶν τε, καὶ δάνατον βίον τε.

Ταῦτα σὺ γινώσκων, κραδίης ἴδωκε κελεύθους,

Εἰς μίαν εἰσορῶν ἐλπίδα, τίω Σοφίῳ.

70. Εἰς Σωφροσύνην.

Ἄδελον.

Σωφροσύνη ἔ' ἔσως, κατενδρῆσι ἀλλήλοισιν

Ἐλδόντες, ψυχὰς ὥλεσαν ἀμφοτέρω.

Φαίδρῳ μὲ κτείνεν πυρόης πόθος. Ἴππολύδιον,

Ἴππολύδιν δ' ἀγνὴ πέφνε σοφοσύνη.

71. Εἰς Τύχην.

Ἄδελον.

Ἐλπίς καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρειε· ἢ λιμέν' εὖρον·

Οὐδὲν ἐμοὶ χ' ὑμῖν. παύσετε τὲς μετ' ἐμέ.

Τὲς] Ἐρχομένων.

72. ΛΟΙΚΙΑΝΟΥ.

Ἀγρός Ἀχαμνίδε χρομόνῳ ποτὶ, νυῦ ᾧ Μει-
νίππε·

Καὶ πάλιν εἴς ἐτέρῳ βήσομαι εἰς ἐπερόν·
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ· ἔχον με ποτ' ᾤετο· καὶ πάλιν ἔσται
Οἶοναί· εἰμὶ δὲ ὅλως ὑδενός, ἀλλὰ Τύχης.

73.

Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς Τύχης ἔχῃ φόβον·
Καὶ τὸ πᾶν λαμπρόν ἐστι ἀκύνδυνον κινεῖ.
Οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὑψῶ· ἐν θνητῷ γένει,
Ὅ ᾤετρεψεν ἢ χερόν· τις, ἢ φρόνῳ,
Ἐπὶ ἐπ' ἄκρον τις τῆς χαλῶς περὶ τῶν δαίμων.
Ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα·
Τῷ μήτε λίσαν ἐν ταπεινῷ τῆς Τύχης
Μέρεϊ φέρεσθαι, μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν.
Καὶ γὰρ πέση τις εἴς ἐλάττω· μέτρου.
Εὐφραδέα λυπρὸν ἔχει τῷ δυσαρεξίαν·
Ὅστις δὲ μέγα λυπρῶμα γὰρ μέγα·
Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται,
Σφάλλει δὲ ἐκείνους, ὅς αὖ ὑψώσῃ Τύχη.

Τῷ.] Mihi videtur omnino legendum τὸ, & cum φέρεσθαι jun-
gendum.

74. ΑΓΛΑΘΙΟΥ.

Γριπεύς τις μογέσκειν ἐπ' ἰχθύσι, τ' δὲ ἐσιδῶσα
Εὐκλείαν· κέρη θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ.

Καί μιν δῆκε σνύευσον. ὃ δ' ἐκ βίοτοιο πενιχρῶ
Δέξατο πρῶτ' αἰὲς ὅτλην ἀγλῶκεϊν.

Ἡ δ' Τύχη γανόωσα παρείπατο, καὶ ποτὶ Κῦπρον,
Οὐ τεὸς οὐδ' ἀγῶν, ἀλλ' ἐμός ἐστιν, ἔφη.

75. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντιγόνης ὁ Γελοῦτο ἔπειθε ποτὲ τὸτο δοξαίρι·
Εἶπεν, ὃ λῦ' ἤδη νόμῳτο εἰς αἰδῶν,
Παρθένη καλλιπάρη, κῆρη δ' ἐμῇ, ἴχε σινεργῶν
Ἠλθ' ἀντίλῳ ἔλκεν, κτῆμα πάντῃ βίῳ
Ἦν δ' ἴκη εἰς Ὑμέναιον, Ἀχαιοῦτο ἡδεα μητρὸς
Χρησά φύλασσε πόσῃ πορῆα βεβαιότατῳ.

Νέομῳτο.] Νέομῳτο.

76. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πολλὰ τὸ Δαμόνιον δῶνά, καὶ ἡ ὠδ' ἀδοξά.
Τὲς μικρὲς ἀνάγη, τὲς μεγάλας κατὰ γῆ.
Καὶ σὲ τ' ὄφρ' αὖ καὶ τὸν τύπον ἡτταπαύσει,
Καὶ ποταμὸς χρυσὸν ἀνάματά σοι παρέχη.
Οὐδ' ὄνυον, ἐμαλάχῳ ἀνεμὸς πῶτε, τὰς δ' μεγίστας
Ἡ δρυάς, ἡ πλατάνες οἶδε χαμαὶ κατὰ γῆν.

77. Τῆ αὐτῆς.

Μὴ πλάων, φίλῳτο εἰ δαυτοῖς, φίλῳτο εἰ μακάρεσσι,
Καὶ σὺν ῥηϊδίῳ ἐκλυον εὐξαμένῳ.
Ἄν πλάσης, εἰδεῖς ἐπὶ σοι φίλῳτο, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθερά, Τύχης τε ροπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

78. Περὶ

78. Περὶ Εὐχρείας.

ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

Ἀπολεῖ με τὸ γένε', μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμέ,
 Μῆτερ, ἐρ' ἐκείτω τὸ γένε'. οἷς δρ' τῇ φύσῃ
 Ἀγαθὸν ὑπάρχει μηδὲν οἰκεῖον πλοῦτον,
 Ἐκείσε χαλαρόν γε, εἰς τὰ μνήματα.
 Καὶ τὸ γένε', ἀρεθμύσιν τε τῆς πάππης, ὅσοι.
 Οὐκ ἔνα δ' ἔχουσ' ἰδεῖν ἄν, ἐλ' εἰπεῖν ὅττω
 Οὐκ εἰσὶ πάπποι. πῶς γὰρ ἐγόνον' ἄν ποτε εἴ
 Οἱ μὴ λέγῃ δ' ἔχουσι τῆτο, Ἀλκιβιάδα
 Τόπῳ μεταβολῶν, ἢ φίλων ἐρημίαν,
 Τί τ' ἔρ' λεγόντων εἰσὶ δυσχρήστες;
 Ὅς ἂν εὖ γέροντες ἢ τῇ φύσει πρὸς πάρατα,
 Καὶ Αἰδίοφ' ἢ, Μῆτερ, ἔσιν εὐχρείας.

Ὅσων] Subaud. εἰσὶ.

79. Εἰς Φθόγον.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὁ Φθόνε' οἰκισμῶ, κ' Πίνδαρον, ὅσιν ἀμείνων.
 Οἱ βροτῶν νόμοι λαμπρὸν ἔχουσ' βίον.
 Τὲς δ' ἴλιαν ἀτυχεῖς οἰκτεῖρ' ἔχουσ'. ἀλλὰ τίς εἴλω
 Μήτ' ἄγαν σὺ δαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
 Ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον, ἐπεὶ πᾶσι μετὰ πέρυσι
 Κινδυνὸς ἐπὶ γῆ, ἔχεται δ' ὑβρεὶς ἐχθρῇ.

80. Ἀδελφον.

Ὁ Φθόνε' αὐτὸς αὐτὸν τοῖς βελέεσσι δαμάζει.

81. Ἀδελφον.

81. Ἀδελφον.

Ὁ Φρόνιμος ὅτι χάμιστον· ἔχῃ δὲ ἡ καλὸν ὅν αὐτῷ
Τήκει γὰρ φρονεῶν ἐμμετρία καὶ καρδίῳ.

82. Εἰς Φιλαργύρου.

ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Χρυσὸν ἀνῆς εὐρὺν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
Ὅν λίπε, ἐχ εὐρὺν, ἦψεν, ὃν εὔρε, βρόχον.

83. Εἰς Φιλίαν.

Ἀδελφον.

Θησαυρὸς μέγας ἔσ' ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
Τῷ καὶ τηρῆσαι τῶν ὀπταμένων.

84. Ἀδελφον.

Εἴ με φιλεῖς, φίλῃς, δῖτ' ἡ χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,
Οὐ πόσον μισεῖς, ὅσον ἐγὼ σε φιλῶ.

Not. Hoc Epigramma Franciscus Vanafor in quarto suorum
Epigrammatum libro primus edidit.

85. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, ἔ μὴ μ' ἀδίκεσθαι σὺ,
Ἀρχὴν τῆ βλάβης τὴν φιλῷ δέμῳ.

Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρείσσονα φημὶ
Τὴν φανεράν ἔχθραν τῆς δουλερῆς φιλίας.

Φασί

Φασὶ ᾧ καὶ νέεσιν ἀλιπλάνεοσι χρεῖν
Τὰς ὑράλεις πέτρας τῆς φανεῶν σπλάδων.

86. Εἰς Φρόνταιν.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἡ βραδύπυς βελὴ μέγ' ἀμείνων. ἥ δ' παχεῖα
Ἄϊὲν ἀρῆχθ' ὁμῶς καὶ μετάνοιαν ἔχῃ.

87. Εἰς Φροντίδας.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Τὼ σαυτῷ φρένα τέρεπε· δυσπλεγέων δ' πολιτῶν
Ἄμὸς τίς σε κακῶς, ἀλλ' αἰὲν ἀμφοτέρω.

88. Εἰς Ὑγίαν.

Ὑγίαια παρθεσία Μακάρων,

Μετὰ σε ναίειμι

Τὸ ληπτέον βιοτῆς.

Σὺ δέ μοι παρθεσίων σωσικῶν εἶς,

Εἰ γὰρ ἕως ἡ πλεῖστε χάρις ἢ τελέων,

Τὰς εὐδαίμονος τ' ἀνθρώποις

Βασιλίδ' ἀρχαί, ἢ πόδων,

Οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἀγκυρῶσι θεοδόμῳ,

Παρθέναι] Ita p. 117. in
Stobaei excerptis. Παρθέναι
τὰς τε θεῶν ἰουμένης, μετὰ
δ' αὖτε.

Μακ.] Subaud. θεῶν,
Εὐδαίμονος.] Alii. ἰσοδαι-
μωνος. recte. Reges enim ἀ-
ιστάλονται audiunt.

Ἦ εἴ τις ἄλλα θέλει δεινὸν ἀνθρώποις τέρας,

Ἦ πόνων ἀμπνοὰ πέραν;

Μετὰ σέο, μάκαρ Ἰγία,

Τέδηλε πάντα, ἔ λάρπη χαρίτων ἔαρ.

Σέθεν ὃ χερὶς ἔδεις εὐδαίμων πέλει.

Πίφανται.] Solenne verbum Homero, ubi inspirata salus se offert.

89. Εἰς Χρόνον.

ΠΑΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰὼν πάντα φέρε· δολὺς χρόνος οἶδαν ἀμφεῖν

Οὐνομα, καὶ μερῶν, ἔ φύσιν, καὶ τύχην.

90. Ἀδελφόν.

Τὸ ρόδον ἀκμάζει βελόν χρόνον. ὡς δὲ παρέλθῃ,

Ζητῶν εὐρήσεις ἐ ρόδον, ἀλλὰ βάτον.

91. Εἰς Ἀστερόλογον.

ΛΟΤΚΙΛΛΙΟΥ.

Τῷ πατρί μιν τὸν ἀδελφόν οἱ ἀστερόλογοι μακρότητα

Πρότερος ἐμαντεύσθη, ὡς ἀπὸ ἐνὸς σώματος.

Ἀλλ' Ἐρμολείδης αὐτὸν μόνον εἶπε φρόνιμον,

Εἶπε δὲ ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοιμήμεθα.

92. Εἰς

92. Εἰς Γεραίας. καὶ τὴν Η'

τῆ αὐτῆς.

Τὰς τρέχας, καὶ Νίκωντα, ἕως βάπτειν σε λίγυσι,
 Ἄς σὺ μελανοπάτης ὅξ' ἀγροῦς ἐπείω.

93. Τῆ αὐτῆς.

Τλὴ κερδὺν βάπτεις, γῆρας δ' ὅσον ἔποτε βάψεις,
 Οὐδὲ παρειάων ρυτίδας ἐκλανύσεις,
 Μὴ πίνω τὸ πόσιον ἅπαν ψιμύθῳ κατὰ
 πλατῆ.

Ὡς πόσιον πεῖον καὶ πόσιον ἔχειν.

Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔστι τί μαίνεαι; ἔποτε φῦκθῃ
 Καὶ ψιμύθῳ τολίξαι τὴν Ἐχάβην, Ἐλένην.

Ὡς.] Itā legendum proculdubio, olim ὡς τό.

94. Ἐκ Δυσείδεις.

τῆ αὐτῆς.

Ῥύχθῃ ἔχων ποῖόν τε, Ὀλυμπικὴ, μήτ' ἐπὶ κρήνῳ
 Ἐλθης, μήτ' ἐν ὄρει πρὸς ἡ διαγωγὴς ὕδωρ.
 Καὶ σὺ γὰρ, ὡς Νάρκυος, ἴσθαι τὸ πόσιον ἐναργῆς,
 Τεθνήξῃ, μισῶν σάυτ' ὡς ἰδανάτῃ.

Ἐν ὄρει.] Brodaeus. ἐν ὄρει, pro
 ἐν ὄρει legendum censet. eu ni-
 hil mutq, mons enim impi-

mis cavendus erat Olympico,
 ne inde se precipitem daret.

95. Τῆ

95. Τὲ αὐτῆ.

Ψυδὲς ἔσπλον ἔχει Δημοσενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
 "Εβλεπεν, σὸν αὖ ὅπως ἤθελεν αὐτῷ βλέπειν,

96. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἡρόεσσας πλοκάμους, φῦκτον, μέλι, κρητὸν, ὀδόντας.
 Τῆς αὐτῆς δαπάνης ὅψιν αὖ ἡρόεσσας.

97. Εἰς Κλέπιας.

ΛΟΥΚΙΔΑΓΟΥ.

Τὸν πλινὸν Ἑρμῆν, τὸν Θεῶν ὑπερέτιν,
 Τὸν Ἀρχάδων ἀνακτα, τὸν βοηλάτην,
 Ἐσῶτα τῷ ᾧ γυμνασίῳ ὀπίσθητον,
 Ὁ νυκτοκλέπης Ἀυλῷ· εἶπε βεβήσας,
 Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττους διδασκάλων.

98. Εἰς Ἀφύλακον Οἶνον.

Τὲ αὐτῆ.

Κερδαλέως διζεῶδε δόμους, λήϊσσορες, ἀλλυς·
 Τοῖς ᾧ γὰρ ὅτι φύλαξ ἔμπεδός ἡ πενίη.

99. Τὲ αὐτῆ.

Βουκόλε, ᾧ ἀγέλλῳ πᾶρρω νέμε, μή σε Περικλῆς
 Ὁ κλέπτης αὐταῖς βουὸ συνεξέλασθαι.

100. Εἰς

100. Εἰς Ῥήτορα.

ΚΕΡΕΑΔΙΟΥ.

Οὐ τὸ λέγειν ᾠδὸν καὶ Ἀττικὰ ῥήματα πενίε,
 Εὐζήλως ἔστιν καὶ φρονίμως μελεῖσθαι.
 Οὐδὲ γὰρ εἰ Κάρκαυρε, ἢ εἰ Κοναβεῖ, τὸ, τε Σίζει,
 Καὶ Κελάρυζε, λέγειν, εὐδὺς Ὀμηροῦ ἔστι.
 Νῦν ὑποκείτω δὲ τοῖς ῥαμίμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
 εἶναι χρινοτέραν, ὥστε νοεῖν ἃ λέγεις.

Κάρκαυρε, Κοναβεῖ, Σίζει, Κελάρυζε, verba sunt materialiter sumpta.

101. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Εἴπερ τὸν ἀδικεῖν ἄσμενως ἡμῖν ἐστὶ
 Ἐκστῶς ἡμῖν, καὶ σωτηριώδες,
 Ἵσως νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γνηστόν
 Ἀδίκημα, καὶ σωτέραν τὴν ἀλήθειαν πικρῶς.
 Οὐκ ἄρ' ὅππῃ λείπον το κακὸν ἡμῖν ἡυξέσθαι
 Τὸ τῶν πονηρῶν, ἀλλὰ ᾠδὴν ῥαμίμοι
 Καὶ τυγχάνοντες, ἥς εἶδαι, πτωχεῖν.
 Ἦτοι σπάνιοι σποδρὸν ἂν ἦεν, ἢ πεπαυμένοι.

Συνη[ω-]] Lege συνηγνίστο | que temporis imperfecti, aper-
 ut versus constat, quod & præ- | tissime demonstrant.
 cedens ἡμῖν, & quod conti- | Bonislaus.
 nuò sequitur συνεπράττο, utrum-

102. Εἰς Τρεῖς.

ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Πολλὰ λαλεῖς, Ἀνδρῶπε, χαμαὶ ὃ τίθη μὲν μυχρόν.
 Σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἐπὶ τὸν δαίνατον.

103. Τῆ

103. Τῷ αὐτῷ.

Ἡλιῶ ἀνθρώποις αὐγῆς Θεός· εἰ γ' ἔσ' αὐτὸς
 ἔρρει φάινων, ὅσθι τὸ φῶς ἐπύθεν.

104. Τῷ κατῷ.

Αἰνίζειν μ' ἄριστον· ὁ γ' ἦν ἔχθεσσι ἀρχή·
 Ἀλλὰ καλῶς εἰπεῖν Ἀττικόν ἔστι μέλι.

Καλῶς εἰπεῖν.] Lusus non in-
 venustus in ambiguo sensu τῷ
 καλῶς εἰπεῖν; cui opponitur ὁ
 κατῶς, βλασφημεῖν, & barbarè

loqui. Bene de aliis loqui, id
 demum est sermonis vera e-
 legantia, id est, Atticum mel.

105. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ πένομαι, τί πάδω; τί με μισεῖς ὅτι ἀδικεῖν εἶ;
 Πταῖσμά πόλ' ἔστι τύχης, ὅτι ἀδίκημα τρέπων.

106. Εἰς Φειδωλῆος

Ἀδελφον.

Πλῆθει φασί σε πάντες, ἐγὼ δὲ σε φημι πένεσθαι·
 Χρῆσις γὰρ πλῆτε μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
 Ἄν μελέχης αὐτῷ σὺ, σὰ γίνεσθαι· ἀντὶ γὰρ φυλάττης
 Κληρονόμοις, ὅτι νῦν γίνεσθαι ἀμώτερος.

Ἀπὸ τοῦ.] Ἀπὸ τοῦ τῷ νῦν χρόνου.

D

107. ἈΝΤΙ-

107. ἈΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Τῷ γάρ τις ἄλλος, πρὸς Θεῶν περ, ἔνευθε
 Εὖξαιτο πλεῖν, εὐπρεῖν τε χρημάτων,
 ἢ τῷ δύναντο ὠφελισθῆναι τοῖς φίλοις,
 Σπείρειν τε καρπὸν Χάριτος ἡδίστης Θεῶν,
 Τῷ μὲ πλεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν παῖς ἡδονὰς
 Ἐχέμεν ὁμοίαι· ἐχὲ τοῖς λαμπροῖσι γὰρ
 Δείπνοις τὸ πεινῆν παύει.

108. ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Πλεῖτον μὲ πλετύνῃς ἔχεις, ψυχὴν δὲ πάντῃ.
 Ὡς τοῖς κληρονόμοις πλέσει, σοὶ δὲ πένης.

109. ΔΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μυῦ Ἀσκληπιάδης ὁ φιλάεργος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
 Καὶ, τί ποιεῖς, Φροῖν, φίλῳ περ μὴ παρ' ἐμοί;
 Ἦδὺ δ' ὁ μῦς γελάσας, μηδὲν, φίλε, φησὶ, φοβηθῆς.
 Οὐχὶ τροφῆς ὥρα σοὶ χρῆζομεν, ἀλλὰ μηνῆς.

110. Ἀδελον.

Εἰ μὲ ζῆς ἑλάφου παναὸν χρόνον, ἢ κερώνης,
 Συγγνώμη πλείστον πλεῖστον ἀγειρομένῳ.
 Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν, ἔς αὐτίκα γῆρας ἰάπρει,
 Μὴ σέ γ' ἀπφρεσίῳ οἴτρῳ ἔλη κλειάνων.
 Μὴ σὺ μὲ ἀτλήτοις ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσῃς,
 Χρήτων δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδλω.

III. Εἰς

III. Εἰς Μενέστραδον Κυωιχόν.

Τῇ αὐτῇ.

Εἶναι μὲ κυωιχόν σε, Μενέστραε, καὶ νυπόδητον,
 Καὶ ῥιγῆν, ἔδδεις ἀντιλέγει καὶ ῥοδον.
 Ἄν' ὃ ὠδραρπάζης ἄριτος καὶ κλάσμα' ἀναγῶς,
 Καὶ γὰρ ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι Κυῶα.

II2. Εἰς Ἄνδρας ἀγαθούς.

ΚΑΡΦΥΔΙΔΟΥ.

Μὴ μέμψῃ παρειῶν τὰ μήματα μὲν, παροδῖτα,
 Οὐδὲν ἔχω θρῦλῶν ἄξιον ὅδ' ἑταῶν.
 Τέκνων τέκνα λέλοιπα· μή τις ἀπέλαυσα γυναικὸς
 Συγγήρου· τειροσὶς παισὶν ἔδωκα γάμους,
 Ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκρίμωσα κόλποις,
 Οὐδενὸς οἰμώξαι ἐ νόσον, ἐ θάνατον.
 Οἱ μὲ κατ' ἀσπείσαντες ἀπήμονα, τ' γλυκυῶς ὕπνον
 Κοιμῶντες χῶρῳ πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων.

II3. Ἀδελποῖον.

Μὴ σύ γε θνητὸς εἶναι, ὥς ἀθανάτος τι λογίζεσθαι.
 Οὐδὲν γὰρ βίοντι πιστὸν ἐφημερείοις.
 Εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχῃ σπερὸς ἥδε θανόντα,
 Ἄν' ἄρ' ἔσθ' ὅπως ῥύσῃς ἄξιον ἀθανάτου.

114. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

*Ην δὲ Τίμαρχον ἐν αἰδῷ, ὅρα πύπνηαι

*Η πὶ καὶ ψυχῆς, ἥ πάλι πῶς εἶσε.

Δίξεαι φυλῆς Πτολεμαῖα ἡμέα παῖρς

Παυσανίε· δῆεις γ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

Αἰδῷ.] Sub. δόξα.

Δίξεαι.] Subintel.

δῆ.

Εὐσεβέων.] Subaud. χόρα.
quod supra expressum habes ver-
lu abhinc nono.

115. Τῆ αὐτῆς.

Τῇδε Σάων ὁ Δίων· Ἀχάνδι· ἱερὸν ὕπνον

Κοιμά·. Διησκοῖν μὴ λέγε· τὲς ὀραδῆες.

116. Τῆ αὐτῆς.

Τῶν αὐτῶν ἵς ἐκείνῃ ἀπολλυμένων ἀνιᾶ,

Νιγρόδιον· φίλοι καὶ πόλις ἥδε κλάει.

Τῶν] Ἐνεκα.

117. Τῆ αὐτῆς.

Συνότομ·. ὡς ὁ ξείν·, ὃ καὶ παρ·· ἐμακρά λέξω.

Θῆρες, Ἀετταί, Κρής, ὧς ἐμοὶ δολιχόν.

Μακρά.] Ῥήματα.

Δολιχόν.] Supple νιγρόδας, in-
quit Fabri filia : potius χρό-
νον· δολιχὸς χρόν· alibi. Sen-

tentia hæc est : ille quidem
brevis est, at longo tempore
sub me jacebit. Tumulus lo-
quitur.

118. Εἰς

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

37

118. Εἰς Ἀνδρείας.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ,

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τυμόκλειε, ἔτι δὲ σάμα.
Ἄρης δ' ὅσῃ ἀγαθῶν φείδεσθαι, ἀλλὰ καὶ καὶ.

119. Εἰς Θεμιστοκλέα.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ.

Ἀντὶ πάρε λιθῖο δὲς Ἑλλάδα, δὲς δ' ὅπῃ ταῦτα
Δέρεα, βαρβαρικῆς σύμβολα ναυφθορίας.
Καὶ τύμβω κρηπίδα ὡδεῖρα περσικὸν Ἄρη,
Καὶ Ξέρξῳ τέτοις δάπῃ Θεμιστοκλέα.
Στάλα δ' αἶ Σαλαμὶς ὅπκασεσθαι, ἔργα λέγουσιν
Τάμα. τί με σμικροῖς ἢ μέγαν ἐντίθετε;

Τύμβω.] Doricè pro τύμβω,

Σμικροῖς.] Τάροις.

120. Εἰς τὸς ἐν Θερμοπύλῃσι θανόντας,

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ὦ ξεῖν', ἀγέλιον Λακεδαιμονίοις, ὅπῃ τῇδε
Κείμεθα, τοῖς κείνων παιδομάχοι νομίμοις,

121. Ἀδελφῶν.

Οὐνομά μοι πῇ τὸ τοῦτο; παῖδες δὲ μοι ἐς πῇ τὸ τοῦτο;
Κλῆν' δ' εἰμὶ γῆρας. εἰ γὰρ ἀφαιροῦντά τε;

D 3

Ζήσας

Ζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. εἰ γὰρ ἀδόξως;
Κεῖμαι δ' ἐνθαυτῇ νυκτὶ. τίς, πνὶ ταῦτα λέγεις;

122. Ἀδελφον.

Ζωὴν σὺ λήσας, δωρὴν τάφον· ἀλλὰ με κρύπτεις,
Οὐ δαίπνεις. τοῖς κ' αὐτὸς ὄναιο τάφῳ.

123. Ἀδελφον.

Κῆν με κατακρύπτεις ὡς ὑδενὸς ἀνδρὸς ὀρεῶντι,
Ὅμμα Δίης καδοεᾷ πάντα παρ' ἡμετέρῳ.

124. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κύζικον ὡς ἔλθης, ὀλίγον πόνον· Ἰππαχὸν εὐρεῖν,
Καὶ Διδύμῳ ἀφάρτης ἐπὶ γὰρ ἡ γλυκείῃ.
Καὶ σπιν ἀνιερὸν μὲ ἐρεῖς ἐπὶ, ἔμπαρ δ' ἄλξον
Τῶν, ὅππῃ κείνων ὑδὸν ἔχω Κριτίαν.

125. ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀβδήρων περὶ θανόντα τὸν αἰνοδίῳ Ἀγάδῳτα
Πᾶσ' ὅππῃ πυρκαϊῆς ἦδ' ἐβόησε πόλις.
Οὐ πῖνα γὰρ τριόνδε νέων ὁ φιλάμαλλον Ἀρης
Ἦνάεισε συγερῆς ἐν τερροφάλιγγι μάχῃ.

126. Εἰς Θεμιστοκλέα.

ΘΕΡΜΑΝΙΚΟΥ.

Τῶτο Θεμιστοκλεῖ κενὸν ἤριον εἶσατο Μάϊνης
Δαός, ὅτ' ἐκ Μήδων παλῆδα ῥυσάμενον,

[Κένον.] Non hic idem va- | φαῦλον, vilis, nec respondens
et, quod κενότατον, Them- | meritis tanti viri.

stocles enim hic situs erat: at

Ὁθνεῖλον

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

39

Ὁ θνείλω ἑαίδω χθόνα, καὶ λίδω. ἤθελεν ἔπως
Ὁ φθόνῳ. αἱ δ' ἀρεταὶ μείζον ἔχουσι γέρας.

Μείζον.] Lege Μείζον. Sensus postulat, nisi malignius etiam
cum virtutibus, quam cum corpore, egit livor.

127. Ἀδισπόλον, οἱ ᾧ ΝΕΡΩΝΟΣ.

Ἐμὲ θανόντῳ, γαῖα μιχθήτω πυρί.
Οὐδὲν μέλει μοι· τίμηθ' ὅ καλῶς ἔχει.

128. Εἰς Ἄνδρα ὅτι ἐπισημύς.

Ἀδελφον.

Γαῖα φίλη, καὶ παρέρω Ἀμύνιχρον ἐνθεο κήλποις,
Πολλῶν μνησάμενη καὶ ἐπὶ σοὶ καμύτων.
Καὶ ὅδ' αἰεὶ παρέρω σοι ἀνεσθήρεξεν ἐλάτης,
Πολλάκι καὶ Βρομίης κλήμασιν ἠγλαΐσεν,
Καὶ Δηΐς ἐπλησε, καὶ ὕδαλῳ αὐλαχας ἔλκων,
Θῆκε μὲ εὐλάχανον, θῆκε δὲ ὅπως φορέειν.
Ἄνθ' ὧν σὺ παρέρω καὶ κροτάφου πολιοῖο
Κεῖσο, καὶ εἰαρινὰς ἀνδοθήμεις βοτάνας

129. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πολλὰ φαγών, καὶ πολλὰ πιών, καὶ πολλὰ κακ'
εἰπών
Ἄνδρες, κῆμαι Τιμοκρέων Ῥόδιῳ.

P 4

130. ΚΑ Α,

130. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δαίμονα τίς ᾗ εὖ οἶδε τὸν αὖλον, λυίχα καὶ σὲ,
 Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
 Τῇ ἐτέρῃ κλαύσαντες ἐδάπνομεν· ἔσθ' ἐν ἐκείνῳ
 Εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνηρότερον.

Ὁφθαλ-] Scio quidem hæc
 verba sic capi, Charmida nem-
 pe vivum & valentem versa-
 tum fuisse coram oculis no-
 stris : nequeo tamen non pu-

tare & hoc significari, cum cha-
 rum quoque fuisse & oculorum
 nostrorum delicias.

Ἐτέρῃ.] Ἡμέραι.

131. Εἰς Νιόβην.

ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μέναν σὺν τέκνοις, νεκροσέλε, δέξο με, πορθμεῦ,
 Τὰν λάλον, ἀρκεῖ σοι φόρ' ἢ ὁ Τανταλίδ' ἔσθ',
 Πληρωσὴ γαστρὸς μία σὸν σκάφ' ἔσθ'· εἶσ' ἐν κέρας
 Καὶ κέρας, Φοῖβε σὺν λαῷ καὶ Ἀρτέμιδι.

132. Εἰς Τίμωνα.

Τίμων μισάνθρωπος ἔστιν ἐγώ· ἀλλὰ πάρεξτε,
 Οἰμώζαντας εἶπας πολλὰ, πάρεξτε μόνον.

133. Εἰς τὸν αὐτόν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τίμων (ὃ γ' ἔτ' ἐστὶ) τί τοι φάσθαι, ἢ σκότ' ἐχθρόν;
 Τὸ σκότ' ὑμέων γ' πλείονες εἰν αἰδῇ.

Ἑμέων.] Dissyllabum.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

41

134. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Παῖδά' με πεντάετον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
 Νηλεὺς Ἀΐδης ἤρπασε Καλλίμαχον.
 Ἀλλά με μὴ κλαίοις, καὶ γὰρ βίοτοιο μέταχον
 Παύει, καὶ παύειν τῷ βίοτοιο κακῶν.

135. Εἰς Γυναικα.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δάκρυά σοι καὶ νέεθεν ὑπὸ χθονός, Ἡλιοδύεα,
 Δωρεῖμαι, φορῶς λείψανον εἰς αἶδμα,
 Δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύτω δὲ ὅππῃ τύμβω
 Σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
 Οἴκτερά γὰρ, οἴκτερά φίλαν σε ἔν φθιμένους Με-
 λεαγρος
 Αἰάζω, κενερόν εἰς Ἀχέροντα χέειν.
 Αἶ, αἶ, πῦ τὸ ποθενὸν ἐμοὶ θάλος; ἄρπασεν Ἀδης,
 Ἀρπασεν ἀκμαῖον δ' ἀνθρώπου ἔφυγε κόνις.
 Ἀλλά σε γυνέμαι, Γὰρ πᾶν πᾶν πᾶν πανόδυτον
 Ἠρέμα σοῖς κόλποις, μαῖτερ, ἐναγκαλίσαι.

Δάκρυα.] Haud dubiè Me-
 leager, omnium Epigramma-
 tiorum vetustissimus, hoc E-

pitaphium in suam ipsius ux-
 orem composuit. Vincentius.

136. Εἰς

136. Εἰς Γέροντα.

Ἀδισπότον.

Ἐξηκοντέτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσός, μὴ γήμας αἶθε ἢ μηδ' ὁ πατήρ,

Πατήρ.] Subaud. ἔγνημην ἄν.

137. Ἐκ τῷ εἰς Γυναῖκα.

ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ Ἀιγυπτίου.

Αὐτὸν Θεοδότῳ ὁ ζωγράφος αἶθε ἢ τέχνης
Ἥμεροίτε, καὶ λήθῳ δῶκεν ὀδυρμένους.

Αὐτὸν.] Ita Epigram. 182. | sam : pendet autem hic accu-
αὐτὴν μηδ' αἶψαν, veram, vivam : | sativus à verbo ἔζωγράφει sub-
non picturam, at revera ip- | audito.

138. ΣΑΠΦΟΥΣ.

Τιμάδ' αἶθε κύνες, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανόντα
Δέξαθ' φερσεφόνας κυάνεος δάλαμος.
Ἀς καὶ ἀποδιμένας, πᾶσαι νεοδηγῆι χαλκῷ
Ἀλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

Κόμαν.] Nec dubium de morte raris, Cadmeida palmis
Deplanxère domum, scissa cum veste capillos.

Ovid. Met. l. 4.

139. Ἀθλον.

Ὅρᾳς πρόσωπον Κασίης ἢ σῶφρονος,
Εἰ καὶ τέθνηκε ἢ ἀρεταῖς γνωρίζεται
Ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον ἢ τοῦ σώματος.

140. ΚΑΛ.

140. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κρηίδα ἢ πολὺ μῦθον, ὅπῃσ' αὖ μὲν ἡ καλὰ παίζειν,
 Δίξον· Σαμίων πολλὰ μὲν δοξαῖται,
 ἥδ' ἴσαν σωέμενον, αἰεὶ λάλον· ἢ δ' ἀποβρίξει
 Ἐνθαδὲ τὸν πάσας ὕπνον ὀφειλόμενον.

Καλλά.] Παιγμῆτα.

ἥδ' ἴσαν.] Lege ἡδ' ἴσω. Hoc enim Epigramma non Doricè scribitur.

141. ἩΡΑΚΛΕΪΔΟΥ.

Ξεῖν', Ἀρεΐημάς ἐμὶ πάτρα Κνίδῳ. Εὐφρα-
 νῶ ἦλθον

Ἐς λέχῳ, ὠδίνων ἔσσι ἄμρεθ' ἡρόμην.

Δισσὰ δ' ὁμῶς τίκτεσα, τὸ μὲν λίπον ἀνδρὲς ποδηγόν
 Γήρωσ. ὃ δ' ἀπάγω, μνημόσυον πόσιθ'.

Ξεῖν'.] Hoc Epigramma de-
 sumptum est ex tertio Epigram-
 matum libro p. 340. non qui-
 dem integrum; quatuor enim

priores versus, utpote frigidio-
 res, amputavi.

Δισσὰ.] Subaud. τέκνα.

142. Εἰς Δῆλον.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ.

Δῆλῳ ἐγὼ, ναὶ δῆλῳ, ἐλδύθερά μ' εἰς τὸν
 Δεσπότη Τιμάνθη, τὸν σὺν ἔθδ' εὐφρέα.

Ἐυαίων', ἀσπὴν τένοις βίον· λὺ δ' ὑπὸ γήρωσ
 Πρὸς με μάλ' ἔσσι, σὺς ἐγὼ, δεσπότη, κῆν αἰῶν.

143. Εἰς

143. Εἰς Ἑκτορα καὶ Αἴαντα.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ.

Ἑκτωρ Αἴαντι ξίφος ὥπασεν, Ἑκτορ δ' Αἴαντα
 Ζωστῆς· ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς Δάναον.

144. Εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

ἈΡΧΙΟΥ.

Ἑκτορ μὲ Τροίην συγκατάθανεν, ἐδ' ἐπ' χεῖρας
 Ἀντήρην Δαναῶν παῖσιν ἐπερχομένοις.
 Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο· παῖριδες ἄρα
 Ἄνδράσιν, καὶ παῖράϊς ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

145. Εἰς Ἱπποκράτην,

Ἀδελφον.

Θεοσδύρος Ἱπποκράτης, Κῶθεν γένετο, ἐνθάδε καί τοι,
 Φοῖβε δ' ἀπὸ ρίζης ἀθανάτου γεγαώς,
 Πλείστα τέρεπμα νόσων σήσας ὅπλοισι Ὑγείης,
 Δόξαν ἐλὼν πολλὴν ἐ τύχη, ἀλλὰ τέχνη.

Τέχνη.] Nota priorem syllabam corripis; ita in τέκνον, | autem enumero, ne forte Le-
 σαδρὸς, ὕπνῳ, εἴπω· hæc | etori imperito injiciant scrupulum,

146. Εἰς Ἰξοκλήν,

ἸΣΙΔΩΡΟΥ.

Ἰξὼ καὶ χαλάμεισιν ἀπ' ἡρώων αὐτὸν ἔφεσβεν
 Εὐμηλῶ, λιπῶς, ἀλλ' ἐν ἐλδοθερίῃ.

Οὐ πόσις

Οὐ ποτε δ' ὀθνεῖν ἐκυσεν χερα γαστρός ἐνὶ νηϊ.
 Τῷ το τρυφῶν κείνῳ, τὴν τ' ἔφερ' εὐφροσύνῳ,
 Τρεῖς δ' ἑταίρους ζήσας ἔτθ', ἐνθάδ' ἰαυέ,
 Παῖσι λιπὼν ἴξον, ἔπειρα, καὶ χαλάμεν.

147. Εἰς Ναυαγήσαντας.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγὲ τάφῳ εἰμι, ὃ δ' ἀντίον ἔστι γέωργον.
 Ὡς ἀλὶ καὶ γαίῃ ξυῶδες ὑπερ' αἰδέης.

148. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

ὦρελε μηδ' ἐγάνοντο θυαὶ νῆες· ἐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
 Παιῖδα Διοκλείδῃ Σώπολιν ἐξενομήν.
 Νυνὶ δ' ὃ μ' εἰν ἀλὶ πεφύρετο νέκυς, ἀντὶ δ' ἔκλεινε
 Οὐνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

Νῆες.] Legendum νέες, aut per συνίησιν contrahendum est;
 alioqui labat versus.

149. Τῷ αὐτῷ.

Νάξιόν σου ὅπῃ γῆς ἐσθάρειν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόλιν
 Ναῦν ἄμα καὶ ψυχῶν εἶδεν ἀπολυμένῳ
 Ἐμπροσθ' Αἰγίονηθεν ὅτ' ἐπλεε. καὶ μὲν ἐν ὑγρῇ
 Νεκρὸς· ἐγὼ δ' ἄλλως ἔνομα τύμβῳ ἔχων
 Κηρύσσω παναληθὲς ἔπθ'· τόδε, φεύγε θάλαττῃ
 Συμμίσγῃν Ἐρίφων, ναυτίλε, δυομένων.

Ἵγρη.] Θαλάσση.

Ἐρίφων.] Nimbofi enim Hædi.

150. ἈΛΚΑΙΟΥ.

Στυγρὸς ἐπ' Ἀρχιέρω ναύταις πλόθ'· ἐκ δ' ἑβρεΐνης
 Αἰάλας πῶς Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτλυνε μόρον,

Οὐ

Οὐ χείρῃ παρὰ τύμβον, ὁδοιπόρε· σῶμα δ' ἔπ' ὀνίχῃ.
 Ἐκρυψ', Αἰγὰν ῥαινόμενον πελάγει.
 Ἡϊδέων δακρυτὸς ἀπ' αὖθις μόρῃ· ἐν δ' ἑσπέρῃ
 Πλείσα πολυκλαύτη κηδεα ναυιλίας.

151. Ἀθλον.

Ναυτίλε, μὴ πύθῃ τίνα· ἐνθάδε τύμβῳ ὅλ' εἰμὶ,
 Ἀλλ' αὐτὸς πόντῳ τύχανε χρηστότερε.

152. Εἰς Νέες.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέσκηκε Φίλιππον
 Ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλλω.

153. Τῇ αὐτῇ.

Ἡῶι Μενάλιππον ἐδάπτομεν, ἥελίε δ'
 Δύο μένε Βασιλῶν χάριθαινε παρ' ὀνίχῃ
 Αὐτοχερί. ζῶειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θείσῃ,
 Οὐκ ἔτλη· δίδυμον δ' οἶκον ἐσεῖδε καὶ ἄν
 Πατρὸς Ἀεισίπποιο· κατήρησεν δ' Κυρῶν
 Πᾶσα, τὸν εὐτέκνων χῆρον ἰδύσα δόμῳ.

Εὐτέκνων.] Conjecit amicus | domus orba, fuit olim liberis
 meus εὐτέκνον, & concinnius | felix.
 longè est; quæ enim modo

154. Εἰς Ὀρφέα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐκ ἔτι θελγομένας, Ὀρφεῦ, δρύαι, ὅτι ἔτι πέτρας
 Ἀξείας, ἐς θνητῶν αἰχμητῶν ἀγέλας.

Οὐκ

Οὐκ ἔπι κοιμάσθης ἀνέμων βέβητον, ἐχὶ χάλαν, 10
 Οὐκ ἔτι σφραγίσθης, ἐ πατρὸς αἵματι.
 Ὡλεο γὰρ σὲ ὅτι πολλὰ καὶ ὠδύραντο δύσλινες
 Μναμῶνας, μάτηρ δ' ἔξοχα Καλλιόπα.
 Τί φθιμένους σοναχὸν μένῃς ἐφ' ἡέσιν, ἀνὶκ' ἀλαλκῶν
 Τῶν παίδων αἰδῶν ὅδε Θεοῖς δύναμις;

155. Εἰς Ἀρχιλόχον.

ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχου ὠδύραντον, ὅς ποτε πικρῶν
 Μῦσων ἐχθρῶν περὶ τὸ ἔβαλε χόλον,
 Αἰμαῖξαι Ἐλικῶνα τὸν ἡμέρον· οἶδε Λυκάμνης,
 Μυρόμενός τε τρωῶν ἀμματοδύτα.
 Ἡρέμα δὴ ὠδύμενον, ὁδοπόρε, μή ποτε τῷδε
 Κινήσης τύμβῳ σφῆλαι ἐφεζομένους.

156. Εἰς τὸν αὐτόν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Ἀρχιλόχον, ἔσθι, καὶ εἰσὶδε τὸν πάλαι ποιητῶν
 Τὸν τῷ Ἰάμβων, ἐπὶ μύρον κλέει.
 Διήλθε κήπιν νύκτα, ἔσθι πρὸς αἶν.
 Ἡρὰ μιν αἱ Μῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγάγον Ἀπόλλων.
 Ὡς ἐμμελής τ' ἐγχεῖ κήπιδέξι.
 Ἐπεὰ τε ποιεῖν, πρὸς λῦραν τ' αἰδέειν.

157. Εἰς Εὐριπίδην.

ἸΩΝΟΣ.

Οὐ σὺν μνήμα τόδ' ἔστι, Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τῷδε
 Τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνήμα τόδ' ἀμπεχεῖ.

158. Εἰς

158. Εἰς Σοφοκλέω.

ΣΙΜΟΝΙΔΟΥ.

Ἦρέμ' ὤπ' ἐρ πύμβοιο Σοφοκλέω, ἥρέμα κιστὲ
 Ἐρπύζοις, χλοερὲς ἐκ πορρῶν πλοκάμους.
 Καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδ' οὐ, ἥτε φιλορρῶξ
 Ἀμπελῶ, ὕγρὰ πέριξ κλήμα' ἅτα χδοαμένη,
 Εἵνεκεν εὐμαδὶς πινυτόρεονος· ἦν ὁ μελίχρεος
 Ἦσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

159. Εἰς Ἀνακρέοντα.

ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου.

Θάλλοι τετρακρόμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κιστός,
 Ἀβραὰ τε λφιδῶνων πορρυρέων πέταλα.
 Πηγὰ δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβουσιν γάλακτος·
 Εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χροῖον μέθυ.
 Ὅρεα κέ τοι σποδιή τε ἔσται τέρψιν ἄρη.
 Εἰ δὴ ὡς φθιμένοις χεῖμπερ' εὐρεσσιών.

160. Εἰς τὸν ἑαυτῷ Πατέρα.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὅς ὡς ἐμὸν ὦρ' αἶμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχε με
 Ἰδι Κυρλωαῖς παιδά τε καὶ γλυέτω.
 Εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μὲν ποιε παλέρδος ὀπλων
 Ἦρξεν, ὁ δ' ἦσεν κρείσσινα βασιχαγίης.

Οὐ νέμεσις Μῆσα γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας;
 Ἄχαι βίη πολὺς σοὶ ἀπέθεντο φίλους.

161. Εἰς Ἑρμοκράτην.

ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἴησιν Ἑρμοκράτεια καὶ ἐνέα τέσσα τεκῆσα,

Οὐδ' ἐνός, ἔτι μᾶλλον ἡρασαμένω δανάτῃ.

Οὐ γὰρ ἀπώτρυνον ἐμὲς ὑῆαι Ἀπόλλων,

Οὐ βαρυπενθήτας Ἀρτεμίδας εἰλεχέας.

Ἑμπαλι δ' αἶμα ἔλυσεν ἐμῷ ὠδῖνα μολῦσα.

Φοῖβε δ' εἰς ἦσαν ἄρσενας ἡγάγετο

Ἀβλαβέας νέστοισιν ἴδ' ὡς νίκημι δικαίως

Παισί τε καὶ γλώσῃ σάφρονι Τάρταλίδῃ.

Ἑρμο-] Lego Ἑρμοκράτεια. | enim vocatur & Εἰλεχέας,
 Βαρυπ-] Forte Βαρυπενθήτας. | quæ parturientibus adest. Εἰ-
 Μολῦσα] Eleganter. Diana | dem vis participio μολῦσα.

162. ΜΥΡΤΙΝΟΥ.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομδύων,

Θύρσις, ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόνακι,

Ἐνδιθεὶς οἶνοπότης, σκίεράν ὑπὸ τῷ πίτῳ εὐδῇ.

Φρυγέει δ' αὐτὸς ἐλὼν ποίμνια βάλκλον Ἔρω.

Ἀ Νύμφαι, Νύμφαι, διεγείρατε τὴν λυκοθυροῦ

Βροχὸν, μὴ θνητὸν κῆρυμα γένηθ' ὁ Ἔρως.

163. Εἰς Πτωχόν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἶχον ἄπο σμικρῶν ὀλίγον βίον, ἔτι δὲ δεινόν.

Ρέζων, ἔτ' ἀδικῶν ἐσθῆνα, Γαῖα φίλη,

Ε

Μινυλῷ.

Μικυλῶ· εἴπ' ὀνηρὸν ἐπ' ἡνεοσά, μήτε σὺ κερή
Γίγνεο, μήτ' ἄλλοι Δαίμονες, οἱ μ' ἔχουσι.

Εἰς Πενίαν.

Πρὸς ἅπαντα δειλὸς ὁ πένης ἐστὶ πρᾶγματα,
Καὶ πάντα αὐτῷ χαλαρὸν εἶναι ὑπολαμβάνει.

Ὁ γὰρ μᾶλ' ὡς πρᾶτ' ὦν περικελεύσεται

Ἀπορῶντα πάντα, Λαμπρία, φέροι.

Καλαφρο-] Hoc plane est
quod Terentius dicit, *Ad con-*
tumeliam omnia accipiunt ma-
gis.

Περικε-] *Molestias, agrius,*
gravius significare multis pro-
bat Gatakerus nostras ad Anto-
ninum.

164. Εἰς τὸν Θαλῶν.

ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἦρ' ὀλίγον γε τὸ σῆμα, τὸ δ' ἔκλειπ' ἐρευνώμεναι
Τῷ πολυφροντίστῃ τῷδε Θάλητ' ὄρη.

165. Εἰς Μιλτιάδην.

Ἀδελφόν.

Πάντες, Μιλτιάδη, παλαρῆα ἔργα ἴσασιν,
Γέρονται καὶ Μαραδῶν, οἷς ἀρετῆς Τέμενος.

Παλαρ-] Fortè τὰ σ' ἀρετῆα.

166. Ἀδισποδόν.

Τὴν πατὴρ πόδε σῆμα, τὸ δ' ἐμπαλιν ὡς τὸ δίκαιον·
Ἦν δ' ὁ δικαιοσύνης ὁ φιδόν' ὁ ξύπερος.

Τὴν πατὴρ] Epigramma vetus Latinum:

Quod decuit patri praeferre sepulcro,

Hoc contra nata praestitit ipse pater.

Subauditur autem *idcirco* post πατὴρ.

167. Ἐἰς Ἡράκλειον.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ Λαερτίου.

Ἡράκλειε, ἐγὼ τί με ὦ κράτω ἔλκετ' ἄμυσσι;
 Οὐχ' ὑμῖν ἐπόνεν, τοῖς δὲ μ' ὀπταμένοις.
 Εἰς ἐμοῖ ἀνδρῶν, τεισμούριοι οἱ δ' ἀνάρεθμοι,
 Οὐδέ τις παῦτ' αὐτῷ καὶ ὧδ' Ἀπερσεφόνῃ.

168. Ἐἰς τὴν Διογένην.

ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βαίλειον, καὶ πῆρη, καὶ διπλόον εἶμα σοφοῖο
 Διογένεος, βιότῃ φόρῳ ὁ κεφόταί.

Εἰς Ἡράκλειον.

169. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἴ τί τις, Ἡράκλειτε, πτόν μῦθον, ἐς δὲ με δάκρυ
 Ἥραρ' ἐμνήσιν δ' ὁσάκις ἀμρόπερι
 Ἥλιον ὃν λέγῃ κατεδύσαμεν. Ὅλα σὺ μὲν πε,
 Ζεῖν Ἀλικαρνησεῦ, τελέαπαλαι ποιοῖ.
 Αἱ δ' ἐπεὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ἦσαν ὁ πάντων
 Ἀρπακτὴς Αἰδὼς ὅτε ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Ε 2

170. Ἐἰς

170. Εἰς Ἐπίκλητον.

ΔΕΩΝΙΔΟΥ.

Δῦλ' Ἐπίκλητ' ἡρόμι'ν, καὶ σῶμ' ἀνάπνευς.
Καὶ πενίῳ ἴσθ', καὶ φίλ' ἀθανάτοισιν.

Φίλ'.] Εὐδαίμων, felix. Vid. Grævii Not. in Hesiodum.
Solutus es quem diligunt Dii.

171. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἶπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμ' εἰς ὧ' μβερακιώτης,
Ἥλατ' ἄρ' ὑψιπλὺς τείχε' εἰς Αἰδῶν.
Ἀξιὸν ἔσθ' ἐν ἰδῶν δαανάτῃ κακῶν, ἀλλὰ Πλάτων' ἔσθ'
Ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς γεράμν' ἀναλέξάμεν.

Εἰς Αἰδῶν] Ex verbis Ciceronis l. i. Tuscul. Quæst. satis
constat pro Αἰδῶν legendum esse ἄλλαδ'. Vincent.

172. Εἰς Ὑβριστάς.

Ἀδελφον.

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων πάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
Μῶμ' ὃν ἔσθ' ἤρωις Δαίδαλ' ἐξέρυγν.

Ἐπ'.] Ἐπὶ pro ἔπει.

173. Εἰς τὴν Μύρων' βέν.

ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Βαθύλε, ποῦ περιδέειν με βιάζεαι; ἴχ' εὖ νύσων.
Οὐ γάρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ἔδωκεν ἔχθρ.

174. Εἰς

174. Εἰς τὸ ῥόδιμα Ταντρίλῃ ἐν ποτηρίῳ.

Γ Α Λ Λ Ο Υ .
Τ Ο Υ Α Ι Α Υ Ο Υ

Οὐτὸς ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, ὅτ' ὁ τηδῶν
 Πολλάκι νεκτάρει πλοσυρὸς πόμας,
 Νῦν λιβάδος θνητῆς ἰμείρεται ἢ φθονερῇ
 Κεῖσσι αἰεὶ χεῖλος ἔστι τραπευοτέρη.
 Πῖνε, λέγει τὸ τὸ ῥόδιμα, καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς.
 Οἱ γλώσση περπέλεις ταῦτα κολαζόμεθα.

Ταῦτα.] Subaud. κολάσμεθα.

175. Εἰς Ἀγαλμα Ἥχεος.

Λ Ο Υ Κ Ι Α Ν Ο Υ , οἱ ὁ Ἀ Ρ Χ Ι Ο Υ .

Ἥχῳ πειρήσασαν ὀρεῖς, φίλε, Πανὸς ἑταίρῳ,
 Ἀντίτυπον φθογῶν ἔμπαλιν ἄσπομένῳ,
 Πανθίων σωματῶν λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἠδὲ
 Παίγνιον. ὅσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιδι.

Πανὸς ἑταίρῳ] Polyzenus l. 1.
 c. 2. de hac locutione appo-
 sita — ἈΝΤΗΧΗΣΑΝ
 ὅ αἱ πέτραι, καὶ τὸ κοῖλον τῆς
 νάπης ἤχον πολλαῖς μύζοντες δυ-

νάμους τοῖς πολεμίοις ἀντιπεί-
 σεν. οἱ μὲν δὲ φόβῳ πληγέντες ἑ-
 φθονον τῷ ὅ Πανὸς τὸ στρατή-
 γημα τιμώντες, τὴν ἭΧΩ τῷ
 ΠΑΝΙ ΦΙΛΗΝ ἄδομα.

176. Εἰς Ἀγαλμα Ἀρεοδίτης τῆς ἐν Κνίδῳ.

Σοὶ μορφῆς ἀνέδνηα τῆς περικαλλέος Ἀγαλμα,
 Κύπερ, τῆς μορφῆς φέρτερον ἔδεν ἔχων.

177. Ἐἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἐνοπλον Ἀφροδίτῳ.

ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Παλλὰς τὴν Κυδέρειαν ἐνοπλον εἶπεν ἰδύσα,
 Κύπερ, δέλφς ὅπως ἐς κρείσιν ἐρχόμεθα;
 Ἥ δ' ἀπ' αὐτὴν γαλάσσεια, τί μοι σάκε' ἀντίον αἶψην;
 Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὄπλα λάβω;
 Ἀπαλ.] Ἀπαλὸν γαλάσαι, Od. ξ'. Molliter ridere.

178. Ἐἰς Ἀγαλμα Ἑρμῦ.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἑρμεῖν ξυλίνῳ τίς ἐπνύχαια, ἔξυλον ἦεν.
 Εἴπά μιν αἰείρας χαμάδις βάλε' τὸ δ' ἀπὸ χρυσοῦς
 Ἑρρῶσεν κατὰ γόντ'. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

179. Ἐἰς Ἀγαλμα Ἥρας διλαζέσης Ἡρακλῆα.

Αὐτῷ μηρυγῶ τεχνήσατο τ' ἀνεκα μαζόν·
 Εἰς νότον ὁ πλάσις ἐποροτέθηκε γάλα.

180. Ἐἰς Στήλιν Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις πορλέγει τῷ πῆχει, τῷ τε χαλινῷ,
 Μήτ' ἀμεῖρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινά λεγῆν.

181. Ἐἰς Ναόν Ἀσκληπίου.

Ἀγνὸν χρὴ ναοῖο θυώδεα εἰς ἰόντα
 Ἐμφάμην. Ἀγνείζ δ' ὅτ' ἐφρονεῖν ὅσια.

182. Ἐἰς

182. Ἐἰς Ἀγαλμα τῷ Καρῷ.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Τίς, πόθεν ὁ πλάσις; Σικωνίῳ, ἔνομα δὲ τίς;
 Λύσιππῳ. σὺ δ', τίς; Καίρος ὁ πόδα μακρὰ.
 Τίπτε δ' ἐπ' ἄκρα βέβηκας; αἰτροχάω, τί δ' παρσύνε
 Ποσσὶν ἔχεις ἀνυῖς; ἵππῳ, ἀπολυμένῳ.

Χερεῖ δ' ὀδξίτερεν τί φέρεις ξυρὸν; ἀνδράσι δείγμα
 ὧς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερον. τελένδω.

Ἢ δ' ἡμίτις τί κατ' ὄψιν; ἰσχυρὰ σῶπι λαβέει.
 Νῆ δ' ἰατρίῳ πένεσθαι πάλιν, φάλακρ' ἀπέλει;
 Τὸν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ πάλιν, φάλακρ' ἀπέλει.
 Οὐκ ἔστιν ἡμῶν δ' αὖτε, ὀδξίτερεν.

Τοῖον ὁ τεχνίτης μὲ διέπλεον εἵνεκεν ὑμῶν,
 Ζεῖνε, καὶ ὅν πορδύροισι δῆκε διδασκαλίῳ.

Τάξις.] Subaud. μέση.

183. Ἐἰς Λυλόν.

ΠΗΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἢ τοῖον Κυδίσαν ὑδὼρ τέκεν, ἢ Κυδίσαν
 Τοῖον ἐτόξευεν ὑδὼρ, ὃν χερα λυσάμεν.

184. Ἐἰς ἑπὶ Λυλὸν μικρόν.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μὴ νεμέσα βαυοῖσι χάρις βαυοῖσιν ὀπιδεῖ.
 Βαυὸς καὶ Παφίης ἐπλεῖ κῆρ. Ἐξως.

185. ΚΥΡΟΥ.

ΥΟΝ ΠΙΛΕΣΟΝ

Κύπρις σὺν Χαρίταισι καὶ Ὑγίᾳ χρυσοβέλεμνα
 ἔνδοξον λισσάμενη, μάστιγ' ἔδωκε χάριν.

186. Ἀπὸ Ναυηγῶν.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Γλαυκῶ, ὦ Νηρεί, καὶ Ἴου, καὶ Μελαίρην, ὦ Ἡ
 καὶ βυβλῶ Κρονίδῃ, καὶ Σαρμάρην, ὦ Θεοί,
 Σώθεϊς ἐκ πελάγους Λακωνίης ὅδε κένταυρον
 Τὰς τρεῖς χάρι' ἐκ ἀφ' ὧν ἄλλο γὰρ ἔδεν ἔχει.

187. Εἰς Ζῴοφιλον.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἢδὲ μέλος, ἢ Πάνα καὶ Ἀρχαῖα, πικτίδι μέλπες,
 Ζῴοφιλα λίγες, αἰδὼν κρέκεις μέλος.

Ποῖ σε φύγω; πάντῃ με περὶ εἴχουαι ἔρωτες,
 Οὐδ' ὅσον ἀμπνεύσαι βαλὼν εἶσαι χερσὶν.

Ἢ γὰρ μοι μορφή βάλλει πόδον, ἢ παλὶ μέσα,

Ἢ χάρις, ἢ τί λέγω; πάντα περὶ φλέγομαι.

Πόδον] Olim πόδον, nullo
 sensu.

Ἢ τί λέγω;] Grotius pun-
 ctum interrogationis post πάνα.

τα ponit, & sic interpretatur,
 Omnia quid verbis persequor?
 ignis ego.

188. ΛΟΓΟΥ.

188. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ
 Ἡ τὸ φίλον φείγεται, Ἔως, ὅλον, ἢ τὸ φιλεῖται
 Περσέας, ἴν' ὅς λυγρὸν πᾶν πόδον, ἢ παρὰ σῆς

Tibullus Lib. 4. Eleg. 5. appositè,

Nem tu sis injusta, Venus; vel serviat aequè

Vinctus uterque tibi, vel mea vincula lena.

189. ΡΟΥΦΙΝΟΥ
 Οὐκ ἔλεον, Περδίκη, γυναικομήν, ἢ πορρωτέρην,
 Ἡέκην, παρὲν αἰ, ἀγαυοί φίλοι;

Νυν ῥυτίδες, Ἐ δειξέσθαι πολὺν, καὶ σῶμα ῥακῶδες,
 Καὶ σῶμα παῖς πορρωτέρης ὅν' ἔτ' ἔχον χάριτα.
 Μὴ τις σοι, μετῴρε, πορρωτέρης, ἢ χαλκίδων
 Λίστες; ὡς ὅτε παρὸν, νυν σε παρέρχομεθα.

190. ΦΑΡΑΚΛΗΤΟΥ
 Ψυχμὸς, καὶ λαλὴ, καὶ καπνὸν ὄμμα, καὶ φῶς
 Ξανδίππης, Ἐ πῦρ ἀρὲ κατὰρχόμενον,
 Ὡ ψυχὴ, φλέξει σε· τὸ δ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
 Οὐκ οἶδα, γνώσῃ, δύσμορε, τυφνόμενη.

191. Τῆς αὐτῆς.

Ἡράδης πλυστῆρ, Σωσικράτης· ἄλλα πένις ὦν
 Οὐκ ἔτ' ἐρεῖ λιμὸς φάρμακον οἷ' ἔχει;

Ἡ

Ἡ δὲ πάρεσσι καλῶσα μύρον καὶ περπνὸν Ἀδώνιν,
 Μιωορίλα, νῦν τοι τῆνομα πτωδάνει.)
 Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόδι τοι πόλις; ἢ μόλις
 ἔγνωσ' ὅτι τὸν ἔχοντι φίλον.
 Τὺτ' ἔπ' ὅ, ὡς σὸν εἶδ' ἔχοντι φίλον.

192. Τὸ αὐτὸ.

Πέμπω σοι, Ῥοδόκληα, τὸδε σέφ' ὅ, ἀνδρεσι πλέξαι,
 Ἀυτὸς ὑφ' ἡμετέραις δρεφάμεν' ὅ παλάμαις.
 Ἐστὶ κρένον, Ῥοδῆν τε καὶ λυξ, νοπερὶτ' αἰεμώντ',
 Καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυανανθὸς ἴον.
 Ταῦτα σφαιρέει, λήξαι μεγαλόχ' ὅ, εἰδ' ὅ.
 Ἀνδρεῖς, καὶ λήγῃ, καὶ σὺ, ὅ σφαιρέει.

193. ΚΑΛΔΑΙΜΑΧΟΥ.

Ὦ μὲν Καλλίγνων' Ἰωνίδι, μὴ ποτ' ἐκέρως
 Ἐξείνῃ μῆτε φίλον κρείσσονα, μῆτε φίλον.
 Ὦ μὲν ἀλλὰ λέγεσιν ἀληθέα, τὸς ἐν ἔρωτι
 Ὅρκους μὴ διαίεν' ἑατ' εἰς Ἀδοκάτων.
 Νῦν δ' ὅ μ' ἄλλης δὴ δέρε' ὅ πυρὶ τῆς δὲ παλαίτης
 Νυμφῆς, ὡς Μεγαρέων, ὅ λόγος ὅδ' ἀριθμός.

Ἄλλης] Κορῆς.

194. Ἰελεῖαν' ὑπὸ Ἰπάρχων Αἰγυπτίῃ.

Στέφ' ὅ πλέκων πότ' ἔμρον
 Ἐν τοῖς Ῥοδόις Ἐρωτα.
 Καὶ τῷ περὶ κατὰ γαῖαν,
 Ἐβάπῃς εἰς τὸν οἶον.

Λαβών

Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτὸν·

Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μεν.

Περὶ οἷα γαρφαλίζει.

195. Ῥέφει Δομέσικε.

Πάντα σέθεν φιλέω· μένον ὅσον ἀκρίβει ὄμμα
Ἐχθαίρω, συγεροῖς ἀνδράσι περὶ πόμῃνον.

196. Τὸ τῆς Λαϊδοῦ Ἀνάθεμα.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἡ σβαρὸν γηλάουσα κατ' Ἑλλάδ', ἡ τ' ἐρωίων
Ἐσθλὸν ἐνὶ πορθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
Τῇ Παρίῃ τὸ χάτοπρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾷ
Οὐκ ἐδέλω, οἷη δ' ἴω πάρεθ', ἔδυνάμει.

197. Ἡ ΣΙΟΔΟΥ.

Οὐτ' ἔμ' πανάρετ', ὅς αὐτὸς πάντα νοήσῃ,
Ἐσθλὸς δ' αὖ κακύνει, ὅς εὖ εἰπόντι πίνῃ·
Ὅς δὲ κε μᾶτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλῃ ἀκύνει
Ἐν θυμῷ βάλλῃ, ὅδ' αὖτ' ἀχρήσις ἀνὴρ.

Μήτ' ἄλλῃ ἀκύνει.] Ex ver-
sione Latina & Interpretibus
Græcis hujus loci sensum ne-
mo eruat. Quid enim est?
Neque alium audiens id in a-
nimam admittit. Notissimus

Hellenismus omnes fugit. Ἀ-
κύνει ἐν θυμῷ βάλλῃ, est ἀ-
κύνει ἐν θυμῷ βάλλῃ. ὅδ' αὖτ'
alii parere vel auscultare in a-
nimam inducat. Grævius.

198. Εἰς

198. Εἰς Ἀρετῶν.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἦρα, δαδθεωθέντ' Ἡρακλῆος.

Σῆς ἀρετῆς ἰδὼν καλῶς ἀπέδωκεν αἰμοσίην
Σὸς γλυκείης, Ἡρακλῆς· ἐπεὶ πόνος ἀσπεῖον εὖχος
Ἄνδρα σὺν οἶδεν ἄγειν, μετ' ἀπείρονα κύκλον ἄ-
εθλων.

199. Εἰς Ἑρμείαν.

ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Ἀρετὰ πολὺ μοχθεῖ
Γένει βροτεῶν
Οἷσ' αἵμα καλλιζοὺν βίῳ·
Σάσ' ὦει, παρ' ἑνὲ μορφᾶς
Καὶ θανεῖν ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος,
Καὶ πόνος τλήναι μαλερὲς ἢ ἀκάμαντας·
Τοῖον ὅτ' ὀρένα βάλλεις
Καρπῶντ' ἀθάνατον.

Ἀρετὰ] Olim legebatur u-
no tenore.

Ἀρετὰ πολὺ μοχθεῖ γένει βρο-
τεῶν] Menagius ad Laetium ex
uno duos constituit Versus,
quem sequor. Sic Athenæus.
Lib. 14.

Βίῳ] Pro βίῃ Doricè. olim
βίῳ malè.

199.

Ἑλλάδι] Apud Stobæum
& Grotium c. præponitur Ἑλ-
λάδι.

Καὶ πόνος] Variè legitur hic
Versus apud Athenæum,

Καὶ πόνος τλήναι μαλερὲς
ἢ ἀκαμάντας, τοῖον
apud Scaligerum, dicto loco,

Καὶ πόνος τλήναι μαλερὲς
ἢ ἀκαμάντας, τοῖον.

Χρυσῶ

Χρυσὲ τε κρείσσονα καὶ γυνέων,
 Μαλακαυγηϊοῦ δ' ὕπνε,
 Σὺ δ' ἐνέκ' ἐκ Διὸς Ἡρακλῆος
 Λήδας τε κῦρσι
 Πολλ' ἀνέτλασαν,
 ἔργοις σὺν ἀγορεύοντες δυνάμιν.
 Σοῖς δ' ἰπποδοῖς Ἀχιλλεύς,
 Αἴας τ' αἶδαο δόμοις ἡλιδον.
 Σᾶς δ' ἐνεκεν φιλίᾳ μορφᾶς
 Ἀταρνέως ἐνλεοφῶ.
 Ἀελίᾳ χάρωσεν αὐγὰς.
 Τοίγαρ αἰοιδιμῶ ἔργοις.
 Ἀδάναιοι τε μιν αὐξήσουσι Μῆσα
 Μνημοσύνας δυνάϊρες,
 Διὸς ξενίᾳ σέβας αὐξέσασιν
 Φιλίας τε γέρας βεβαίῃ.

Κρείσσονα] Κρείσσων. Athenæus.

Μαλακαυγηϊοῦ] Pro μαλακαυγηϊῷ, quod pro μαλακαυγηϊῷ, à μαλακῶσιν lenio & ἀλγῶ dolor.

Σὺ δ' ἐνέκ'] Athenæus σὺ δ' ἐνεκεν ὁ Διὶ Ἡρακλῆος.

Σὺν ἀγορεύοντες] Coniunctim legitur συναγορεύοντες & ἀγορεύοντες.

Δόμοις] Grotius πύλας, nulla autoritate nixus.

Ἀταρνέως] Ἀταρνέως τὸ τῷ Ἐρμῇ τυραννείῳ, regia Hermiæ Tyranni. Strabo.

Ἐνλεοφῶ] Alii ὑπερφοί. malé.

Χάρωσεν] Viduavit lumen Solis. Eleganter; quasi Sol ipsum amifisset, non ille Solem.

Αὐγὰς.] Sic Athenæus; non αὐγᾶς.

Πολλ' ἀνέτλασαν] Athenæus πολλὰ ἀνέτλασαν.

Τοίγαρ] Al. ποῖ γὰρ malé.

Ἀοιδιμῶς] Subaud. ἐστὶ.

Αὐξέσασιν] Quidvis malo, quia præcesserat αὐξήσουσι. αὐξέσασιν, vel αὐξέσασιν.

Βεβαίῃ] Athenæus βεβαίᾳ, apud Stobæum & Grotium non compareret hic verius.

200. Θεόγνηδος Πιναί.

Μηδείς ἀνδρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
 Κύρνε· τί δ' ἐς' ὄφελ' αἰνέειν φίλον ὦν;
 Οὐτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου ῥύσαιτο ἢ ἄτης.
 Οὐτέ κεν ἐδιδόν' ἔχον, τὸ μέγα δ' ἂν ἐδέλει.
Δειλὸς δ' οὐ ἐρδονὶ μετ' αὐτοπάτη χάρις ἔστιν.
Ἴσον δ' ἀπείρειν πόνον ἄλως πολυῆς.
 Οὐτε γὰρ ἂν πόνον ἀπείρων βαδύ ληϊὸν ἀμῶς,
 Οὐτε κακὸς δὲ δέων, δὲ πάλιν ἀνυλάβοις.
* Ἀπλῆσον γὰρ ἔσθ' αἰ κακὸν νόον· ἡ δ' ἐν ἀμείρει.
Τῶν φρόδεν πάντων οὐκ ἐχρ' ὁ φιλότης.
 Οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
 Μνημεῖα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν, καὶ χάριν ἔχουσι.
 Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιέειν ἑταῖρον,
 Ἀλλ' αἰετ' ῥόγην ὥςτε κακὸν λιμένα.
 Πολλοὶ τοὶ πόσι' καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,
 Ἐν δ' ἀσπιδάϊ φρήγμει παυρότεροι.

Ἐν] Ἀμείρημα.

| Ποιῖ-] Subaud. καί.

201.

Βίβλο δ' εὐσεβείας ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκῆν,
 Ἡ πλεῖν, ἀδίκως χρήματα παυσάμεν.
Ἐν δ' ἀκαρσίῳ συλλήθ' ἔστι πᾶς ἀρετὴ·
 Πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.
Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παλῆκ' ἀνδρὶ δίδωσιν
 Ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι, Κύρνε, ἔπει.

Βίβλο.] Frequens est ἐκείνῃς τὸ μάλλον ante hoc verbum.

* Ἐπει

200. line 8.

η χαρις ιτος. α χαριω λοτον. frontis
 ματαιοτατη η ον. ~~καταιος~~ ~~κατος~~ ~~κατος~~. α ματω
~~κατω~~. α ρεζω. ερω ηρδον.
 αλος η ον. σπειρω ερω εσπαρτα.
 ος η ον. ο ποντος &. η αλς της αλος,
 πολιος α ον. πολιης Ionice. βαθυς εινα
 α βαθος. το ληιον &. καχος η ον. εχω
 ερω ειχε. ο νοος νες τς νος νς. ο χ;
 απληστος χ; το απληστον. ex α ποη &
 πληθω impleo. η φιλοτης ητος. α
 φιλος amicus. α μαρτανω η μαρτανον
 — — — — —

201

εὐσεβείας. ἀντ: ἐκ ἐο βενεῖς σεβομαι colo
 ὁ Χρημα ατος. α Χρωμαι υτορ: ἀδίκως
 αν: ἐκ ἀκον & δίκη jus. συλληβδω ατο
 α συλλαμβανω compta: idg α συνυ λαμ
 βανω sumo. δικαιοσυνη ns. n. α δίκη jus.
 δικαίος α ον. ab εοδ: Δαιμων ονος. ὁ τῆ
 α γκακος η ον. α παν omnis & κακος malus

Μη ποτε. αὐν: εἰς τὴν κοινὴν ὅτε μακρὸν.
 χαλεπτομαι, τε χαλεπμαι, εχαλεφθῃ, χαλεφθῆσομαι.
 προσφέρω ρω πεπρόφεχα. ἀφ' ὅθεν φέρω.
 ὅτι ἡ θαμνοφθορος χ, τὸ ρον. εἰς τὴν κοινὴν φέρω.
 πένια αὐτῇ. ἴση. πέντην. α πέντομαι. ἐχρημοσύνην
 εἰς ἀχρημωκό Zeus, Ζηνοῦ καὶ Διός. ἐπιρρεπώ
 ἡπιρρεφά. ἀβελτίον ῥεπώ. ἀλλοτε αὐν: ἀβελτίον
 ἐχω, ἐξω, εἶχα. οὐδὲ εἰς τὴν κοινὴν. ἀβελτίον εἰς.
 ἔπος εὐς ὅς το. ἀβελτίον εἰς. εἰς ἔπος ἔπος
 ἡχα.

Τὸ Χρημα αὐτός. α χρῶμαι αὐτῷ. εἰς ὅθεν
 αὐν: εἰς Διός. γεν: α Zeus. καθαρώς αὐτῷ
 α καθαίρω. αἰεὶ αὐν: ποτὶ: ἡσάει. ὅχι ἡ
 φιλοκερδῆς χ, τὸ δες. α φίλος α κερδός.
 εἴ' ἂν εἴτε. ἀβελτίον τε. φέρω εφερών.
 ἡ τελευτή, ης. α τέλος. τελεθῶ ε—
 εἰς εἶλον. ὑπερσχω ὑπερεσκον. —

τέ
 ο
 τίχ
 'Α
 Μή
 Μ
 Ζός
 "Α
 Μή
 'Α
 'Α
 Κε
 Ε
 Βή
 'Ε
 Οὐ
 Π
 Χ
 Κ
 'Α
 syllab
 Χ
 Κ
 Ε
 Κ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

63

Υἱέ μου, Κόρη, Θεὸς πρῶτον καλὸν ὡπάσθην ἀνδρὶ,
 Οὐ μὲν δὲ χάριτι μνηστῆραν δίδουκα
 Τίχλει τοι κῆρ' ὕβριν, ὅταν κακῶ ἔλβῃ ἱμῶ
 Ἀνδρώπων, καὶ ὅτῳ μὴ νόθῳ ἄρῃ ἦ.
 Μήποτε τοι πενίλῳ θυμοφλόρον ἀνδρὶ χαλεπδαίς,
 Μηδ' ἀχρημοσυώλῳ, Κύρνε, κακῶ πρόσφρεσι
 Ζοῖς γὰρ τοι τὸ πάλαιον ὀππρὲς ἀλλοτὶ ἀλλὰ
 Ἄλλοτε μὲ πλῆττειν, ἄλλοτε δ' ἐδὲν ἔχειν.
 Μήποτε, Κύρ', ἀνδρῶν ἐπ' ἔμμεγα διδὼ γδ' ἐδαι
 Ἀνδρώπων, ὅ, ἵ νύξ' ἤ μῆρα ἀνδρὶ πελεῖ.

Ἄγορ' -] Διῷ.

202.

Κεῖνός μὲ καὶ ὄντος διζήμεδα, Κύρνε, καὶ ἱππῆς
 Εὐδαιμονίας, καὶ ἵς βέλε' ὅξ' ἀγαθῶν
 Βήσεαδ' ἡμῶν κακῶ κακῶ ἐμελεδαίνει
 Ἐδλὸς ἀνὴρ, ὃς οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.
 Οὐδενίᾳ κακῶ ἀνδρὸς ἀναίνε' εἴ' ἀγοίς
 Πλῆσιν, ἄλλ' ἀφρονὸν βέλε' ἀντ' ἀγαθῶν.
 Χρήματα μὲ ὑμῶσι· ἔσ' ὅκ' κακῶ ἐδλὸς ἔημας,
 Καὶ κακὸς ὅξ' ἀγαθῶν· πλῆττειν ἐμμεγα γῆρ'.

Ἄγορ' -] Nota primam corripi, nisi malis συνίσχων in ultima syllaba.

203.

Χρήματα δ' ὧ Διόθεν καὶ σοὶ δίκη ἀνδρὶ γένηται,
 Καὶ καθαρώς αἰεὶ καὶ μόνιμον τελεῖται
 Εἰ δ' ἀδίκως ὥρα κακὸν ἀνὴρ φιλοκερδεῖ θυμῷ
 Κτίσει, εἴδ' ὅρα, παρ' τὸ δίκαιον ἐλὼν,
 Αἰτίαι

Αὐτὰς μὲν περὶ φέρειν κέρδι. δοκεῖ, ἐς τὴν πελιδνίαν
 Αὐτὰς ἐξήλυτο κακόν. Θεὸν δὲ ὑμῶν ἐκ νόου.

၇၁၂] Unus est syllaba. ဘဝံ ယုဒသိဝိသိယံ ဝိသိယံ ဝိသိယံ
 ဝိသိယံ ဝိသိယံ ဝိသိယံ ဝိသိယံ ဝိသိယံ ဝိသိယံ ဝိသိယံ ဝိသိယံ

204

Πλάττε δ' ἔσθ' ἐν τέρμα περὰ στυγίων ἀνδράποισιν·
 Οἱ γὰρ καὶ ἡμῖν πλείστον ἔχουσιν βίον,
 Διπλάσιον ἀνδράποισι. τίς ἂν καρέσσειεν ἅπαντας;
 Χρήματα τοι θνητοῖς γίνεσθ' ἀφορσυνή.

205.

Οἱ ἁγιοί, ἐ πάντως ἁγιοί ἐκ γαστροῦ γενόμενοι,
 Ἄμ' ἀνδρασι ἁγιοῖς συνδυέμενοι φιλιῶ.
 Ἔργα τε δέιλ' ἐμαρθον, καὶ ἔπι δόσσημα, καὶ ὕβρις,
 Ἐλπίομενοι κένεος πάντα λέγειν ἔτυμα.

206.

Πολλοί τοι πλετῆπι κακοί, ἀγαθοὶ ᾧ πέπον.
 Ἀλλ' ἡμεῖς τέ τοις ἐ διαμενέμεθα
 αἰς ἀρετῆς τὸν πλετον· ἐπεὶ το μὲν ἐμπεδον αἶε.
 Χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλῳ ἔχθ.
 Κύρ', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γινώμην ἔχθ ἐμπεδον αἶε,
 Τολμᾷ δ' ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμεναι, ἐν τε κακοῖς.
 Εἰ ᾧ Θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον κ' πλετον ὀπάσσει,
 Ἀφραΐνων κακίην ἐ δούα ᾧ κατέχθην.

207.

206

Πενομαι επενοκτω.
Διαμενομαι, φρομαι, δεδιαφρομαι.
μπεδος, ου, αβ εν, & πεδονολω.
& Ρ. μω αβ. η γρωμ ης. α γινωσκω.

Εργμα τες το. αβ ερδω facio.

Προφρωνος, ο χην. αβ ~~αφρων~~ et φρην μεν
αμπλαχιλν. 9e P. προ αμπλαχιαν απλαζω εν
ευμαρεως adu: αβ ευμαρης, idq, αβ ευμαρη.
Χρησιμος η ον. α Χρασμαι uter.

Νοσεω ω. ησω, ηχα. α vasos morbus.

Λυπεω ^{λοιπον} ω. ησω, ηχα. α λυπηλοσ ον.

Εξαπνιης, adu: αβ εξαπνιων: et φαινομαι.

αφραινω, ανω. αβ αφρην: et φρην μεν

Χαλεπος, η, ον. α Χαλεπω λαδο.

207.

Μηδὲν ἄζαν ἀσπίδα καὶ εὖ δ' ἐπὶ πᾶσι ἀσπίδι
Ἔργασιν ἀνδρώπων. παλαιὸν δ' εἰς ἀρετὴν
 Σπύδιαι αἶψα κέρδιον διζήμενοι. οὐδ' ἀναπαύμενοι
Πρόσθεν εἰς μεγάλῳ ἀπολαύσει ὄψιν γὰρ
 Καὶ οἱ ἐδόντι δοκεῖ, τὴ μὲν ἡ κατὰ ταύτ' ἀταρῆς
Εὐμαρίως αἶδ' ἀν' ἡ χρησима, ταῦτα καὶ.

Σπύδιαι Spūdaiαι.

208.

ὦ δειλὴ Πενίη, τὴ μένεις περιλιπύσα πρὸ ἄλλον
 Ἄνδρ' ἵναίς, τί γ' ἴδῃ μὲν ἐπὶ ἐδέλοντα φιλεῖται
 Ἄλλ' ἴδῃ, ἔδωκεν ἄλλον ἐπὶ χρο, μηδὲ μεθ' ἡμῶν
 Αἰεὶ δυσήνῃ τυδὲ βίῃ μέτεχε.

209.

Δόξα μὲν ἀνδρώποισι καλὸν μέγα, πείρα δ' αἶψον
 Πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

210.

Μῆτε κακοῖσι νοσῶν λυπὸν φρένα, μὴτ' ἀγαθοῖσι
 Τερροδὴς ἔξαπτος, πρὶν πύλον ἄκρον ἰδεῖν.
 Πολλὰς τοι καὶ ἀνδρῶν ἀπώλειαν ἀφραίνονται
 Γινώσκαι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐδὲ λὰ παρῇ.

211.

Δειλὸς δ' εὖ ἐδόντι δύω κατὰ πρὸ πρὸ
 Χηρώσει πολλῶν ἢ χάρις ἐδεμία.

F

212.

212.

Μὴ ποτ' ἐπαυείσθης πρὶν αἰεὶ εἰδῆς ἀνδρῶν καρπύωσιν,
 ὡς ῥυθμὸν, καὶ ῥυθμὸν, καὶ τρεῖσι ὅσιν αἰετ' ἔσται.
 Πολλὰρ' ἔστι καὶ δὴ λυγρὸν καὶ λυγρὸν ἦδ' ἔχοντες
 Κερύπτεσθαι, αἰετ' ἔχοντες δορυρὶν ἐρημύεσθαι.
 Τυτῶν δ' ἐκπαρεῖται τῶν χερσὶν ἔχοντες ἔχοντες.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ γυμνῶν πολλῶν ἄρ' ἔκαστος ἐβίω.
 Ἐρθῶ δ' αἰνῆσας, πρὶν σε καὶ πᾶσι βαλῶναι.
 Ἦδ' αὖ νῦν δ' ἦδη, γαῖς αἰετ' ἔχοντες διέχω.

213.

Τιμαρχεῖα, πολλῶν δ' ἐγὼ ἀπατερθεὶν ὁρῶν
 Πρηνέσθην χαλεπὸν, καί περ ἐόντι σοφῷ.
 Οἱ μὲν γὰρ κακότητι καὶ ἀκαρπύφαντες ἔχουσι
 Πλέτω, τοὶ δ' ἀρετῇ ἐλομένη πενίῃ.

214.

Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνῃ Θεὸς ἔδωκεν ἔστιν.
 Ἄλλοι δ' ἐλυμπὸν δ' ὀκπερλιπόντες, ἔβαν.
 Ὡς μὲν Πίσις μεγάλη Θεός, ὥς δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη. Χάρις δ' ὡς φίλη, γὰρ ἔλπιον.
 Ὅρνε δ' ὅσα ἐπὶ πρὶν ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 Οὐδ' αὖ Θεὸς ἐδίδεκεν ἄδαντας.
 Εὐσεβείῃ δ' ἀνδρῶν καὶ ἔρδι, ἐδίδεκεν δέ μιν
 Οὐκ ἐπὶ γινώσκουσ', ἐδὲ μὲν οὐσεβίας.
 Ἄλλ' ὅρα τις ζῶν καὶ ὄρα φάσκει πελίοιο,
 Εὐσεβίων ἀπὸ Θεοῦ. Ἐλπίδι περὶ μελέτω.
 ὦς.] Unius est syllaba, ut & mor' ὦς.

Εὐχέσθω

214

α πιστοις credo.

α σως & φλυ mens

α χαρτω gaudes.

confr: a yea idq a yain. terra

α πισtis fides

α dixh ius

α a pñv: & θανατος mors.

α σω σω.

α ευσεβης. pñs.

ανθρωποις
α. pñs ανθρωποις

α. Auerbo
α. p. pñs
α.

α. pñs
α. pñs
α. pñs

ΘΕΟΙΣ. Γ. προ
ΘΕΟΙΣ.

α μῆρος femur.
α πύλου fundum.
α α πύου: & δίκη jus
α ηρε: παρ. α νοέω
αβ allos alim.
α χτασμαi possideo
α συμβαλλω paciscor
αβ αἰχῆς dedecus.

215.
α θνήσκω morior
αβ αποτῆ ποινή poena.
α βαρος pondus
α οὐς & τύχη fortuna.
α κέρω partior.
α οὐς & ὄρω mens.
α θνήσκω morior.

216. ΣΟΛΩΝΟΣ ΤΙΝΑ.

α Μνημών. memor.
αβ οὐλύπος olympus.
α τυχῶ pario.
α πτερία pieria.
αβ αἰνέω & πῶς omnis.
α δοκέω existimo.
αβ exilis odium.
αβ αἰδώς veneratio.
α χρασμαi uxor.
αβ α πύου: & δίκη jus.

αβ ενυπνέον solum
α νεος novus
α πρη κορον
αβ α πύου: & δίκη jus
αβ ἐρῶ facies.

αἰθ. Ρ. προ αθ.
Εχθροῖσι. Γ. προ
Εχθροῖς. τοῖσι. Γ.
προ τοῖς.

Εἰ

Φε

Αἰ

Οὐ

Οὐ

Σ

Μνη

Μ

Ὀλ

Α

Εἰνα

Το

Χρήμ

Οὐ

Πλᾶτ

Εἰ

Οὐ

Εἰ

Οὐ

Εἰ

Οὐ

Οὐκ ἐδέλων ἐπεὶ, παχέως δ' ἀναμίση αὐτῇ.
 Ἀρχὴ δ' ὅς ὀλίγῃ γίγνεται, ὥς πνεύς.
Φλαύση μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιήσῃ δ' ἐπὶ τελευτῇ.
 Οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβρις ἔργα πίλει.

217. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μὴ τὴν Ἀθηναῖν, μακρότερον ἢ χρηστότης
Πρὸς πάντα, ἔθαιμασθον ἐφόδιον βίῃ.

218. Τῇ αὐτῇ.

Εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῷ κακῶν ἦν φάρμακον,
 Ἀεὶ δ' ὁ κλαύσαι τῷ πονεῖν ἐπαύειν,
 Ἥλλαττόμεθ' ὅτ' δάκρυα, δόντες χρυσίον.
 Νυνὶ δ' ἐπὶ προσέχῃ τὰ περάγματα, εἰδ' ἀποβλέπει
 Εἰς ταῦτα, θέωσοι, ἄλλα τὴν αὐτὴν ὁδὸν,
 Ἐν τε κλαυθρῷ, ἂν τε καὶ πορεύσῃ.
 Τί ἔν πλεον ποιῶμεν; εἰδέν' ἢ λύπη δ'
 ἔχει, ὥσπερ τὰ δένδρα καρπὸν, τὰ δάκρυα.

Τί ἐν.] Equidem hos Ver-
 sus sic corrigendos credo.

Τί ἐν πλεον ἔχομεν; εἰδέν' ἢ
 λύπη δ' ἔχει.

Ὡς περ τὰ δένδρα, καρπὸν οἱ
 τὰ δάκρυα.

ἔχομεν apud Plutarchum re-
 ponimus pro ποιῶμεν: Græci
 enim πλεον ἔχει proficere di-
 cunt, non πλεον ποιεῖν. Cætera
 per se patent.

219. Τῇ αὐτῇ.

Εἰ γὰρ ἐγένετο σὺ, Τεόφιμα, τῷ πάντων μῆτι,
 Ὅτ' ἐπικλεῖν ἢ μήτις σι, ἐρ' ὧς ἀετλαῖν
Περίσσω

α ταχὺς celest.
αβ αταύ τοδο.
α φαντος levis.
α τέλος finis.
αβ ανια moxos.

α νηρη. J. pro
α νηρη.

217. μεν αναπορ.

α μαχαρ felix
α χρυσος bonus
α θαυμαζω miror
αβ επι & oδος via

218. Τε αυτε.

α πορος labor.
α χρυσος
α πρasso facio.
α δεσπο ζω dominos.
α πειραται.

219. Τε αυτε.

α τέλος finis.

ab opo simidi & Xoros verbum
al opoos rectus
al a par & a xona doleo.
al a priu: & topos locus.
a vepes distribuo.

Π
Κ
'Ο
'Α
'Ε
Τ
'Ο
Τ
Ο
Τ
Κ
Φ
'Ο
Σ
'Α
'Ω

tius
Plu
sav
tam
ipsu
est
vis
didi
os
terp
tu

220.

Εκ Δυσόχου.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

Πέρι χρημάτων λαλεῖς, ἀδελφε, πρᾶγμα
 Εἰ μὲν γὰρ οἶδα ταῦτα, ὡς μὲν ἔστιν
 Εἰς πάντα τὸν χρόνον, φύλαττε, μηδὲν
 Ἄλλω παραδίδω, αὐτὸς γὰρ ἴκωμαι
 Εἰ δ' ἔδεν αὐτὰ τῆς τύχης, ὅταν ἔχει
 Τί ἂν φθονοῖς, ὦ πάτερ, τῶν πνί;
 Αὐτὴ γὰρ ἄλλα, πυχὸν ἀναξίω, πνί
 Παρρησιόμην σε πάντα παραδίδω, πάλιν
 Διόπερ ἐγὼ σε ἴσμι δέω, ὅταν κέρων
 Εἰ κίωμαι, χρῆσθαι σε χρὴναι, πάτερ
 Αὐτὴν ἐπιχερὲν πρὶς, οὐκ ἔστι πνί
 Ὡς ἂν, δύνῃ πλεῖστες ἀλγύματα, τότε γὰρ
 Ἀδύνατον ἔστι, καὶ ποτὲ παῖσαι τύχης,
 Ἐκείθεν ἔσθ' αὐτὸ τῷτοσι πάλιν.

Περὶ χρημάτων Ἀπιδὸς Stobaeum
 est παρὰ τοῦ χρηματισμοῦ, quod ver-
 bis gratia sic interpolavit Gro-
 tius. Εἰ μὲν γὰρ οἶδα ταῦτα, at-
 qui hoc nequit elegans, neque
 satis Graecum est. Nos ἄ-
 πάντα legimus: Sic enim ca-
 su accusativo absolute ponunt,
 pro omni tempore perpetuo.
 Versus quartus in Stobaeo sic

legitur, ὅταν κέρων, ὅταν κέρων
 non Εἰ μὲν γὰρ οἶδα ταῦτα, ὅταν
 κέρων, ὅταν κέρων, ὅταν κέρων
 Unde Grotius, aut versum con-
 sideret, esset illud ὅταν κέρων
 ram hominum, cum in reddi-
 tionē sententiae post ὅταν κέρων,
 necessarium esset, ὅταν κέρων
 Clara Benleius optime, loco
 autem ὅταν κέρων, ὅταν κέρων

221. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Τὸν μὴ λέγοντα τῷ δέοντι, μηδὲ ἐν,
 Μαχεῖν νόμιζε, καὶ δὲ ἐπὶ συλλαβᾷς.
 Τὸν δ' εὖ λέγοντα, μὴ νόμιζε, ἐπὶ μαχεῖν,

Μηδ'

Μηδ' αἶν σφόδρ' εἶπη πολλά, καὶ πολὺν χρόνον,
 Τεκμήριον δ' ἔτεδεν ὅτι Ὀμηρον ἔκαστε.
 Οὐτ' οὖν καὶ ἡμῶν μυριάδας ἐπὶ γὰρ χεῖρες,
 Ἀλλ' ἐδὲ εἰς Ὀμηρον εἰρηκεν μακρόν.

ΠΤΕ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΑΤΙΑ ΕΤ ΕΤΕΡΑ

Οὐτε φύσις ἡγεῖται καὶ τεχνὴς ἀνέξαι,
 Πρὸς ἑδὲν ὁππότε δὴμα ὡραία ἐδὲν.
 Οὐτ' αὖτε τεχνὴ μὴ φύσιν κεκλήμενη.

Τάτων ὁμοίως τῶν δυῶν ἀμνησμένων
 Εἰς ταυτὸν, ἐπὶ δὲ προσλαβεῖν χρῆναι,
 Ἐφ' ἧς, μελέτω, καλεῖν, συφῆ χρόνον

Κριτὴν, τὸ ῥηθὲν διωάμενον συνάρπασαι.

Ἐν ᾧ καὶ αὖ τῶν πρὸς ἀπολαύσει τὸ χῆρ,

Οὐκ ἔρχεται ὅτι τὸ τέμα τὸ προκειμένον.

Φύσις, θέλησις, ὁππότε, ἐνταξία,

Σύρος πᾶσι, καὶ χεῖρες, ἐπὶ δὲ τῶν

Ἀρμόσις, ἐδὲ ἀλλο πᾶσι γῆρας πᾶσι.

Πολλοῖς ἀντιλέγουσιν ὅτι ὁ παρὸν χρόνος,

Ὁ δὲ δὲ ἀντιλέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐνταξία,

Καὶ πρὸς μὲν τῶν ἀρμὸν λόγῳ, εἰς ὁ παλαιός,

Σοὶ μὲν ταῦτα δοκῶντ' ὅτιν, ἐμοὶ δ' ἔτεδεν.

Τὰς ξυμμετὰς δ' αὖ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Ὁ δὲ δὲ ἀντιλέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐνταξία.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

Εἰς τὸν χρόνον, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπολαύσει.

224. Εἰς Δία. ὅτι ἔργα καὶ αἵματι
 ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.
 Ἰστέ τῷ πρώτῳ ὅμῳ ἔπη.

Χαῖρε μέγα, Κρονίδη παρυσίεσσιν. δῶτορ ἑάων,
 Δῶτορ ἀπημονίης, πᾶ δ' ἔργα (αἵ κιν αἰδοί;
 Οἱ γένετ', ὅσιν ἔσται πᾶ κιν Διὸς ἔργατ' αἶται;
 Χαῖρε, πάτερ, Χαῖρ' αὖτις. δίδου δ' ἀρετῶν τ' ἀ-
 φενός τε.

Οὐτ' ἀρετῆς ἀπὲρ ὀλβίου. ὅπῃ δ' ἀνδρῶν αἰξεν,
 Οὐτ' ἀρετῇ ἀφένω. δίδου δ' ἀρετῶν τε καὶ ὀλβίου.

225. Εἰς Ἀντιόχου Πάλλαδ'.

Μὴ μύρα λωλῆσθαι τῇ Παλλάδι, μὴδ' ἀλαδ' ἀσπρῶς
 (Οὐ γὰρ Ἀθηναία χεῖμα (αἵ μὴτα φίλοι).

Οἷστέ μινδ' ἐκτόπιον. αἶ χαλὸν ὄμμα πῶ τῶναι.

Οὐδ' ὅκα παρ' Ἰδαν φεῦξ' ἐδίχαζεν ἔριν,

Οὐδ' ἐς Ὀρεῖ χαλκὸν μεγάλη Θεός, ὅδ' Ἰσιμῶνι.

Ἐβλεψάν θιναν ἐς Ἀφροαινομένην.

Οὐδ' Ἡρῇ Κύπρις ὅδ' Ἀφροαί χαλκὸν ἐλοῖσα,

Πολυάκῃ τῶν αἰτῶν δις μετέθηκε χεῖμα.

Ἰδαν. J. Nullum occurrit ex-
 emplum, ubi proprium loci
 nomen, in quo fit actio, po-
 nitur sine praeposit. in accu-
 sativo; adeoque "Ἰδαν legem-
 dum censeo. litem in Ἰδᾷ ju-
 dicatam. Doctissimus Bentley

ius legit "Ἰδαν.

Occurrit exemplum, II. v. 268. Σκάνδαν δ' ἄρα δῖ-
 κε, &c. ubi Schol. Σκάνδαν,
 ἀπὸ τῷ ἐν Σκάνδιᾳ, κατὰ
 Σκάνδαν.

a διδωμ 20.

M
T
O
A

ov,

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

δδ

25. 1941

62

1

13

13

2

10

10

1998

11

1990-1991

10

10

11

200

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of subscribers. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them. The list includes names such as "J. H. Smith", "W. J. Brown", "C. L. Green", "J. M. White", "J. R. Black", "J. T. Gray", "J. P. Hall", "J. K. Lee", "J. N. Miller", "J. O. Wilson", "J. Q. Young", "J. S. Adams", "J. V. Baker", "J. W. Carter", "J. X. Evans", "J. Y. Foster", "J. Z. Gibson", "J. A. Harris", "J. B. Jones", "J. C. King", "J. D. Lamb", "J. E. Martin", "J. F. Nelson", "J. G. Phillips", "J. H. Reed", "J. I. Scott", "J. J. Taylor", "J. K. Turner", "J. L. Vance", "J. M. Warren", "J. N. Wright", "J. O. Young", "J. P. Adams", "J. Q. Baker", "J. R. Carter", "J. S. Evans", "J. T. Foster", "J. U. Gibson", "J. V. Harris", "J. W. Jones", "J. X. King", "J. Y. Lamb", "J. Z. Martin", "J. A. Nelson", "J. B. Phillips", "J. C. Reed", "J. D. Scott", "J. E. Taylor", "J. F. Turner", "J. G. Vance", "J. H. Warren", "J. I. Wright", "J. J. Young", "J. K. Adams", "J. L. Baker", "J. M. Carter", "J. N. Evans", "J. O. Foster", "J. P. Gibson", "J. Q. Harris", "J. R. Jones", "J. S. King", "J. T. Lamb", "J. U. Martin", "J. V. Nelson", "J. W. Phillips", "J. X. Reed", "J. Y. Scott", "J. Z. Taylor", "J. A. Turner", "J. B. Vance", "J. C. Warren", "J. D. Wright", "J. E. Young", "J. F. Adams", "J. G. Baker", "J. H. Carter", "J. I. Evans", "J. J. Foster", "J. K. Gibson", "J. L. Harris", "J. M. Jones", "J. N. King", "J. O. Lamb", "J. P. Martin", "J. Q. Nelson", "J. R. Phillips", "J. S. Reed", "J. T. Scott", "J. U. Taylor", "J. V. Turner", "J. W. Vance", "J. X. Warren", "J. Y. Wright", "J. Z. Young", "J. A. Adams", "J. B. Baker", "J. C. Carter", "J. D. Evans", "J. E. Foster", "J. F. Gibson", "J. G. Harris", "J. H. Jones", "J. I. King", "J. J. Lamb", "J. K. Martin", "J. L. Nelson", "J. M. Phillips", "J. N. Reed", "J. O. Scott", "J. P. Taylor", "J. Q. Turner", "J. R. Vance", "J. S. Warren", "J. T. Wright", "J. U. Young", "J. V. Adams", "J. W. Baker", "J. X. Carter", "J. Y. Evans", "J. Z. Foster", "J. A. Gibson", "J. B. Harris", "J. C. Jones", "J. D. King", "J. E. Lamb", "J. F. Martin", "J. G. Nelson", "J. H. Phillips", "J. I. Reed", "J. J. Scott", "J. K. Taylor", "J. L. Turner", "J. M. Vance", "J. N. Warren", "J. O. Wright", "J. P. Young", "J. Q. Adams", "J. R. Baker", "J. S. Carter", "J. T. Evans", "J. U. Foster", "J. V. Gibson", "J. W. Harris", "J. X. Jones", "J. Y. King", "J. Z. Lamb", "J. A. Martin", "J. B. Nelson", "J. C. Phillips", "J. D. Reed", "J. E. Scott", "J. F. Taylor", "J. G. Turner", "J. H. Vance", "J. I. Warren", "J. J. Wright", "J. K. Young", "J. L. Adams", "J. M. Baker", "J. N. Carter", "J. O. Evans", "J. P. Foster", "J. Q. Gibson", "J. R. Harris", "J. S. Jones", "J. T. King", "J. U. Lamb", "J. V. Martin", "J. W. Nelson", "J. X. Phillips", "J. Y. Reed", "J. Z. Scott", "J. A. Taylor", "J. B. Turner", "J. C. Vance", "J. D. Warren", "J. E. Wright", "J. F. Young", "J. G. Adams", "J. H. Baker", "J. I. Carter", "J. J. Evans", "J. K. Foster", "J. L. Gibson", "J. M. Harris", "J. N. Jones", "J. O. King", "J. P. Lamb", "J. Q. Martin", "J. R. Nelson", "J. S. Phillips", "J. T. Reed", "J. U. Scott", "J. V. Taylor", "J. W. Turner", "J. X. Vance", "J. Y. Warren", "J. Z. Wright", "J. A. Young", "J. B. Adams", "J. C. Baker", "J. D. Carter", "J. E. Evans", "J. F. Foster", "J. G. Gibson", "J. H. Harris", "J. I. Jones", "J. J. King", "J. K. Lamb", "J. L. Martin", "J. M. Nelson", "J. N. Phillips", "J. O. Reed", "J. P. Scott", "J. Q. Taylor", "J. R. Turner", "J. S. Vance", "J. T. Warren", "J. U. Wright", "J. V. Young", "J. W. Adams", "J. X. Baker", "J. Y. Carter", "J. Z. Evans", "J. A. Foster", "J. B. Gibson", "J. C. Harris", "J. D. Jones", "J. E. King", "J. F. Lamb", "J. G. Martin", "J. H. Nelson", "J. I. Phillips", "J. J. Reed", "J. K. Scott", "J. L. Taylor", "J. M. Turner", "J. N. Vance", "J. O. Warren", "J. P. Wright", "J. Q. Young", "J. R. Adams", "J. S. Baker", "J. T. Carter", "J. U. Evans", "J. V. Foster", "J. W. Gibson", "J. X. Harris", "J. Y. Jones", "J. Z. King", "J. A. Lamb", "J. B. Martin", "J. C. Nelson", "J. D. Phillips", "J. E. Reed", "J. F. Scott", "J. G. Taylor", "J. H. Turner", "J. I. Vance", "J. J. Warren", "J. K. Wright", "J. L. Young", "J. M. Adams", "J. N. Baker", "J. O. Carter", "J. P. Evans", "J. Q. Foster", "J. R. Gibson", "J. S. Harris", "J. T. Jones", "J. U. King", "J. V. Lamb", "J. W. Martin", "J. X. Nelson", "J. Y. Phillips", "J. Z. Reed", "J. A. Scott", "J. B. Taylor", "J. C. Turner", "J. D. Vance", "J. E. Warren", "J. F. Wright", "J. G. Young", "J. H. Adams", "J. I. Baker", "J. J. Carter", "J. K. Evans", "J. L. Foster", "J. M. Gibson", "J. N. Harris", "J. O. Jones", "J. P. King", "J. Q. Lamb", "J. R. Martin", "J. S. Nelson", "J. T. Phillips", "J. U. Reed", "J. V. Scott", "J. W. Taylor", "J. X. Turner", "J. Y. Vance", "J. Z. Warren", "J. A. Wright", "J. B. Young", "J. C. Adams", "J. D. Baker", "J. E. Carter", "J. F. Evans", "J. G. Foster", "J. H. Gibson", "J. I. Harris", "J. J. Jones", "J. K. King", "J. L. Lamb", "J. M. Martin", "J. N. Nelson", "J. O. Phillips", "J. P. Reed", "J. Q. Scott", "J. R. Taylor", "J. S. Turner", "J. T. Vance", "J. U. Warren", "J. V. Wright", "J. W. Young", "J. X. Adams", "J. Y. Baker", "J. Z. Carter", "J. A. Evans", "J. B. Foster", "J. C. Gibson", "J. D. Harris", "J. E. Jones", "J. F. King", "J. G. Lamb", "J. H. Martin", "J. I. Nelson", "J. J. Phillips", "J. K. Reed", "J. L. Scott", "J. M. Taylor", "J. N. Turner", "J. O. Vance", "J. P. Warren", "J. Q. Wright", "J. R. Young", "J. S. Adams", "J. T. Baker", "J. U. Carter", "J. V. Evans", "J. W. Foster", "J. X. Gibson", "J. Y. Harris", "J. Z. Jones", "J. A. King", "J. B. Lamb", "J. C. Martin", "J. D. Nelson", "J. E. Phillips", "J. F. Reed", "J. G. Scott", "J. H. Taylor", "J. I. Turner", "J. J. Vance", "J. K. Warren", "J. L. Wright", "J. M. Young", "J. N. Adams", "J. O. Baker", "J. P. Carter", "J. Q. Evans", "J. R. Foster", "J. S. Gibson", "J. T. Harris", "J. U. Jones", "J. V. King", "J. W. Lamb", "J. X. Martin", "J. Y. Nelson", "J. Z. Phillips", "J. A. Reed", "J. B. Scott", "J. C. Taylor", "J. D. Turner", "J. E. Vance", "J. F. Warren", "J. G. Wright", "J. H. Young", "J. I. Adams", "J. J. Baker", "J. K. Carter", "J. L. Evans", "J. M. Foster", "J. N. Gibson", "J. O. Harris", "J. P. Jones", "J. Q. King", "J. R. Lamb", "J. S. Martin", "J. T. Nelson", "J. U. Phillips", "J. V. Reed", "J. W. Scott", "J. X. Taylor", "J. Y. Turner", "J. Z. Vance", "J. A. Warren", "J. B. Wright", "J. C. Young", "J. D. Adams", "J. E. Baker", "J. F. Carter", "J. G. Evans", "J. H. Foster", "J. I. Gibson", "J. J. Harris", "J. K. Jones", "J. L. King", "J. M. Lamb", "J. N. Martin", "J. O. Nelson", "J. P. Phillips", "J. Q. Reed", "J. R. Scott", "J. S. Taylor", "J. T. Turner", "J. U. Vance", "J. V. Warren", "J. W. Wright", "J. X. Young", "J. Y. Adams", "J. Z. Baker", "J. A. Carter", "J. B. Evans", "J. C. Foster", "J. D. Gibson", "J. E. Harris", "J. F. Jones", "J. G. King", "J. H. Lamb", "J. I. Martin", "J. J. Nelson", "J. K. Phillips", "J. L. Reed", "J. M. Scott", "J. N. Taylor", "J. O. Turner", "J. P. Vance", "J. Q. Warren", "J. R. Wright", "J. S. Young", "J. T. Adams", "J. U. Baker", "J. V. Carter", "J. W. Evans", "J. X. Foster", "J. Y. Gibson", "J. Z. Harris", "J. A. Jones", "J. B. King", "J. C. Lamb", "J. D. Martin", "J. E. Nelson", "J. F. Phillips", "J. G. Reed", "J. H. Scott", "J. I. Taylor", "J. J. Turner", "J. K. Vance", "J. L. Warren", "J. M. Wright", "J. N. Young", "J. O. Adams", "J. P. Baker", "J. Q. Carter", "J. R. Evans", "J. S. Foster", "J. T. Gibson", "J. U. Harris", "J. V. Jones", "J. W. King", "J. X. Lamb", "J. Y. Martin", "J. Z. Nelson", "J. A. Phillips", "J. B. Reed", "J. C. Scott", "J. D. Taylor", "J. E. Turner", "J. F. Vance", "J. G. Warren", "J. H. Wright", "J. I. Young", "J. J. Adams", "J. K. Baker", "J. L. Carter", "J. M. Evans", "J. N. Foster", "J. O. Gibson", "J. P. Harris", "J. Q. Jones", "J. R. King", "J. S. Lamb", "J. T. Martin", "J. U. Nelson", "J. V. Phillips", "J. W. Reed", "J. X. Scott", "J. Y. Taylor", "J. Z. Turner", "J. A. Vance", "J. B. Warren", "J. C. Wright", "J. D. Young", "J. E. Adams", "J. F. Baker", "J. G. Carter", "J. H. Evans", "J. I. Foster", "J. J. Gibson", "J. K. Harris", "J. L. Jones", "J. M. King", "J. N. Lamb", "J. O. Martin", "J. P. Nelson", "J. Q. Phillips", "J. R. Reed", "J. S. Scott", "J. T. Taylor", "J. U. Turner", "J. V. Vance", "J. W. Warren", "J. X. Wright", "J. Y. Young", "J. Z. Adams", "J. A. Baker", "J. B. Carter", "J. C. Evans", "J. D. Foster", "J. E. Gibson", "J. F. Harris", "J. G. Jones", "J. H. King", "J. I. Lamb", "J. J. Martin", "J. K. Nelson", "J. L. Phillips", "J. M. Reed", "J. N. Scott", "J. O. Taylor", "J. P. Turner", "J. Q. Vance", "J. R. Warren", "J. S. Wright", "J. T. Young", "J. U. Adams", "J. V. Baker", "J. W. Carter", "J. X. Evans", "J. Y. Foster", "J. Z. Gibson", "J. A. Harris", "J. B. Jones", "J. C. King", "J. D. Lamb", "J. E. Martin", "J. F. Nelson", "J. G. Phillips", "J. H. Reed", "J. I. Scott", "J. J. Taylor", "J. K. Turner", "J. L. Vance", "J. M. Warren", "J. N. Wright",

226.

α Διχην jus
α χταρμαι ποσυδεο
αβ επι ημεθα κατω est
α ρυα γιγνηο
αβ 1 χενος macev,
α ελαια olea
αβ αρυρος argentu
α τραγος ωδη Cap.
αβ ευη ηθημη ποθο

Δ
Ω
Π
Τ
Ε

Τ

Τ

Ο

Τ

Ο

Α

Τ

Α

Τ

Π

Η

Π

Θ

Θ

Θ

226. Εἰς ἀγρόν.

ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Δικαιότατον κτήμ' ἔστιν ἀνθρώποις ἀγρός·

ὅν ἢ φύσις δέει γὰρ, ὀπμιελὸς φέρει,

Πυρρὸς, ἔλαιον, οἶνον, ἰαγάραι, μέλι.

Τὰ δ' ἀργυρώματ' ἔστιν, ἥπι' πορφύρα,

Εἰς τὰς τραγῶδας εὐθεῖ, ὅση ἐς τὸ βίον.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Τ' ἀργύριον εἶ, μετρίκιον, σοι φαίνε'

Οὐ γὰρ ἀναγκαῖον κατ' ἡμέραν μόνον

Τιμῇ πωραχεῖν δωρατὸν, ἀδῶν, ἀλφίτων,

Ὅξυς, ἔλαιον, μείζονα δ' ἄλλα πινός·

Ἀθανασίαι δ' ὅση ἔστιν, ἥδ' ὅτ' ἀν' σωμαγωγῆς

Τὰ Ταντάλῳ πάλλαντ' ὀκείνα λεγόμενα,

Ἀλλ' ἂν ἀποδαίνης, ταῦτα κατὰλείψεις τισιν.

Τί ἐν λέγω; μηδ' αὐτὸς, εἰ σφοδρὸν εὐπηρεῖς,

Πίε δὲ τέτρω, μήτε γὰρ πῶχων πάλιν

Ἡμῖν κατὰφρόνει, τῶ δ' ἔγ' οὐ πυχεῖν δεῖ

Πάρεχε σεαυτὸν τοῖς ὀρεῶσιν ἄξιον.

228. Εἰς Ἀλέαν.

ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΓΙΟΥ ΜΙΛΗΤΟΥ.

Θέλω λέγειν Ἀτρεΐδας,

Θέλω γὰρ Κάδμον ἄδεν·

Ἀ βέρ-

Ἄ βάρβιλον ὃ χροδαῖς
 Ἔωτα μῦνον ἦχον
 Ἥμενα νεῦρα περὶ
 Καὶ τὴν λύρην ἀπασαν,
 Καὶ γὰρ μὲν ἄδον ἄδων
 Ἡρακλῆος λύρην ὅτι
 Ἔωτας ἀντεφώνει.
 Χαίρειτε λοιπὸν ἡμῖν,
 Ἥμενος ἢ λύρην ὅτι
 Μόνος ἔωτας ἄδει.

229. Εἰς Ἔωτα.

Μεσσηνιῶν ποτὶ ὄρεα
 Σπείρε' ὅτ' Ἀρχὸν ἦδη
 Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτη,
 Μερόπων ὃ γυλὰ παῖτα
 Κέα ὃ κήρω δαμνέτα,
 Τότ' ἔως ὅτ' αἰεὶς μεῦ
 Θυσίων ἐποπὶ ὀχλαῖς
 Τίς, ἴφην, δόρας ἀρασσαίς
 Κατὰ μεῦ χίσεις ὀνείρας.
 Ὁ δ' ἔως, Ἀνδρῶν, φησί,
 Βρέφ' εἰμὶ, μὴ φόβησαι.
 Βρέχ' ἔμαι ὃ, καὶ σέλδων
 Κατὰ νύκτα πεπλάνηται.
 Ἐλέησα ταῦτ' ἀκυσας
 Ἀνὰ δ' ἐνὶ λύχρον ἄψας
 Ἀνέφξα, καὶ βρέφ' ἔμ

Ἔωτα

Ἐσπεῶ φέροντα τόξον,
 Πέριπλάς τε, καὶ φαρμάκων.
 Παρὰ δ' ἐξίλω καὶ δίσκος,
 Παλαμάοι χεῖρας αὐτῶν
 Ἀνέδαλπον, ἐκ δ' αἵματος
 Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ἔλαιον.
 Ὁ δ', ἐπεὶ κρῦθ' ἀνέκλινε,
 Φέρε, φησὶ, περὶ πλάγῳ
 Τόδε τόξον, εἴ τι μὲν οὖν
 Βλάβη βραχέως ἀνδρῶν.
 Τάμναι δ' καὶ μετ' αὐτῶν
 Μέσον ἦτορ, ὥσπερ οἶον.
 Ἀνὰ δ' ἄλλῃ καὶ χάριζον,
 Εἴνε, δ' εἶπε, συγχάριζον,
 Κέρας ἀβραβῆς μὲν ἔστι,
 Σὺ δ' ἐκ καρδίῃς πονήσας.

Φέρον-] Nota mutationem generis. βραβή enim est neutrum
 sed personae habetur ratio, non generis.

230. Εἰς αὐτόν.

Λέγουσιν αἱ γυναικες,
 Ἀνακρέων, γέρον εἰ,
 Λαβῶν ἔσοπρον, ἄδρει
 Κόμας μὲν ἐκείτ' ἔσας,
 Ψιλὸν δὲ σὺ μέτωπον.
 Ἐγὼ δ' πᾶς κόμας μὲν,
 Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλδον,
 Οὐκ οἶδα τί τοι οἶδα,
 Ὡς τῷ γέροντι μάλλον

Περίει

Πρέπει τὰ περναὶ παίζειν,
Ὅσω πέλας τὰ μοίρης.

Ὅσω.] Subaudi μάλλον. ut nonnunquam magis apud La-
tinos.

231. Εἰς Ἐρωτα.

Θέλω θέλω φιλήσαι.

Ἐπειδ' ἔρως φιλεῖν με

Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα

Ἄβελον, σὺν ἐπείδω.

Ὁ δ' οὐδὲ τόσον ἄρα

Καὶ χρυσέω φαρέτρῳ,

Μάχη με πρὸς καλεῖτο.

Καὶ γὰρ λαβὼν ἐπ' ὤμων

Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,

Καὶ δέρεα καὶ βρέη,

Ἐμπαρτήριον ἔρω.

Ἐβαλ', ἐγὼ δ' ἐφύρον.

Ὡς δ' ἐκείν' εἶχ' ὁ γὰρ

Ἡρακλῆς, αὐτὸν

Ἀρῆκεν εἰς βίλεμνον.

Μέσθ' ὃ καρδίας μὲν

Ἐδωκε, ὃ μ' ἔλυσε.

Μάτῳ δ' ἔχω βρέη.

Τί γὰρ βελάμεθ' ἔξω

Μάχης ἔσω μ' ἐχέσθαι;

Βελάμεθ'.] Ἀπὸ τῆς προβαλλόμενης, βρέη nempe. Ita locus
dilucidus erit.

232. Εἰς

232. Εἰς Ἑρωτα.

Αἱ Μῦσαι τ' Ἑρωτα

Δήσασαι στεφάνοισι,

Τῷ Κάλλει παρίδωκαν.

Καὶ νῦν ἡ Κυδέρεια

Ζητεῖ, λύτερα φέρουσα,

Λύσαρχ' τ' Ἑρωτα.

Καὶ λύση δὲ πρὸς αὐτὸν,

Οὐκ ἔξεσι ; μῦθε δέ.

Δελοῦμαι δεδίδακ'.

233. Εἰς Ἑρωτα.

Ἑρως ποτ' ἐν ῥόδοισι

Κοιμωμένῳ μέλιτι ταν

Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.

Τὸν δάκτυλον δ' ὀδονοῦσιν

Τὰς χεῖρας, ὠλόλυξε.

Δραμὸν δ', καὶ περὶ τοῦ

Πρὸς τὴν πόλιν Κυδέρεια,

Ὁλωλα, μάτερ, εἶπεν,

Ὁλωλα, καὶ πογνήσω

Ὁφεις μ' ἐτύψε μικρὸς,

Πτερωτὸς, ὃν καλῶσι

Μέλιτι ταν οἱ γυναιχοί.

Α' δ' εἶπεν, εἰ τὸ κέντρον

Πορεύ,

Εἰς

Πονεῖ τὸ πᾶς μελίτλαι,

Πόσον, δοκείς, πονῶσαν,

Ἐξως, ὅσος σὺ βάλλεις;

234. Εἰς τὸ Ἐαρ.

Ἴδε πῶς ἔαρ. ρδμένι.

Χάριτες ῥόδα βρύσιν.

Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης

Ἀπαλῶς γαλῶν.

Ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.

Ἴδε πῶς γέραν ὁδῶει.

Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.

Νεφελῶν σιαὶ δονᾷ.

Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.

Καρποῖσι γαῖα ωρνύπῃ.

Καρπὸς ἐλάας ωρνύπῃ.

Ἐαρ.] Per Cuiusmodi duarum est syllabarum, & Spondæum conficit, quem pedem hic locus admittit.

Χάριτες.] Χάριτας magis placeret, ultima in ῥόδα produci-tur ob duas sequentes conso-nantes.

Ἴδε πῶς κῦμα.] Lege, ἰδὲ κῦμα πῶς. ita lex metri postu-lat. Sic paulo post, ἰδὲ νῆσσα πῶς, restituendum.

Ἀπαλ-.] Lege ὁμολύνε. ster-nitur, æquum redditur.

Γέραν.] Vox γέραν tanquam dissyllaba profertur,

et effect γένος. Baxter, ul-tima vero produci-tur ob se-quentem aspiratam, ut fieri soleat.

Καρποῖσι.] Lege, γαῖα καρποῖσιν προκίπται. γαῖα καρ-ποῖσιν. prior enim in γαῖα corripitur ut prius in οἶ-ος. Homer. τοῖος ἐν οἷος ἔ-τις, &c. & sexcenta huius-modi proximus versus natus est ex priori, ideoque expun-gendus. sonus utriusque par, at sensus precedentis longe vi-vidior.

Βρομίε τέφε, νᾶμα.

Κατὰ φύλλον, καὶ κλῶνα

Καθελὼν ὠδῶσε καρπός.

Βρομίε.] Lege Βρομίε τ' ἴ-
επιτο νᾶμα.

Κατὰ κλῶνα.] Lege κατὰ

pro κατὰ οὐκ ἔπεται
Καθελων.] Deprimens ra-
mos suo pendere.

235. Εἰς Τέτλινα.

Μακαρίζομέν σε, τέτλιξ,

Οὐ δένδρεων ἐπ' ἄκρων

Ὀλίγῳ δρόσον πεπωκώς,

Βασιλῶς ὅπως, αἰδῶς.

Σὰ γάρ ἐστι κείνα πάντα,

Ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,

Χ' ὅποσα φέρουσιν ὦραι.

Σὺ δ' ἐφιλία γεωργῶν.

Ἀπὸ μηδενός ἔβλαπτον

Σὺ δ' ἐπ' ἴμῳ βραπτοῖ,

Θάψας γλυκὺς περσέτης.

Φιλῆσαι μὲν σε Μῆσα.

Φίλει δ' ἐφ' ὅσῳ αὐτῶς,

Λιγυρῶν ἐπ' ἑσθλῶν οἰκῶν.

Τὸ δ' ἤθελες ὅτε τείρει,

Σοφὴ, γαργύλη φίλῳ,

Ἀσπιδὸς ἀσπιδόσκη,

Σχεδὸν εἰ θεοῖς ὁμοῖον.

Faber leg' φίλος αἰ.

236.

236. Εἰς Ἑρωτα.

Χαλεπόν τὸ μὴ φιλεῖσαι,
 Χαλεπόν ὃ καὶ φιλεῖσαι
 Χαλεπώτερον ὃ πάντων,
 Ἀποτυγχάνειν φιλεῖντα.
 Γένε' εἶδεν εἰς Ἑρωτα.
 Σοφίη, τρίπτε' πατὴρ.
 Μόιον ἄργυρον βλέπυσιν.
 Ἀπόλοιτο πρῶτ' αὐτὸς,
 ὅ τιν' ἄργυρον φιλήσας.
 Διὰ τῦτον ἐκ ἀδελφῶν,
 Διὰ τῦτον ἐκ τοκῆς.
 Πόλεμοι, φόνοι δὲ αὐτόν.
 Τὸ ὃ χεῖρον, ὀλύμεθα
 Διὰ τῦτον οἱ φιλεῖντες.

237. Ἑως Δραπέτης.

ΜΟΣΧΟΥ.

Ἄ Κύπρις ἢ Ἑρωτα ἢ ὑἷα μακρὸν ἐβόησεν
 Εἴπεις ἐνὶ τερόδοσι πλανώμενον εἶδεν Ἑρωτα.
 Δραπετίδας ἐμὲς εἰν' ὁ μανυτὰς χέρας ἔχει.
 Ἐσθ' εἰ παῖς παῖς αἰσῶτος ἐν εἴκοσι πᾶσι μάδοις νιν.
 Χρῶτα μὴ εἰ λάλησας, πρὸς δὲ εἰσελθὼς ὁ μῦθος
 δι' αὐτὸ
 Δερμύλα καὶ φλογέεντα, κακαὶ φρένες, αἰδὺ λά-
 λημα.

Οὐ

Οὐ γὰρ ἴσον νοεῖς ἔσθ' ἐγγεῖ. ὥς μέλι, φωνά.
 Ἦν δ' ἔχρα, καὶ ὅτ' ἀνέμενος, ἡπεροπόλεις,
 Οὐδὲν ἀλαθύνων. δόλιον βρότος, ἄγρια παῖσδει.
 Εὐπλόκαμον τὸ κέρανον, ἔχει δ' ἰταμίον τὸ πρὸς
 σπον.

Μικκίλα μὲ τλήναι τὰ χερύδεια, μαχεῖ δ' ἐβέλλει
 Βάλλει καὶ εἰς Ἀχέρουσα, καὶ εἰς Αἴδου βασιλῆα.
 Τυμχὸς μὲ τὸ γέσπεμα, νόθος δ' οἱ ἐμπιπύχεται.
 Καὶ πτερόεις ὄσση ἄρως ἐρίπτα δ' ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλως.
 Ἀνέρας, πρὸς γυναικας, ὅπ' ἀπλάγχουσι δ' ἐβήθη.
 Τόξον ἔχει μάλα βαρὺν, ὑπὲρ πῶς δ' ἐβέλεμον.
 Τυτθὸν ἰοὶ τὸ βέλεμον, εἰς αἰδέα δ' ἄχει φο-

ρεῖ.
 Καὶ χρίσται περὶ καὶ τα φαρύτριοι, ἐνδοθι δ' ὄντ'
 Τοῖς περὶ χράσμαι, ποῖς πολλὰ καὶ μετ' ἐπὶ σφί.
 Πόρτα μὲ ἄγρια, πάντα, πολὺ πλείων δ' οἱ αὐτῶν
 Βασί, ἡσυχίας ἐοῖσι, καὶ ἄλιον αὐτῶν ἀναΐθει.

Ἦν τὸ γ' ἔλκε τλήναι, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεΐσθαι.
 Καὶ ποτ' ἴδης κλαῖοντα, φυλάσσειο μή σε πλάνησιν.
 Καὶ γὰρ ἄγε, τὸ μὲν ἔλκε, καὶ μὲν ἐβέλεσε φιλάσσαι,
 Φόβος, κακὸν τὸ εἶλαμα, πρὶ χαίλα φάρμακον
 ἐπὶ.

Ἦν δ' ἀέγης, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι
 ὄπλα,

Μὴ γὰρ δύνῃς, πάντα δοῦναι, τὰ γὰρ περὶ πάντα
 βέβαπται.

238. Χρυσᾶ' Ἐπη.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Ἀθανάτους μὲ πρῶτα θεούς, νόμῳ τῷ ἄλκιμον,
 Τίμῃ, καὶ σέβῳ ὄρεται ἐπεὶ θεῶν ἀγαθούς,
 Τὸς περὶ αἰχθόντας οὐδὲ δαιμόνας, ἐπὶ μακρῶν
 Τῶν τε γυνεὺς πῆμα, τὸς τ' ἀλκίῃ ἐκπύλασται.
 Ταῦτ' ὁ ἄλλων ἀρετῇ ποιεῖ φίλον ὅστις ἀρετῇ.
 Πράξει δ' εἴνε λόγους ἐργοῖσι τ' ἐπωφελίμοις.
 Μὴδ' ἐχθαίρει φίλον σὺν ἀμαρτῇ δ' εὖνεκα μακρῶν
 Ταῦτα μὲ ὅπως ἴδω. κρατεῖν δ' ἐθίξει πάντες,
 Γαστρὸς μὲ πρῶτα, καὶ ὕπνου, λαλῆναι τε,
 Καὶ θυμῷ. πρήξει δ' αἰσχρὸν πόλε μήτε μετ' ἄλλῃ
 Μήτ' ἰδίῃ πάντων δ' ἡ μάχῃ αἰσχύνοιο σάυτον.
 Εἴπα δικαιοσύνην ἀσκεῖ, ἐργῶ τε λόγῳ τε.
 Μὴδ' ἀλογίως σάυτον ἐχθρὸν ποιεῖ μόνον ἐθίξει.
 Ἀλλὰ γινώδι μὲ αἷς δαίνας πῆμα δ' ἀπάσι
 Χρήματα δ' ἄλλοις μὲ κατὰ φιλεῖ, ἄλλοι δ' ὀλέσθαι.
 Ὅσα π' δαιμόνιοι τύχαις βροτοὶ ἄλλῃ ἐχουσιν
 Ὡς δὲ μῦθεαν ἐχθρῶν, πρῶτος φέρει, μὴδ' ἀγανάκτει
 Ἰάδ' ὅς περ ἐπεί, καὶ δόσον δύνῃ. ὦδε δ' ἐφείδω
 Οὐ πάντ' τοῖς ἀγαθοῖς τῶν πολλῶν μοῖρα δίδωσι
 Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε καὶ ἔσχατοι
 Περσέϊ πῆμα. ὧν μήτ' ἐκπύλασται, μήτ' ἀρ' εἰσέλθῃ
 Εἴργεται σάυτον. ψεύδεται δ' ὡς περ ἡ ἀλήθεια,
 Πρῶτος ἴσθ'. ὁ δὲ τοῖς ἐρέω, ὅτι παντὶ τελείω
 Μὴδὲς μήτε λόγῳ σε παρείτη, μήτ' ἔργῳ,
 Πρῶτος, μὴδ' εἰπεῖν ὅ, καὶ τοῖς μὴ βέλτερόν ἐστι.

1. Διότι.] Legitur διάκω.]

Βυλ...

Βυλεύε, ὃ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πύλην
 Δειλὺ θεὸς τωρήσῃεν τι λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδράς
 Ἀλλὰ πᾶν ἐκτελείεν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνίησιν.
 Πρῶτον δ' ὃ μηδὲν τῶν μὴ πίπασαι, ἀλλὰ διδάσκει
 Ὅσοι χρεῶν καὶ περνώτατον βίον ὧδε ἀλάξῃς.
 Οὐδ' ὕμνους τ' ὡς σὺν ἀμέλειαν ἔχων χρῆται.
 Ἀλλὰ ποτὺ τι μέτρον καὶ οἴτε γυμνασίων τι
 Ποιεῖται μέτρον ὃ λέγω πᾶν, ὃ μὴ σ' ἀνίησιν.
 Εἰδὼς δ' ὃ διαίται ἔχειν καὶ δαίρειον, ἀδρυσίον.
 Καὶ πεφυλαξέτω τῶν ποιῶν, ὅπου φθόρον ἔα χρεῖ.
 Μὴ δαπανᾶν ὡς κέρων, ὅπου καλῶν φθάνει.
 Μὴδ' ἀτελεύθετον ἰδοὶ μέτρον δ' ὅτι πᾶσι ἀρεστον.
 Πρῶτον δ' ταῦτ', ἃ σε μὴ βλάψῃ· ἀδύνατον δ' πρὸ
 ἔργου.
 Μὴδ' ὑπὸν μακαρίσιν ἐπ' ὀμμασί πρὸς ἑξάδα,
 Πρὸν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρεῖς ἑκάστω ἀπαλθεῖν.
 Πῶς παρέβω; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δὴν ἀπὸ τέλει ἔρη;
 Ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρῶτον ἐπέβην· ὃ μετέπειτα
 Δειλὰ μὲν ἐκωρήξας, ὅτι πλησσοῦν χρῆται, τέρπει.
 Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα· τέτων χρῆ ἔρῃ σε.
 Ταῦτά σε τ' εἴης ἀρετῆς εἰς ἵχνη ἀθήσει.

239. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, ἔχῃ ὃ μὴ ἀδίκῳ,
 Ἀλλ' ὅστις ἀδίκῳ δυνάμενος, μὴ βάλῃ.
 Οὐδ' ὅς τινι μικρὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο,
 Ἀλλ' ὅς τινι μεγάλη καρτερῇ μὴ λαμβάνων,
 ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως.
 Οὐδ' ὅστις ταῦτα πάντα ἔλατρεῖ μόνον,

G 2

Ἀλλ'

Ἄλλ' ὅστις ἀδελφὸν γνησίαν τ' ἔχων φύσιν,
 Εἴπω δικάζω, ἢ δ' ὀφείλει τῷ, θέλω
 240. Βίανθι.
 Ἀγαμέμνων μοι Κύπρις ἐστὶν ἱκανὸν ἔπαρτα,
 Νηπάρχον παῖδ' Ἑρώτα κεφαλῆς ἐκ χειρὸς ἄγοισα.
 Ἐς χροῖα πολὺν ζῶντα τόσσον δέ μοι ἔφρασε μύθον,
 Μέλπει μοι, φίλε Βίανθ, λαβὼν τὸν Ἑρώτα δίδασκε.
 Ὡς λέει, ἢ ἂν μὲν ἀπὸ πλῆθους εἴωδ' ὅσαι Ευκρολίας δόν,
 Νήπιον, ὡς ἐδίδου μοι παῖδ' Ἑρώτα δίδασκον,
 Ὡς εὖρε παλαιὰν αὐλὴν ὁ Πάν, ὡς κούδον Ἀδελφά,
 Ὡς χέλω Ἑμμάων, κέλευθον δ' ὡς ἄδης Ἀπόλλων.
 Ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον ὁ δ' ὅσιν ἐμπάζετο μύθων,
 Ἀλλὰ μοι αὐτὸς προῶν ἐντοίμια, καὶ μ' ἐδίδασκε
 Οὐατὴρ ἀδελφάκων τε πάβης, ἢ ματὶς ἔργα.
 Κήρυξ ἐκλαδάμαν μὲν ὅσων τὸν Ἑρώτα δίδασκον
 Ὅσα δ' Ἑρώς μ' ἐδίδασκεν ἐντοίμια, πάντα δ' ἐ
 διδάσκει.

241. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Μείζω τὰ κακὰ ποῖσι πολλοὶ, Δεσπότα,
 Αὐτὶ δὲ αὐτὰς, ἢ πέφυκε τῇ φύσει.
 Οἶον, τέθηκεν υἱὸς, ἢ μήτηρ υἱὸς,
 ἢ νῆ Δι' ἄλλων τῷ ἀγαθῶν γὰρ υἱ.
 Εἰ μὲν λάβῃ τῆς, ἀπὸ δαν, ἀνθρώπου γὰρ υἱ.
 Τροῶν γὰρ γόνε το κακόν, ἢ λήγον πέρ υἱ.

Εἰ μὲν λάβῃ] Lege sine du- ximo versu scribe τούτο, non
 bio, Εἰ μὲν λαλή τῷ, ἀπὸ δαν, enim secundus locus dactylum
 si hoc loquitur, potius est admittit.
 Quid enim huc facit λάβῃ? Pro-

Ἐπὶ

Ἐάν δ', ἀβίωτος ὁ βίῳ, ὅν τι δ' ὄψομαι,
 Ἀπόλωλεν, ὃν ἑαυτῷ ἑαυτῷ σκηπῇ,
 Πρὸς τοῖς κακοῖς ὅν τι πρὸς συλλήνῃ κακῇ.
 Ὅ τ' τῷ λογισμῷ πάντα πρὸς ἑαυτῷ σκηπῶν,
 Τὸ κακὸν ἀφαιρέσει, ἀγαθὸν δ' λαμβάνει.

Ἀπόλλων. -] Hunc & sequentem sic corrige.

Ἀπόλλων. ὃν ἑαυτῷ τοῖς τοῖς ἀν σκηπῇ,

Πρὸς τοῖς κακοῖς ἑστία.

Bentley.

242. Εὐεπίδῳ.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ.

Εἰρῴῃ βαδύπλοστον, ὅν τι πρὸς ἑαυτῷ σκηπῇ,
 Καὶ καλίστα μακάρεσσιν Θεῶν,
 Ζηλὸς μοι σῖθι, ὡς χειρίζεις.
 Δέδοικα δ', μὴ πρὸς πόντοις
 Ὑπερβόλῃ με γῆρας, πρὶν
 Σὺν χαλκίῳ καὶ χρυσῷ ὄρεσσιν,
 Καὶ καλλιχόρῳ ἀγροῖς,
 Φιλοσφάνῳ τε κύμασι.
 Ἴδι μοι, πότνια, πόλιν πάντῃ,
 Ἐχθερὰν γαστρίῳ ἐργ' ἀπ' οἴκου.
 Τὰν μαινομένην τ' εἶναι
 Θηκῶν τεπομένην σιδήρῳ.

Πόντοις.] Polybius omittit.

G 3 243.

243.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

———— τῷτον ἐντυχεσάθην λέγω,
 Ὅσις Δεωρήσας ἀλύπως, Παρμένων,
 Τὰ σεμνὰ παντ' ἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθεν, ταχύν,
 Τὸν ἥλιον τ' ἡρινόν, ἄστ', ὕδωρ, νέφη,
 Πῦρ τ' αὐτὰ, καὶ ἑκατὼν ἔτη βιώσας),
 Ὅφει παρόντα, καὶ ἐνιαυτὸς σφόδρ' ὀλίγης,
 Σεμνοτέρᾳ τέττων ἄπερα ὦν ὅφει ποτὲ,
 Πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶ) τ' χερόνον,
 Ὅν φημι, τῷτον, τινὶ ὀπιδημίᾳ ἀνῶ,
 Ὅχλον, ἀγροῦς, κλέπτας, κυβέτας, χαλκείας.
 Ἄν περὶ τὸ ἐξέλθης, κατὰ λύσας βελτίον.
 Ἐφ' οἷ δὲ ἔχον ἀπῆλθες, ἐχθρὸς ὄσθενι,
 Ὅ προσδιατρίβων τ' ἡσπιάσας ἀπέλασε.
 Κακῶς τε γρεῶν, ἀνδρὲς τῷ γίνε),
 Ῥεμβόμην) ἐχθρὸς εὖρ', ἐπεβυλούθη πόθε.
 Οὐκ ἐνδανάπως ἀπῆλθεν ἐλδῶν εἰς χερόνον.

Ἄστ'] Olim ἀστέρ' lectum, & ad Solem relatum. Malè.

Τ' αὐτὰ, καὶ] Apud Stobæum sic extat: Ταῦτ' ἔτη καὶ ἑκατὴ βιώσας). Unde Clar. Bentleius ταῦτ', ἔτη σι καὶ ἐκ βιῶν ἔδφ.

Ἄπερα] Olim ἔπερα. Malè.

Τιν' ἐπιδη-] Olim καὶ ἐπιδημίᾳ βροτῶν, & ἀνθρώπων.

244.

ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

ὦ Κλέων, παῦσαι φλυαρεῶν, ἀν' ὀκνήσας μανθάνειν,
 Ἄνεπι κέρηθον σεαυτῷ τ' βίον λήσῃ ποιῶν.
 Οὐτε γὰρ ναυαγρός, ἀν' μὴ γῆς λάβῃ) φερόμην),
 Οὐ ποτ'

Οὐποτ' ὅτ' σώσειεν αὐτὰ, ἐτ' αἰὲρ πένης γεγώς,
 Μὴ ἔτεχνην μαθὼν, δύνασ' ὅτ' ἀσφαλῶς ζῇν τ' βίον.
 Ἄλλὰ χρέματ' ἔσιν ἡμῖν. ἄγε παῖχ' ἀπόλλυτο.
 Κτήματ', Οἰκίαι. Τύχης δ' μελαβολὰς σὸν ἀγνοεῖς,
 Ὅτε τ' εὐπερὸν τίθησι πῶχρον εἰς τὴν αὔριον.
 Καὶ μὲν ὀρμαδῇ τις ἡμῶν εἰς λιμένα τ' τ' τέχνης,
 Ἐβάλει' ἀγκυραν κατὰ ψας ἀσφαλείας εἴνεκεν.
 Ἄνδ' ἀπαίδυτο μελασχῇ πινύμαθ' φορέμενο,
 Τῆς ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας σὸν ἔχῃ σωτηρίαν.
 Ἄλλ' ἐταῖροι σὺ φίλοι σοι καὶ σωῆθεις, νῆ Δία,
 Ἐρανον εἰποῖσιν. εἴχῃ μὴ λαβεῖν πείραν φίλων.
 Εἰ δ' μὴ, γνώσῃς ὅτ' αὐτὰς ἄλλο μὴδ' ἐν, πλὴν σκίαν.

V. 9. Τέχνης.] Bentleii docta | dabo : γνώσῃ σεαυτὸν ἄλλο μη-
 emendatio. Olim τύχας. Post | δὲν, πλὴν σκίαν. Scies te me-
 ἀπαίδυτο loco ἀπαίδυτε legit, | ram umbram esse, & planè pe-
 & veterem lectionem in ultimo | riisse.
 restituendam censet, quam tibi |

245.

ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Νῆ τ' Δία τ' μέγιστον, ὦ μιν, Σωσία,
 Ἐγὼ γε πρόπερὸν τὰς πεινῆας ζῆν μόνον
 Ὀδυωμένους. τῶν πλουσίων δ' τ' βίον
 Ἰλαρόν ἔν' ἐμῇ, καὶ φέρειν ἐνθυμίαν.
 Νυνὶ δ' αὐτῶν διαφέροντα τοῖς κατ' ἡμέραν
 Δαπανήμασιν δὴ τ' βίον ὁράω μόνον,
 Λύπας δ' ἔχοντας μείζονας τὰς μείζονας.

Τ Ε' Λ Ο Σ.

Henry Berkeley
Henry Berkeley
Henry Berkeley

E

Q

Jovis,
Præ

Qui vi
Pon
Isthmi
Tu

Isthmi
Salt

Quis ta

Vir
Confr
Effe

EPIGRAMMATA.

1. *In Certamina.*

ARCHIE.

Quattuor sunt certamina per Græciam, quatuor
sacra,
Duo quidem mortaliū, duo vero immorta-
lium.

Jovis, Letoidæ, Palæmonis, Archemori;
Præmia vero illorum oleaster, poma, apium, pinus.

Qui vincebant Jovis Olympia, tulerunt oleastrum,
Poma vero Pythicum Apollinis certamen reportavit,
Isthmiacam autem Pinum præbuit Iovis Melicerta,
Tu vero apium proposuisti, Archemore, in Nemea,

2. SIMONIDIS.

Isthmia & Pythia Diophon Philonis *filius* vicit:
Saltu, celeritate pedum, disco, jaculo, lucta.

3. *In Vitem.*

Incerti.

Quis tandem immisericorditer vini-nutricem imma-
turam-uvam Bacebi

Vir viteo ramo excidit?

Constrictus vero labia humi abiecit, ut viatoribus

Esset cunctibus femelle quæquillæ:

Sit

90 EPIGRAMMATA.

Sit illi Bacchus implacabilis, qualiter Lycurgo,
Quoniam ipsius crescentem extinxit lætitiā.
Hoc enim forte quispiam potu vel ad cantus
Evassisset, vel luctuosæ curæ invenisset solutionem.

4. In Mutilos.

PLATONIS Junioris.

Virum quidam mancum supra dorsum oculis-captus
Porravit, pedibus mutuo-datis, oculis mutuo-acceptis.

5. In Fortitudinem & Fortes.

PALLADE.

Fugiebat Laconolim pugnam; obviam vero facta mater
Dixit, in pectus ense sublato,
Vivus quidem tuæ matri usque dedecus injungis,
Et strenuæ Spartæ patrias leges solvis;
Si vero occideris meis manibus, mater quidem audiam
Infelix, sed in mea patria conservata.

6 Ex Præfectis Ægypti.

JULIANI.

Mater filium desertorem pugne post mortem sociorum
Occidit, partus-dolorum recordationem aspernata:
Legitimum etenim sanguinem discernit Lacedæmon
Virtute præliantium, non genero infantum.

7. In Romam.

CRINAGORÆ.

Ne quidem si Oceanus omnes ætus concitaverit,
Neque si Germania Rhenum omnem ebiberit,

Romæ

Romæ vel tantillum lædet robur, quamdiu utique
manferit

Dextra ad imperandum Cæsari intepida.
Sic & sacrae Jovis Quercus firmiter radicibus
Stant, folia vero arida diffundunt venti,

8. PARMENIONIS.

Illum, terræ pontique inverfis viis,
Navitam Continentis, peditem pelagi,
Tribus hastarum centuriis sustinuit Mars
Spartæ: erubescite montes & pelagi.

9. ALPHEI *Mitylenæi*.

Claude, Deus, magni portas labare nescias Olympi,
Præsidio firma, Jupiter, sacrosanctam ætheris A-
cropolin.
Jam enim & pontus subjugata sunt hasta Romæ
Et terra: coelestis autem via restat inaccessa.

10. *In Retributionem.*

EVENI.

Licet me ederis ad radicem usq; tamen porro fructum
feram,
Quantum infundatur tibi, hirce, inter immolandum.

11. *In minas.*MUSICII, *sive* PLATONIS.

Venus Musis, puellæ Venerem
Colite, sin minus Amorem in vos armabo.
Et Musæ contra Veneri, Marri hæc procacia dicito.
In nos autem non ales est misellus iste puer.

12. *In Virtutem.*

PAULI Silentiarrii.

Neque prædivitis fortunæ tollare impetu,
 Neq; tua deflexerit sollicita cautio liberiorem *cursum*.
 Tota enim ab incertis vita oppugnatur flatibus,
 Hac & illac crebro dum in vices attrahitur.
 Virtus vero stabile quiddam & immutatum, in qua sola
 Fluctus fidenter naviga vitæ,

13. *In Intemperantem.*

LUCIANI.

Paternas opes juvenis adhuc Theron, Menippi *filius*,
 Turpiter in prodigos effuderat sumptus.
 At illum Euctemon, paternus amicus, ut advertit
 Jam arida atteri paupertate,
 Et illum lachrymas fundens ad se recepit, & maritum
 illum
 Fecit suæ filiz, multis insuper *muneribus* dotalibus
 datis
 At postquam Theroni præter spes evenere divitiæ,
 Continuo illos ipsos pascebatur inter sumptus,
 Ita quidem Theronæ rursus circumtexit
 Perniciosæ paupertatis unda reflua.
 Euctemon vero deflevit rursus non jam istum,
 Sed suæ filiz dotemque & thalamum.
 Sensit vera non fas esse hominem, male usum
 Propriis bonis, esse fidum in alienis.

14. *In Citharædum.*

PHILIPPI.

Amabile cum cecinisset multiforis lotis,
 Dixit arguto Phœbus super Glaphyra,
 Marfya, clementis es inventum tuum, Minervæ enim
 Tibias e Phrygia hic nactus est.

EPIGRAMMATA 93

At si tu tales illo tempore inflasles, non Hyagnis
Luisset infelix tibi arum certamen ad Mazandrum.

15. *In Sufficietiam.*

PARMENIONIS *Macedonis.*

Sufficit mihi ~~lana~~ tennæ regmen, neque mensis
Serviam, Musarum flores depastus :
Odi divitias amentes, adulatorum nutrices, neque su-
percilium
Serviliter accommodabo ; novi parvarum epularum
libertatem.

16. PALLADÆ.

Spes nec Fortuna amplius mihi curæ sunt, nec moror
Amplius fallaciam : penetravi in portum.
Sum pauper sane vir, at libertari contubernalis sum :
Insolentes erga paupertatem opes averfor.

17. LUCILLII.

Ne tu ad alienam, o homo, assideas mensam,
Frustrum probrosum alvo gratificans :
Modo quidem senti, & mœsto lumen
Adflens, & mox contra ridenti arridens,
Neque tu utique ploratu cum opus habeas, neque risu.
Et fleo cum Milia, & rideo cum Milia.

18. LUCIANI.

Tanquam mox moriturus, tuis bonis fruire,
Tanquam autem victurus, parce tuis possessionibus
Est autem vir ille sapiens, qui, his utrisq; animadversis.
Parsimoniz & sumptui modum adaptavit.

19. CRA-

19. CRATETIS *Philosophi.*

Salve Dea domina, virorum bonorum amor,
Frugalitas, inclytæ proles Temperantiæ :
Tuam virtutem colunt, quorquor iusta exerceant.

20. THEOGNIDIS.

Non volo ditescere, non precor : atqui fit mihi
Vivere ex paucis, nihil ferenti mali.

21. *In Vitam Humanam.*

Incerti.

Vitam, Heraclite, multo magis, quam cum vivebas,
Defle ; nunc vita est miserabilior.
Vitam jam ride, Democrite, plus quam antea :
Nunc vita omnino est risu dignior.
Ad vos vero & ipse aspiciens, interim anxie cogito,
Qui tecum simul possim flere, Iqui tecum ridere.

22. POSEIDIPPI, *alii CRATETIS Cogniti.*

Qualem quis vitæ secuerit callem ? in foro quidem
Jurgia, & molestæ lites : domi vero
Curæ : rure autem, laborum fat : in mari autem
Terroris : in peregrina vero, siquid habeas, timor :
Si vero inops sis, importunum est : habes matrimo-
nium ? haud expers curarum
Futurus es ; non uxorem ducis ? vivis eo magis in
solitudine :
Liberi, labores : mutilatio, vita sine liberis : juvenus
Imprudens : cani vero e contra inefficaces.
Erat igitur ex duobus optabile unum, vel natum fuisse
Non omnino, vel mortuum fuisse statim a partu.

23. *Es*

23. *Ex adverso Probabilia.*

METRODORI.

Quemvis vitæ secueris callem ; in foro quidem
 Laudes, & prudentes actiones : domi vero
 Quies : rare autem, naturæ gratia : in mari vero
 Lucrum : in peregrina, siquid habeas, decus :
 Sin inops fueris, solus nosti : habes matrimonium ?
 domus optima

Erit ; non uxorem ducis ? vivis eo liberius.
 Liberi amabiles : secura sine liberis vita : juvenus
 Robusta : cani vero contra religiosi.
 Non igitur e duobus his unius optio est, vel natum
 fuisse

Non omnino, vel *protinus* mortuum fuisse, omnia
 enim vitæ bona sunt.

24. LUCIANI.

Mortalia quæ sunt mortalium, & omnia prætereunt nos.
 Sin minus, nos tamen illa præterimus.

25. PALLADÆ.

In terram veni nudus, nudus item sub terram abeo :
 Et quid frustra laboro, nudum videns finem ?

26. Ejusdem.

Scena omnis Vita, & lusus ; aut discere ludere,
 Studio seposito, aut perferre dolores.

27. Incerti.

Multa sunt inter calicem & labrum summum.

18. JULIANI.

Dulces omnes *suas* semitas fortita est vita. Urbe media
Gloria, amicitiae: arcanae domi molestiae.
Rus voluptatem affert, lucrum navigatio: aliena terra
Notitias, ex nuptiis autem, domus est unanimes:
Innuptis vero secura usque vita munimentum paratum est
Patri, proles, evanidus sterilibus metus.
Virtutem juvenia, cani prudentiam noverunt præbere:
Quare, fiduciam sumens, vive, procrea *tuum* genus.

29. Inceri.

Quo quis *pallio* absque morte te fugiat, vita? inno-
mera enim tui
Tristitia: & nec fugere in manu est, nec ferre.
Jucunda enim tui natura quidem pulchra, terra, mare,
Astra, Lunæ orbes & Solis:
Cætera autem omnia, formidinesque & dolores: & si
quid nactus fuerit quis
Boni, alterna id excipitur Nemesis.

30. MENANDRI.

Omnia animantia sunt beatiora
Et mente prædita magis homine multo.
Asinum spectes licet principio istum *mibi*.
Is infelix est extra controversiam:
At ipsi malum sua culpa nullum accidit;
Quæ vero natura tribuit ei, ea habet.
Nos autem, præter necessaria mala,
Ipsi nostra sponte alia super accersimus.
Dolemus ubi quis sternuerit: si dixerit male,
Iraescimur. Si viderit quis somnium, valde
Formidamus. Si noctua ululaverit, metuimus.
Affectuum *æius*, opinionones, ambitus, leges,
Omnia hæc adscita Naturæ sunt mala.

31. Incerti.

Omnia risus, & omnia pulvis, & omnia nihil.

Omnia enim quæ sunt, ex ratione-carentibus facta
sunt.

32. LUCIANI.

Quibus feliciter agitur, omnis vita brevis est :

Quibus vero male, una nox immensum est tempus.

33. In Puerum.

ARCHIÆ.

Lysippes nuper-natus in præcipitio filius serpens

Astyanactei initium faciebat fari.

Illa vero ad se recta revocavit via, e sinu proferens

Mammam, a fame redemptricem atque morte!

34. In Senectutem.

MENECRATIS.

Senectus dum quidem absit, quisq; optat ; si quando
veniat vero,

Culpat : est autem semper potius quod debetur.

35. In Calamum Scriptorium.

Eram inutilis calamus stirps : ex me enim

Non ficus, non pomum provenit, non uva :

Sed me vir initiavit Heliconida, tenuia cum expoliisset

Labra, & angustum fluxum atramenti derivasset.

Abhinc vero, quoties bibero nigrum potum, tanquam

Deo plena,

Omne verbum muto hocce loquor ore.

H

36. In

36. *In Arbores.*ANTIPATRI, *alii PLATONIS.*

Juxta-viam nucem me prætereuntibus plantaverunt
 Pueris in lapidibus destinandis ludicrum peritiæ:
 Omnes vero ramosq; & florentes furculos
 Fracta sum, crebris faxis dum ferior.
 Arboribus fructiferis *esse* nihil prodest: certe enim ego
 Infelix mihi in contumeliam fructum tuli.

37. ANTIPHILI *Byzantii.*

Rami sublime penfiles patulæ quercus, felix-umbra
 Viris merum æstum defendentibus, (altitudo
 Frondosi, tegulis opertiores, domus virorum,
 Domus cicadarum, meridiani rami,
 Et me vestris reclinatum sub comis
 Tuemini, radiis solis profugum.

38. *In Infelicitatem.*

ANTIPATRI.

Opes Aristidæ juvenca una, & lanigera
 Erat ovis: harum ope famem abigebat foras.
 Excidit vero utrisque: ovem lupo occidit, partus dolor
 Juvencam; paupertatis ita periit armentum.
 Qua-pera-stringitur is a loro circa collum-nodum cum
 nexuerat,
 Miserandus orbum-balatu mortuus est ad tugurium.

39. *Laudes.*

Incerti.

Bona dicere semper de omnibus pulchrum, turpia ve-
 Licet sint illorum digni quæ loquimur. (ro grave:

40. *In Amorem.*

LUCIANI

Non Amor injuria afficit humanum genus : sed intem-
perantibus

Animis hominum est amor obtentui.

41. *In Ingratos.*

Ejusdem.

Celeres gratiæ, suaviore : sin moretur,
Omnis gratia vana, neque dicatur gratia.

42. Incerti.

Lupum propriis uberibus alo non sponte,
Sed me cogit pastoris amentia.

Grandis vero factus a me in me contra ferus erit,
Gratia mutare naturam non valet.

43. LUCIANI.

Nequam vir dolium est perforatum : in quem omnes
Si exhauris gratias, incassum effuderis.

44. *In Preces.*

Incerti.

Jupiter rex, bona quidem & orantibus & non orantibus
Nobis da, noxia vero etiam a precantibus avertas.

100 EPIGRAMMATA

45. In Cicadam.

Incerti.

Quare me solitudinis amantem improba, pastores, cap-
Cicadam roscidis abducitis a ramis? tura
Nympharum juxta-viam lusciniæ, medios per ætus
Montibus & umbrosis celebriter canentem saltibus:
Ecce autem & turdum & merulam, en vero tot
Surnos ruralis prædones copiar.
Frugum vastatores capere fas; perditte illos.
Foliorum & herbidi quænam est invidia roris?

46. In Mortem.

A G A T H I Æ.

Mortem quid formidatis, quietis genetricem?
Sedantem morbos, & paupertatis dolores?
Sola semel mortalibus adest, nec unquam illam
Vidit quispiam hominum secundo venientem.
Morbi vero multi & varii, modo in hunc, modo illi
Venientes mortalium, & transeuntes.

47. Incerti.

Gaudet nescio quis Theodorus, quia mortuus sum; a-
lius super isto
Gaudebit: morti omnes nos debemur.

48. Incerti.

Ad Orcum rectus descensus, five ab Athenis
Procedis, five mortuus vadis ex Merce.
Ne te doleat utique a patria procul occidisse.
Undecunque unus est ferens ad Orcum ventus.

49. Incerti

EPIGRAMMATATA 103

49. Incerti.

Mortuus sum, at maneo te; manebis autem & tu
quempiam alium.

Omnes similiter mortales unus Orcus hospitatur.

50. In Deos.

LUCIANI.

Homines quidem forte latebis, si improbum quid feceris:
Non latebis vero Deos, ne quidem meditans.

51. Incerti.

Jupiter, Cygnus, Taurus, Satyrus, Aurum, ob amorem
Leda, Europa, Antiopa, Danaes.

52. In semper Aegrotos.

LUCILLII.

Qui reliquerunt dulce lumen non amplius ploro;
Qui vero in expectatione vivunt semper mortis.

53. In Adulatores.

LUCIANI.

Nihil inter homines natura nocentius invenit

Homine puram mentiente amicitiam.

Non amplius enim ut hostem cavemus, sed amantes

Ut amicum, hinc magis laedimur.

54. Incerti.

Fictum habes amorem: metu vero amas & necessitate.

Hoc ipso autem amore nihil infidelius.

H 3

55. In

55. *In Thucydidem.*

Incerti.

O amice, si sapias, fume me in manus, siquidem vero
omnino

Imperitus a natura es Musarum, abjice quæ non in-
telligis.

Sum vero sane non omnibus adeundus, pauci autem
suspexerunt

Thucydidem Olori *filium* Cecropidem genere,

56. *In Mediocritatem.*

Incerti.

Omne supervacuum est intempestivum: dictum nempe
est vetus,

Quod & mellis nimium est, fel.

57. JULIANI.

Domus & patria vitæ sunt gratiæ, posteriores vero
Curæ, hominibus non vita, sed labor.

58. *In Templum Dianæ.*

ANTIPATRI.

Et arduæ Babylonis quadrigis patrem murum,

Et illum ad Alpheum Jovem spectavi,

Hortosque penfiles, & Solis colossus,

Et ingentem celsarum Pyramidum laborem,

Et monumentum Mausoli immane; sed ubi inspexi

Dianæ nubes ad usque excurrentem Ædem,

Et illa sane obscurata sunt, & si prospiceret, excepto
Olympo,

Sol, nihil ullibi tale radiis illustrarit.

59. AN-

59. ANTIPHILI *Byzantini.*

Audacia, navium princeps dux, tu enim cursum invenisti ponti,

Et animas hominum lucro irritasti,
Cum tale fabricata es dolosum lignum, cum talem injeci
Mortalibus lucri spem, morte quæ coarguitur. (si
Effet revera hominum aureum genus, si utiq; a terra
Procul, ut Orcus, pontus prospiceretur.

60. *In Hirundinem.*

Incerti.

Attica puella, melle nutrita, loquax loquacem raptam
Cicadam implumibus escam ters pullis.

Vocalem vocalis, alatham alara,

Peregrinam peregrina, vernam verna.

Non protinus dimittes? non enim jus nec æquum

Perire sacris operato cantibus ore sacris operato cantibus.

Att.] Procne filia Pandionis, Atheniensis.

61. *In Divites.*

Incerti.

Eram juvenis, at pauper; nunc senex, dives sum.

O solus ex omnibus miserandus in utrisque.

Qui tunc quidem uti poteram, cum nihil habui,

Nunc autem, cum uti non possum, jam habeo.

62. LUCIANI.

Divitiæ animi, divitiæ solæ sunt veræ;

Alia nempe habet ille potiora possessionibus.

Illum autem multa-possidentem & divitem æquum est

Vocare, qui uti bonis potest.

H 4

Siquis

104 EPIGRAMMATA

Siquis vero in calculis contabescit, alias super alias
Acervare semper opes festinans ;
Ille, qualis apes multiforis in alveis,
Laborabit, aliis percepturis mel.

63. In Solatium.

PALLADE.

Expectatio mortis luctuosus est dolor,
Hoc vero luteratur mortalis fato functus.
Ne itaq; defleveris discedentem vita ;
Nihil enim post mortem est patiendum.

64. Quae dixerit verba Ulysses regressus in Ithacam.

Salve Ithaca ; post certamina, post molestias amaras ma-
Lubenter tuum solum accedo, ut aspiciam [ris,
Laerten, uxoremq; & insignem filium unicum.
Tuus enim amor demulsit meum animum : novi & ipse
Nil utiq; dulcius esse sua cuiq; patria, & parentibus.

65. In Homerum.

ALPHEI Mitylenæi.

Andromaches adhuc luctum audimus, adhuc Trojam
Cernimus funditus totam everti,
Et laborem bellicum Ajacis sub pinnis urbis,
Atque nexum ex equis Hæctora raptari,
Mæonidæ per Musam : quo non una patria vate
Ornatur, sed terræ utriusque climata.

66. In

Ipsæ
Va
Ipsæ
Fe
Vivis
Qu

Omni
Ser

Quicu
Non p
Injust
Si eni
Pleriq
Deos
Longe
Cum v
Pendur

Vivere
Cura

66. In Menandrum.

Incerti.

Ipsæ tibi ad os se affixerunt apes,
Variis Musarum floribus delibatis:
Ipsæ etiam Gratiæ tibi donavere, Menandre,
Felix dictorum acumen fabulis inferere:
Vivis autem in æternum. Gloria vero, Athenis
Quæ ex te oritur, cœlestes attingit fines.

67. In Silentium.

PAULUS ADÆ.

Omnis fere indoctus sapientissimus est, dum tacet,
Sermonem celans ut morbum turpissimum.

68. De Providentia.

THEODECTÆ.

Quicumque jam mortalium incusat Deos, quod
Non protinus, sed ex intervallo temporis, vindicant
Injustos, causam accipiat.
Si enim extemplo aderant pœnæ,
Plerique metu solo, non autem pio affectu
Deos orarent: nunc vero, pœna
Longe sita, suo ingenio utuntur mortales.
Cum vero deprehensi fuerint, comperti mali
Pendunt pœnas feris temporibus.

69. In Sapientiam.

PAULI Silentii.

Vivere non habet vim a natura placendi, sed abiecisse
Curas e pectoribus canas-tempora.

Divitias

106 EPIGRAMMATA

Divitias habere volo quæ sufficiant, supervacuum autem
Animum semper exedit infanum super auro studium.
Hinc apud homines potiorum plerumque invenies
Et paupertatem opibus, & mortem vita.
Hæc tu cognoscens, cordis dirige vias,
Ad unicum spectans Ipem, sapientiam.

70. In Temperantiam.

Incerti.

Castitas & amor, obvio sibi invicem
Occursu, animas perdiderunt uterque.
Phœdræ quidem occidit igneus ardor Hippolyti,
Hippolytum vero pudica interfecit castitas.

71. In Fortunam.

Incerti.

Spes & tu Fortuna, prorsus valete; portum inveni:
Nihil mihi vobiscum, ludite post me venturos.

72. LUCIANI.

Ager Achæmenidis eram olim, nunc autem Menippi;
Et denuo ab alio transibo ad alium.
Nam & ille olim se tenere me credebat, & rursus hic
Arbitratur; sum autem omnino nullius, nisi Fortunæ.

73. Incerti.

Ampla dona Fortunæ habent metum:
Et eximius splendor non expers periculi est.
Nullaque secura labendi omnino sublimitas apud hu-
manum genus,
Quam evertere solet vel aliquod temporis spatium, vel
livor,

Simul

EPIGRAMMATUM 107

Simul ad summum quis felicitis vitæ excucurrerit.
 Mediocritas vero in omnibus tutior :
 Quod, neque nimis in humili Fortunæ
 Si enim ceciderit quis de minore spatio,
 Parte feratur, nec in excelsa *nimis* contra
 Facile obtegendam fortitus est calamitatem;
 Molis autem magnæ lapsus sit magnus.
 Ad res enim splendidas invidia perrumpit,
 Subvertit autem illos, quos evexerit Fortuna.

74. AGATHIÆ.

Piscator quidam laborabat captandis piscibus, illum
 autem intuita

Prædives virgo animum ægrotabat amore :
 Et ipsum fecit tori consortem : at ille ex vita pauperi
 Accepit omnigenæ tumorem magnificentiæ.
 Fortuna autem ridens affuit, & Veneri,
 Non tuus hic ludus, at meus est, dixit.

Virtus firmissima Dos.

75. ANTIPATRI.

Antigenes Gelous verba olim hæc nata
 Dixit, cum jam esset iturus ad Orcum,
 Virgo pulchra-genas, filia autem mea, pertende
 Colum ducere, supellectilem auxiliarem pauperi vitæ.
 Si autem veneris ad Hymenæum, Achaidis mores matris
 Probos serva, marito dotem firmissimam.

76. LUCIANI.

Multa Fortuna potest, sint licet incredibilia ;
 Humiles tollit, potentes dejicit.
 Et tuum tibi supercilium & fastum compeſcet,
 Licet fluvijs auri latices tibi præbeat. (vero
 Non juncum, non malvam ventus unquam, maximas
 Vel quercus vel platanos novit humi prosternere.

77. Ejus-

708 EPIGRAMMATA

77. Ejusdem.

Non *infeliciter* impingens charus es mortalibus, cha-
rus es Beatis,
Et tibi facile auscultant precanti.
Sin impeeris, nemo amplius tibi amicus, at simul cuncta
Inimica, fortunæque cum momentis una, mutantia.

78. De Nobilitate.

EPICHRAMI

Enecat me istud genus, ne commemora, si me amas,
Mater, identidem genus: nam quibus natura
Bonum contingit nullum proprium adesse,
Huc confugiant, ad monumenta,
Et genus, numerantque avos, quot *sint*.
Enimvero neminem videris, neq; dixeris, cui
Non sunt avi: qui enim extitissent unquam?
Qui vero non percerere valent hoc genus, ob aliquam
Migrationem, vel ob amicorum penuriam,
Quid percerentibus sunt ignobiliores?
Quicumque bene comparatus erit a natura ad bona,
Quantumvis *Æthiops* sit, mater, est nobilis.

79. In Invidiam.

PALLADE.

Invidia misericordia, secundum Pindarum, est melior;
Illis, quibus invidetur, splendida est vita.
Admodum autem infelices miseramur, at ille sim.
Neve nimis felix, nec miserandus ego.
Mediocritas enim optimum est; quoniam summa qui-
dem suapte natura solent
Pericula importare, infima vero contemptum habent.

80. Incerti.

80. Incerti.

Invidia ipsa ipsam suis telis domat.

81. Incerti.

Invidia est pessimum, habet tamen aliquid boni in se;
Tabefacit enim invidorum oculos & cor.

82. In Avaros.

STATYLII FLACCI

Auro vir invento reliquit restim: at alter, aurum
Relictum cum non invenit, nexuit, quem invenit, restim.

83. In Amicitiam.

Ejusdem.

Thesaurus ingens est fidus amicus, Heliodore,
Illi nempe, qui & servare illum novit.

84. Incertum.

Si me amantem amas, duplex gratia: si vero me odisti,
Non tantum me odisti, quantum ego te amo.

85. LUCIELII.

Si me amas, re me ama, & ne me injuria afficias tu,
Fundamentum nocendi amicitiam ponendo.
Omnibus enim hominibus ego multo potiore dico
Apertam inimicitiam dolosa amicitia.
Dicunt autem & navibus fluctuagis nocentiores
Sub mare latentes petras apertis scopulis.

86. In

ΣΤΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

86. *In Prudentiam.*

LUCIANI.

Tardipes consilium longe præstantius ; pernix autem
Semper adhaerentem penitentiam habet.

87. *In Curas,*

THEOGNIDIS.

Tuum ipsius animum oblecta ; molestorum vero civium
Alius de te male, alius melius dicet.

88. *In Salutem.*

ARIPHRONIS Sicyonii,

Salus antiquissima beatorum,
Tecum habitem
Quod restat ævi :
Tu vero mihi lubens tori-consortis sis,
Si qua enim vel opum gratia, vel liberorum,
Beatique *habiti* mortalibus
Regalis imperii, aut cupidinum,
Quas furtivis Veneris cassibus captamus,
Vel si qua alia divinitus mortalibus oblectatio,
Vel laborum lenimen affulsit,
Tecum, beata Salus,
Florere omnia, & nitet Gratiarum ver :
Te vero sine, nemo felix existit.

89. *In Tempus.*

PLATONIS.

Ævum omnia aufert : longum tempus novit mutare
Nomen, & formam, & naturam, atque fortunam.

90. *In*

EPIGRAMMATUM III

90. Inacerti.

Rosa viget brevi tempore, si vero præterierit,
Quærens, invenies non rosam, sed rubum.
Præteri . .] Nempe, breve illud tempus.

91. In Astrologum.

LUCILLI.

Patri meo fratrem astrologi vivacem fore
Omnes vaticinati sunt, ut ab uno ore : [rum :
At Hermoclidus ipsum solus dixit præmature moritu-
Dixit autem, cum illum intus mortuum plange-
(remus.

92. In Anum.

Ejusdem.

Capillos, o Nicylla, quidam tingere te dicunt,
Quos tu nigerrimos foro emisti.

93. Ejusdem.

Caput tingis, senectutem vero tuam nunquam tinges,
Neque genarum rugas explicabis.
Ne itaq; faciem totam cerussa confinge,
Ita ut personam & non faciem habeas.
Nihilo enim plus valet : quid insanis ? nunquam fucus
Et cerussa reddet Hecubam Helenam.

94. In Deformes.

Ejusdem.

Rostrum habens tale, Olympice, neque ad fontem
Venias, neq; inspicias in aliquam pellucidam aquam.
Nam & tum, ut Narcissus, conspicatus faciem mani-
festam,
Continuo morieris, odio habens teipsum ad mor-
tem usq;

95. Ejus-

112 EPIGRAMMATIA

95. Eiusdem.

Fallax speculum habet Demosthenis; si enim verum
Videret, non omnino vellet ipsum inspicere.

96. PALLADE.

Emisti cinnamomum, facum, mel, ceram, dentes:
Eodem sumptu personam emisisses.

97. In Furem.

LUCILLI.

Alatum illum Hermen, Deorum ministrum,
Arcadum regem, boum abactorem,
Stantem huius gymnasii praesidentem,
Nocturnus fur Aulus dixit inter auferendum,
Multi discipuli praestantiores magistris.

98. In Domum incustoditam.

Eiusdem.

Lucrosas quaerite domos, praedones, alias,
Hisce etenim est custos firma paupertas.

99. Eiusdem.

Bubulce, armentum procul pasce, ne te Pericles
Fur cum ipsis bobus simul abigat.

100. In Rhetorem.

CEREALII.

Non dicere insignia & Attica verba quinque,
Feliciter est & prudenter declamare.
Neque enim si *καταλαβὴς*, & si *καταβῆς*, & illud *εἰζὺ*,
Et *κατάγου*, dicis, protinus Homerus eris.
Mentem subesse oportet scriptis, & dictionem eorum
Esse magis vulgarem, ut quisvis intelligat quae dicis.

101. ME.

101. MENANDRI.

Siquidem injuriæ-autorem lubenter ultus esset
 Quisque nostrum, & sociasset studia,
 Ex æquo putans suam esse alteri factam
 Injuriam, & operam præstitissent homines mutuam acti-
 Non ulterius improbitas in nos crevisset
 Ista malorum, sed cum observarentur,
 Et nansciscerentur, quam par erat, poenam,
 Vel pauci certe admodum fuissent, vel aboliti.

102. In Contumeliosos.

PALLADÆ.

Multa loqueris, o homo, humi vero ponaris brevis
 Tace, & meditare vivus adhuc mortem.

103. Ejusdem.

Sol mortalibus lucis Deus: fin & ipse
 Insolesceret splendens, ne lucem quidem optarem.

104. Ejusdem.

Laudare quidem optimum; vituperium v. odii prin-
 At bene loqui, Atticum est mel. [cipium]

105. In Insolentem.

Ejusdem.

Si pauper sum; quid feci? quid me odisti non injuste
 agentem?
 Clades hæc est fortunæ, non injustitia morum.

114 EPIGRAMMATÆ.

106. In *Parcos*.

Incerti.

Te divitem esse dicunt omnes, ego vero te dico indigum
Ufus enim opum testis est, Appollophanes. (esse;
Si particeps sis tuorum ipse, tua sunt; si vero custodias
Hæredibus, ex hoc fiunt aliena.

197. ANTIPHANIS.

Quamnam quis aliam, per Deos quæso, ob *causam*
Optaret ditescere, copiaque nummorum abundare,
Quam posse opitulari amicis,
Et serere semen Gratiae dulcissimæ Dearum?
Nam bibendi quidem & edendi voluptates
Habemus pares: non splendidis enim
Conviviis fames sedatur *melius*.

108. PALLADÆ.

Opes quidem opulenti habes, animam vero pauperis,
O hæredibus opulente, tibi autem pauper.

109. LUCILLII.

Murem Asclepiades argenti-amans¹ vidit domi *sue*,
Et, Quid vis, dicit, amicissime mus, apud me? (aris:
Dulce autem musridens, Ne omnino amice, inquit, vere
Non cibum apud te quæro, tantum mansionem.

110. Incerti.

Si quidem vivis cervi spatiosam vitam, vel cornicis,
Venia *tibi* plurimas opes congerenti *danda* erit:
Si vero unus es mortalium, quos continuo senectus lædit,
Ne te utique immensarum ceperit insana sitis opum.
Ne tu quidem intolerandas inter miseras animam per-
Fruiti fuerint autem alii tuis bonis largiter. (dideris,

111. In

EPIGRAMMATA. 115

111. In Menedemum Cynicum.

Ejusdem.

Esse quidem Cynicum te, Menestrate, & pedibus nu-
Et algere, nemo contradicit prorsus : (dum,
Si vero præripias panes, & frustra impudenter,
Et ego fustem habeo, & te dicunt Canem.

112. In Viros Bonos.

CARPHYLIDÆ.

Ne questu prosequaris præteriens monumentum me-
um, viator ;
Nihil habeo lamentis dignum, ne quidem mortuus :
Liberorum liberos reliqui ; una frui sum uxore
Consenescente : tribus liberis dedi nuptias,
Ex quibus sæpe natos meo sopivi in sinu,
Nullius lamentatus vel morbum, vel mortem.
Qui, mihi datis inferiis innocuo, dulcem somnum
Dormiturum miserunt in regionem piorum.

113. Incerti.

Ne utiq; mortalis cum sis, ut immortalis quicquam puta :
Nihil enim in vita fidum nobis in diem-viventibus.
Siquidem & huncce Casandrum tenet hic locus mor-
Virum natura dignum immortalis, (tuum,

114. CALLIMACHI.

Si quæras Timarchum in Plutonis domo, ut perconteris
Vel aliquid de anima, vel quomodo mox erit :
Quæras licet ex tribu Ptolemaide filium patris
Pausaniæ : invenies vero illum in piorum regione.

116 EPIGRAMMATA.

115. Ejusdem.

Hic Saon *filius* Diconis Acanthius sacrum fomnum
Dormit: mori ne dixeris bonos.

116. Ejusdem.

Suos *amicos* quisque fere morientes dolet,
Nicodicum vero amici & civitas haecce *omnis* deflet.

117. In Therin.

Ejusdem.

Curtus erat hospes, ut & tumulus: non longa dicam.
Theris, Aristæi *filius*, Cretenfis, sub me in longum.

118. In Fortes.

ANACREONTIS.

Strenuus in praelio Timocritus, cujus hocce monumen-
Mars quippe non fortibus parcit, sed ignavis. [tum.

119. In Themistoclem.

GERMANICUS

Pro sepulchro vili statue Græciam, statue vero super
Ligna, Barbaricæ indicia cladis navalis. [hac
Et tumuli basin circum inscribe Persicum Martem,
Et Xerxem. His sepeli Themistoclem.
Columna vero ipsa Salamis superstat, gesta loquens
Mea; quid me parvis magnum indiris?

120. In

120. In eos qui ad Thermopylas moriebantur.

PHILIPPI.

O hospes, nuncia Lacedaemoniis, quod hic
Jacemus, illorum morigeri institutis.

121. Incertum.

(quapropter & hoc ?
Nomen mihi, quid autem hoc ? patria vero mihi ;
Clari vero sum generis ; quid si obscurissimi ?
Postquam vixeram gloriose, reliqui vitam ; quid si in-
Jaceo autem hic jam. Quis, cui hæc dicis ? (glorie ?

122. Incertum.

(scondis,
Vitam ubi ademisti, donas sepulcrum ; atqui me ab-
Non sepelis : tali etiam ipse fruaris, precor, tumulo.

123. Incertum.

Licet me occultes, quasi nemo homo videat,
Oculus Justinæ despicit omnia quæ sunt.

124. CALLIMACHI.

Cyzicum si veneris, parvus est labor Hippacum invenire
Et Didymen : obscurum nullo modo enim est genus.
Et ipsis luctuosum saepe dices verbum, veruntamen dic
Hoc, me illorum filium habere Critiam.

125. In Agathona.

ANACREONTIS.

Pro Abderis mortuum infelicem robore Agathona
Universa ad rogam hæc inclamavit civitas :
Neminem enim talem juvenum sanguine-gaudens Mars
Occidit invisa in turbine pugnae.

126. *In Themistoclem.*

GERMANICI.

Hunc Themistocli vilem tumulum posuit Magnes
 Populus, cum patria a Medis liberata,
 Alienam subiit terram & lapidem. Sic voluit
 Invidia. Virtutes autem majorem habent mercedem.

127. *Incerti, hi vero NERONIS.*

Me mortuo, terra mista sit igni,
 Nihil curo: mea enim bene se habent.

128. *In Viros haud Insignes.**Incerti.*

Tellus alma, senem Amyntichum conde gremio,
 Multorum recordata, super te, laborum.
 Etenim assidue tibi stirpem depegit olivæ,
 Sæpe etiam Bromii palmitibus ornavit,
 Et Cerere implevit, & aquæ fulcos ducens (feram.
 Reddidit quidem olerum feracem, reddidit & pomi-
 Propter quæ tu propitia in tempora cana
 Jacet, & vernas floribus orna herbas.

129. SIMONIDIS.

Qui multa edi, & multa bibi, & multa mala dixi
 Hominibus, jaceo Timocreon Rhodius.

130. CALLIMACHI.

Fatum vero quis bene novit crastinum, quando & te,
 Charmi, illum oculis heri in nostris,
 Proxima die deploratum sepelivimus; nullam illa
 Vidit pater Diophon rem luctuosiore.

131. *In*

131. *In Nioben.*

ANTIPATRI.

Solam cum liberis, mortuorum portitor, excipe me
 Loquacem : sufficit tibi onus Tantalidis.
 Implebit unus uterus tuum navigium; intueri pueros
 Et puellas, Phœbi spolia & Dianæ.

132. *In Timonem.*

CALLIMACHI.

Timon hominum-ofor hic incolo, quin præteri.
 Plorare cum iusseris multa, præteri modo.

133. *In Eundem.*

Timon (non enim amplius es) numquid tibi lux, aut
 tenebræ inimicæ?

Tenebræ: vestrum enim plures in Oreo.

134. LUCIANI.

Puerum me quinquennem, curarum expers pectus ha-
 Immitis Orcus rapuit Callimachum : (bentem,
 At ne me lugeas, etenim vitæ particeps fui
 Modicæ, & paucorum vitæ malorum.

135. *In Uxorem.*

H. MAELIE AGRI.

Lachrymas tibi etiam infra sub terra, Heliodora,
 Dono pietatis reliquias ad Orcum, (multum
 Lachrymas infelices : multum descendum autem in tu-
 Libo monumentum desiderii, monumentum caritatis.
 Miserabile enim, miserabile meam te & inter mortuos
 Meleager
 Lamentor, inanem Acheronti gratiam.

120. EPIGRAMMATA.

Heu, heu, ubi desiderabile mihi germen? rapuit Orcus,
 Rapuit: vigentem vero florem pulvis fœdavit.
 At te supplex precor, Tellus alma, illam omnino lu-
 Leniter tuo sinu, o mater, amplectere. (gendam

136. *In Senem.*

Incerti.

Sexagenarius Dionysius hic jaceo, (pater,
 Tarsensis, qui uxorem non duxi; Autnam vero neq;

137. *JULIANI Aegyptii.*

Ipsam Thiodoten pictor, utinam autem ab arte
 Aberrasset, & oblivionem dedisset flentibus.

138. *SAPPHUS.*

Timadis hic cinis, quam ante nuptias mortuam
 Excepit Proserpinæ niger thalamus :
 Qua etiam defuncta, omnes recenter acuto ferro
 Equales amabilem deposuerunt comam.

139. *Incerti.*

Vides imaginem, Cassiæ illius prudentis,
 Licet mortua sit; virtutibus innotescit
 Animæ forma potius, quam corporis.

140. *GALLIMACHI.*

Crethida fecundo ore, doctam pulchre ludere,
 Requirit Samiorum saepe filia,
 Dulcissimam sanificii sociam, semper loquacem: illa
 v. dormit
 Hic omnibus somnum debitorum.

[Fecundo.] Anna Tanaq. Fabri vertendum jubet, non, videri, claram, cele-
 brem.

141. HERACLIDÆ.

Hospes, Aretemias sum: patria Cnidus: Euphronis veni
In lectum, parvus dolorum non expers fui.

Duos autem simul pariens, hunc quidem reliqui viro
ducem

Senectutis; illum vero abduco, monimentum mariti.

Duas.] Liberos subaudi.

142. *In Servum.*

DIOSCORIDIS.

Servus ego, sane servus, liberali me in tumulo,

Here Timanthe, tuum posuisti nutritorem:

Felicem, innoxiam producas vitam: sin præ senectute

Ad me veneris, tuus ego, here, & in Orco.

143. *In Hectorem & Ajacem.*

LEONTIL.

Hector Ajax enses dedit, Hectori vero Ajax

Balteum: utriusque gratia fatalis fuit.

144. *In Alexandrum Macedonem.*

ARCHIÆ.

Cum Hectore quidem Troja simul occidit, nec amplius

Sublatas opposuit Danaïs irruentibus. (manus

Pella autem cum Alexandro simul periit: patriæ itaque

Viris, non patriis viri insignimur.

145. *In Hippocratem.*

Incerti.

Thessalus Hippocrates, Cœus genere, hic jacet,

Phœbi a stirpe immortalis genitus.

Plurima tropæa morborum qui erexit armis Salutis,

Famam nactus magnam, non forte, sed arte.

146. *In*

146. *In Autupem.*

ISIDORI.

Visco & calamis ab aere ipsum se pavit
 Eumelus, tenuiter, at cum libertate (gratia.
 Nunquam vero alienam osculatus est manum vestris
 Hoc delicias illi, hoc attulit lætitiā. (mit,
 Ter autem tricesimum cum vixisset ad annum, hic dor-
 Liberis postquam reliquisset viscum, & pinnas, & (calamos.

147. *In Naufragos.*

PLATONIS.

Naufragi sepulcrum sum, quod vero e regione, est
 agricolæ:
 Adeo mari & terræ communis subest Orcus.

148. CALLIMACHI.

Utinam ne extitissent quidem celeres naves: non enim
 Filium Dioclidis Sopolin gemebundi plorassetus.
 Nunc vero ille quidem in mari alicubi fertur mortuus,
 loco autem illius
 Nomen & inane monumentum præterimus.

149. *Ejusdem.*

Naxius non in terra occidit Lycus, at in ponto
 Navem simul & animam vidit poreuntē (mari
 Mercator ab Ægina quando navigabat: & ille sane in
 Mortuus; ego vero frustra nomen tumulus habens
 Pronuncio verissimum hocce verbum, Fuge cum mari.
 Rem habere Hædis, navita, occidentibus.

150. ALCÆLI

Invisa sub Arcturo nautis navigatio: per gravem vero
 Procellam Aspasio acerbam molita est mortem;
 Cujus vadis præter tumulum, viator, corpus autem pon-
 Cooperuit, Ægæo quod perfunditur mari. (tus
 Juvenum: deslenda omnis mors; in mari vero
 Plurimi lachrymosæ luctus navigationis,

151. Incerti.

Navita, ne sciscitare cujus hic tumulus sum,
 At tu ipse pontum sortire benigniorem.

152. CALLIMACHI.

Duodecennem filium pater deposuit Philippus
 Hic, magnam spem, Nicotelem.

153. Ejusdem.

Matutini Menalippum sepeliebamus, sole autem
 Occidente Basilo mortua est virgo
 Sua manu; vivere enim, fratrem in ignem ubi posuerat,
 Non sustinuit: duplex vero domus conspexit malum
 Patris Aristippi: mœsto vultu erat autem Cyrene
 Tota, prole-feliciū orbam conspicata domum.

154. In Orphea.

ANTIPATRI.

(fata
 Non amplius delinitas, Orpheu, quercus, non amplius
 Duces, non ferarum liberos greges. (nem,
 Non amplius sopies ventorum fremitum, non grandi-
 Non nivis tractus, non strepens mare.
 Peristi enim: te autem multum desseverunt filia
 Mnemosynes, mater vero præ aliis Calliope.
 Quid defunctis ingemimus natis, cum defendere
 Liberis Orcum ne quidem Diis potestas.

159. In Anacreontem.

ANTIPATRI Sidonii.

Floreat quatuor corymbis ornata, Anacreon, circum te
hedera.

Molliaque pratorum purpureorum folia;
Fontes autem candidi sursum exprimantur lactis;
Suave-olenique e terra dulce fundatur vinum.
Ut etiam tibi cinisque & ossa voluptatem percipiant;
Si quidem ulla ad mortuos accedit lætitia.

160. In suum Patrem.

CALLIMACHI.

Quicumque meum præter tumulum fers pedem, Cal-
limachi me

Scito Cyrenæi filiumque, & genitorem. (rum
Noris autem ambos utiq; hic quidem olim patriæ armo-
dux fuit, ille vero cecinit majora invidia.
Nec invidia: Musa enim quoscunque viderunt lumine
pueros,
Usque dum vita manet, canos non abjecerunt amicos.

161. In Hermocrateam.

ANTIPATRI.

Viginti ego Hermocratea & novem liberos nixa
Nec unius filii, nec unius filie vidi mortem.
Non enim telis percussit meos natos Apollo:
Non graviter descendas Diana sustulit virgines.
Contra autem illa quidem solvit mearum parrus dolo-
res præsens,
Phæbus vero ad juventutem mares perduxit
Illæsos morbis. Vide quam merito præsto
Liberisque & lingua modesta Nioben Tantali filiam.

155. *In Archilochum.*

JULIANI

(amaram
 Monumentum hoc Archilochi maritimum, qui olim
 Musam viperino primus tinxit felle,
 Sanguine fœdato Helicone illo miti: novit Lycambes,
 Lugens trium nexos laqueos filiarum.
 Tacite age præteri, viator, ne forte hujus
 Commoris in tumultu crabrones nidulantes.

156. *In Eundem.*

THEOCRITI

Archilochum, & fiste, & intueri veterem poetam
 illum Iambicum, cujus infinita gloria
 Penetravit & ad hesperum, & ad auroram.
 Certe quidem illum Musæ & Delius amabant Apollo;
 Adeo numerosusque erat, & dexter
 Carminibusq; componendis, ad lyramq; cantandis.

157. *In Euripidem.*

IONIS

Non hoc tuum est monumentum, Euripide; at tu hu-
 Tua enim gloria monumentum hoc ornatur. Jus;

158. *In Sophoclem.*

SIMONIDIS

Placide saper tumultum Sophoclis, placide hedera
 Serpas, virides effundens comas;
 Et folium undiq; floreat rosæ, atq; amans acinorum
 Vitis, teneros circum palmites fundens,
 Ob doctrinam sapientem: quam mellitus ille
 Elaboravit Musas inter & Gratias.

162. *In Imaginem Thyrsidos Pastoris, cujus Oves dormientis ipse Amor pascebat.*

MYRINI.

Thyrsis paganus, qui Nympharum oves pascit,
 Thyrsis, qui modulatur Panis par fistulæ.
 Meridianus, vini-potor, umbrosa sub hac pinu dormit.
 Servat autem ipse sumpto greges pedit Amor.
 O Nymphæ, Nymphæ, excitate in-lupos-audacem
 Pastorem, ne ferarum præda fiat Amor.

163. *In Pauperem.*

CALLIMACHI.

Habui e tenui *re* modicum victum, nec quicquam mali
 Faciens, nec injuria-afficiens quenquam, Tellus alma,
 Micylus: siquid prævum approbavi, neque tu levis
 Sis, neque alii Dii, qui me habetis.

In Egestatem.

Ad omnia timidus pauper est negotia,
 Et omnes se contemnere putat.
 Cui enim res tenuis est, asperius
 Fert omnia molesta, O Lampria.

164. *In Thaletem.*

ANTIPATRI.

Certe quidem parvum monumentum, gloriam vero ad
 cælum usque extensam
 Studiofissimi hujus Thaletis vide.

165. *In Miltiadem.*

Incerti.

Omnes, o Miltiade, *tu*a laboriosa facinora norunt; (gio.
 Persæ præsertim & Marathon, tuæ virtutis sacrata re-

166. Incerti.

Filio pater hoc sepulcrum *erexit*, contra v. fuisset
Erat vero iustitia invidia velocior. (æquum :

167. In *Heraclitum*.DIOGENIS *Laertii*.

Heraclitus ego *sum* : quid me deorsum trahitis, o indoc-
Non vobis laboravi, at me intelligentibus. (ti ?

Unus mihi vir, sexcenti. Innumeri autem,
Nemo : hæc eloquor etiam apud Proserpinam.

168. In *Diogenem*.

ANTIPATRI.

Baculus, & pera, & duplex pannus philosophi
Diogenis, vitæ onus levissimum.

169. In *Heraclitum*.

CALLIMACHI.

Nunciavit quispiam, Heraclite, tuam mortem, & ad
lacrymas me

Adegit : recordatus autem sum quoties uterq; (cubi,
Solem in confabulatione condidimus : at tu quidem ali-

Hospes Halicarnassensis, pridem pridem cinis es :

Tuæ vero vivunt lusciniæ, quibus ille omnium

Raptor Pluto non manum injiciet.

170. In *Epietum*.

LEONIDÆ.

Servus Epietetus fui, & corpore mancus ;

Et paupertate lrus, & amicus immortalibus *Diis*.

171. In *Cleombrotum*.

CALLIMACHI.

Effatus Phœbe vale, Cleombrotus ille Ambraciota

Desluit ab alto muro in Orcum.

Nullum

1231 EPIGRAMMAT A.

Nullum morte dignum cum vidisset malum, sed Pla-
Uno de Anima scripto perlecto. (tonis

172. *In Obtretractores.*

Incerti.

Non inscius scripsit Cimon hæc: omni imminet operi
Momus, quem ne quidem heros Dædalus effugit.

173. *In Myronis Bovem.*

JULIANI.

Bubulce, quo procurrere me cogis? desine pungere;
Non enim mihi ars etiam hoc dedit habendum.

174. *In Poculam sigillo Tantali ornatam.*

GALLI.

Hic pristinus Beatorum conviva, hic qui ventrem
Sæpe nectareo impleverat potu,
Jam guttam mortalem desiderat: invidus vero
Humor semper labio est inferior.
Bibe, dicit sigillum, & mysteria disce silentii:
Nos lingua præcipites hæc luimus supplicia.

175. *In Echo.*

LUCIANI, *hi vero* ARCHIÆ.

Echo scopulos habitantem vides, amice, Panis comitem,
Repercussum sonum recenturam,
Omnigeni oris loquacem imaginem, pastoribus dulce
Ludicrum. Quæcunq; dicis, totidem audiens abi.

176. *In Statuam Veneris Cnidie.*

Ejusdem.

Tibi formæ suspendi tuæ perpulchram imaginem,
Cypri, tua forma potius nihil habens.

177. *In*

177. *In Armatam Venerem Sparte.*

JULIANI.

Pallas Cytheream armatam dixit conspicata,
Cypri, vin' ita ad iudicium eamus?
Illa vero, molle cum risisset, quo mihi scutum adver-
sum tollere?
Si nuda vinco, quid cum arma sumpsero?

178. *In Statuam Mercurii.*

XENOCRATIS.

Mercurio ligneo quidam supplicavit, & lignum erat:
Dein ipsum sublatum humi jecit: ab hoc vero aurum
Effluxit fracto: contumelia præbuit sæpe lucrum.

179. *In Statuam Junonis Herculi mammam ad-
moventis.*

Ipsam novercam finxit: quapropter mammam
In nothum faber non addidit lac.

180. *In Statuam Nemesis.*

Nemesis prædicat cubito frænoque,
Neq; immoderatum quid facere, neq; effrænia loqui.

181. *In Templum Æsculapii.*

Castum oportet illum, qui templum thure redolens in-
troit,
Apparere. Castimonia autem est casto esse animo.

182. *In Statuam Temporis.*

POSEIDIPPI.

Quis, unde faber? Sicyonius: quodnam vero nomen?
 Lyfippus. Tu autem, quis? Tempus omnia domans.
 Quare vero summis *pedibus* incedis? semper rotor:
 quid v. alas

Pedibus habes geminas? volo ventris sublatum.
 Manu vero dextra quid fers novaculam? viris docu-
 Acie omni me acutius esse. (mentum
 Coma vero, quid in fronte? Ut eam obuiusprehendat.
 Per Jovem partes *capitis* averſæ quapropter calvæ
 sunt?

Semel enim alatis prætermiſſum me pedibus.
 Nemo jam *quantumvis* cupidus reprehendet.
 Tale me artifex formavit veſtri gratia,
 Hoſpes, & in veſtibulis poſuit documentum.

183. *In Lavacrum.*

PLATONIS.

Aut talis Cytheream peperit aqua, aut Cytherea
 Talem reddidit aquam: ſuam cutem lavando.

184. *In alterum Balneum parvum.*

Ne faſtidis parva. Gratia ſequitur parva.
 Parvus & Veneris fuit puer Amor.

185. CYRI.

Cypris cum Gratiis & filio aureis-inſtructo-jaculis
 Cum hic laviffet, mercedem dedit gratiam.

EPIGRAMMATA. 131

186. *A Naufragis.*

LUCIANI.

Glauco, & Nereo, & Ino, & Melicertæ,
Et profundo Saturni filio, & Samothracibus Diis,
Servatus e pelago Lucillius hic tomfus sum
Crines capitis; aliud enim nihil habeo.

187. *In Zenophilam.*

MELEAGRI.

Dulce melos, per Pana Arcadem, fistula canis,
Zenophila canora, dulce quiddam sonas melos.
Quo te fugiam? undique me circumeunt Amores,
Et ne tantillum respirare quidem sinunt tempus.
Aut enim mihi Forma incutit amorem, aut rursus Musa,
Aut Gratia, aut quid dicam? omnino igne uror.

188. LUCILLII.

Aut amare dele, Cupido, prorsus, aut amari
Adjunge: ut vel solvas amorem, vel misceas.

189. RUFINI.

Nonne dixi, Prodice, Senescimus? non prædixi,
Aderunt cito dissolutrices amoris?
Nunc rugæ, & capilli cani, & corpus lacerum,
Et os priores non amplius gerens gratias.
Numquis te, superba, accedit, aut adulans
Supplicat? ut sepulchrum, vero jam te præterimus.

190. PHILODEMI.

Ars fidium, & arguta loquacitas, & lascivus oculus, &
Xanthippes, & ignis jam incipiens, (cantus
O anime, incendent te; hoc vero, qua ex parte, aut
quando, & qui,
Non novi: scies, infelix, inter ardendum.

K 2

191.

191. Ejusdem.

Amatus eras, divescum esses, Socrates; sed pauper
factus (habet!
Non amplius amaris: fames remedium en quale
Illa autem, quæ prius te vocabat unguentum & dulcem
Adonin,
Menophila, nunc tibi nomen quærit. (nostri
Quis? unde es virorum? ubi tibi urbs? ægre sane cog-
Istud verbum, Neminem nihil habenti *esse* amicum.

192. Ejusdem.

Mitto tibi, Rhodoclea, hanc corollam, floribus plexam,
Meis ipsius decerptis manibus.
Est liliū, rosæque clausa, roscidaque anemone,
Et narcissus mollis, & purpurea viola.
His redimita, desine superba esse:
Flores, & deflorescis, & tu, & corolla.

193. CALLIMACHI.

Juravit Callignotus Ionidi nunquam illa
Se habiturum nec amicum potiore, nec amicam.
Juravit; atqui vera dicunt, quæ in amore *sunt*
Juramenta non penetrare aures ad immortalium:
Nunc vero ille quidem alius plane accenditur igne, mi-
miseræ autem
Nymphæ, ut Megarensium, nec ratio, nec numerus.

194. JULIANI Ægyptii.

Coronam nectens aliquando inveni
Inter rosas Amorem;
Et alis prehensum
Demersi in vinum.
Sumptum autem ebibi illum;
Et nunc intra meos artus
Alis titillat.

195. RUFI.

195. R U F I *Domestici.*

Omnia tui amo, solum vero tuum iudicio cassum oculum
Odi, odiosis hominibus se oblectantem.

196. *In Donarium Laidis.*

P L A T O N I S.

Quæ insolenter risi super Græcia, quæ amantium
Examen ad fores Lais habui juvenum, (tari
Paphiæ speculum *suspendo*: quoniam talis quidem spec-
Non volo, qualis vero eram olim, non possum.

197. H E S I O D I.

Ille quidem omnium optimus est, qui ipse omnia vide-
Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit. (rit,
Qui vero nec ipse videat, nec alii parere
In animum inducat, ille contra homo est inutilis.

198. *In Virtutem.*

Quæ dixerit verba Juno, Hercule inter Divos
relato.

Tuæ virtutis sudori pulchram rerulit remunerationem
Tuus pater, Hercules: scilicet labor immensam gloriam
Viris novit afferre, post infinitum circulum certaminum.

199. *Ad Hermiam.*

Virtus laboriosa,
Humano generi
Pulcherrimum aucupium vitæ;
Tuam propter, o virgo, formam

Et mori æmulatione dignum Græciæ fatum,
Et labores ferre tabificos & indefessos :

Tale menti injicis

Semenque immortale,

Ausque potius, & parentibus,

Somnoque dolores sedante.

Te autem propter Jove *natus* Hercules

Ledaque filii

Multa sustinere,

Factis prædicantes tuam potentiam.

Tuo vero præ amore Achilles

Ajaxque Orci domos adiere.

Tuamque propter amabilem formam

Atarnei Alumnus

Solis viduavit lumina.

Quapropter decantatus gestis est :

Immortalisque ipsum ornabunt Musæ

Mnemosynes filia,

Jovis Hospitalis reverentiam celebrantes,

Amicitiaque honorem fida.

200. *Decerpta ex Theognide.*

Nemo hominum persuaserit te malum virum amicum

Cyrne, quid prodest iste vir amicus factus? (habere,
Neque te e molesto labore eripuerit, & damno,

Neq; sane boni *quicquam* habens, hujus te participem
Improbis vero benefacienti vanissima gratia est : (vult,

Idem ac ferere pontum maris cani.

Neq; enim pontum ferens densam segetem metas licet,

Nec malis benefaciens, beneficium vicissim receperis.

Inexpletam enim habent improbi mentem : si vero u-
num deliqueris,

Superiorum omnium effusa est gratia.

At probi plurimum fruuntur *beneficio* accepto,

Memoriamq; habent bonorum, & gratiam postea.

Nunquam malum virum amicum fac sodalem,

Sed semper fuge tanquam malum portum.

Multi sane potus & cibi sunt amici ;

In seria autem re pauciores,

Malis autem pie paucis cum facultatibus vivere,
 Quam dives esse, injuste opes adeptus.
 In iustitia autem comprehensim omnis virtus incit!
 Omnisq; vir bonus est, Cyrne, iustus qui est.
 Divitias quidem Numen etiam improbissimo viro dat;
 Sed virtus paucos viros, Cyrne, comitatur.
 Insolentiam, Cyrne, Deus primum malum dedit viro,
 Cujus est locum nullum positurus.
 Parit sane satietas insolentiam, cum improbum opes
 comitentur
 Hominem, & cui non mens integra sit. (tus,
 Nunquam utiq; paupertatem animo pestiferam viro ira-
 Neque egestatem, Cyrne, malam objice:
 Jupiter enim sane libram inclinat alias alii;
 Alias quidem ditescere, alias vero nihil habere.
 Nunquam, Cyrne, eloquere verbum magnum: novis
 enim nemo.

Hominum, quid nox & dies viro perficiat.

202.

Arietes quidem & asinos quærimus, Cyrne, & equos
 Generosos, & quivis vult ex bonis (vatur
 Admittere: ducere autem malam mali *filiam* non gra-
 Generosus vir, si ei pecunias multas det:
 Nulla *fæmina* mali viri recusat esse uxor
 Divitis; sed divitem vult pro bono. (duxit,
 Opes quidem æstimant; & ex malo *natam* bonus
 Et malus ex bono *ortam*: divitiæ miscuerunt genus.

203.

Opes vero cui a Jove & cum iustitia viro fuerint,
 Et pure semper ac stabiliter permanent:
 Si vero injuste præter tempus vir lucri-cupido animo
 Acquiret, sive jurejurando, præter justum captas,

136 EPIGRAMMATA

Statim quidem ferre lucrum videtur, in fine vero
Rursum est damnum, Deorum enim superior est mens.

204.

Divitiarum autem nullus est certus finis hominibus :
Qui enim nunc ex nobis plurimas habent facultates,
Ad duplum properant. Quisnam saturaverit omnes ?
Opes quidem mortalibus sunt amentia.

205.

Mali, non prorsus mali ex utero nati sunt ;
Sed cum viris malis juncta amicitia,
Factaq; improba didicerunt, & verba maledica, &
Sperantes illos omnia dicere vera. (contumeliam,

206.

(peres:
Multi quidem mali sunt divites, boni autem sunt pau-
Sed nos cum illis non commutabimus (semper;
Virtutem divitiis: quoniam illud quidem stabile est
Opes vero hominum nunc hic nunc ille habet.
Cyrne, bonus quidem vir animum habet firmum semper,
Bonoque est animo inque bonis positus, inque malis.
Si vero Deus malo viro facultates & divitias dabit,
Inspiciens malitiam non potest continere,

207.

Nil nimis festina: tempus enim in omnibus optimum
Factis hominum. Sape vero ad virtutem
Festinat vir lucrum quærens; quem fortuna
Propensa in magnum delictum transversum agit:
Et eum fecit putare, quæ quidem sint mala, ea bona
Facile; quæ vero sint utilia, ea mala esse. (esse,

208.

O improba Paupertas! cur cessas me derelicto ad alium
Virum ire? curq; me non volentem amas?

Quin

Quin abi, & domum aliam obito, neque nobiscum
Semper miseræ hujusce vitæ sis particeps.

209.

Opinio quidem hominibus malum magnum est, expe-
rientia autem optimum:
Multi inexpertam opinionem habent honorum.

210.

Neque malis laborans tristere mentem, neque bonis
Oblectatus sis repente, antequam finem extremum vi-
Multos sane sarietas viros perdidit dementes; (deris.
Nosse enim arduum est modum, cum bona adsint.

211.

Ignavis vero beneficienti duo sunt mala: nam & se suis
Privabit multis, & gratia nulla habebitur.

212.

Ne unquam laudaveris, priusquam noveris virum clare,
Ingenium, & modum, & mores qualis sit.
Multi sane fucatos subdolos mores habentes,
Occultant, induti animum diurnum:
Horum vero indicat omnium tempus mores cujusque.
Nam & ego rectam animi sententiam longe jam extra
perrexi; (cissim
Prævenique laudans, priusquam tuos per omnia didi-
Mores: nunc autem jam, navis velut, longe discedo.

213.

Timagora, multorum ingenium a longe insipienti
Cognoscere difficile, etiam si sis sapiens:
Alii quidem enim vitium tectum habent
Opibus; alii vero virtutem perniciofa paupertate.

214.

Spes inter homines sola dea bona est:
Alii vero dii ad Olympum, nobis derelictis, abierunt.
Abiit

138 EPIGRAMMATA

Abiit quidem Fides magna Dea, abiitq; virorum (runt.
Temperantia; Charitesq; o amice, terram relinque.
Juramenta; non amplius fida inter homines sunt iusta,
Neque Deos ullus veneratur immortales.

Piorum vero virorum genus periiit, neque jura: omniq;

Amplius cognoscunt, neq; sane pietatem:

Sed donec quis vivat, & videat lumen solis;

Pie se gerens erga Deos, spem expectet:

Preceatur vero Deos, & splendidas coxas adolens,

Speiq; primæ & ultimæ sacrificet: (semper,

Confidaretque injustorum virorum obliquam rationem

Qui, Deos immortales nihil reverentes,

Semper alienis opibus intendunt cogitationem,

Turpibus ad mala facinora pactis initis.

215.

Nullus pretium redemptionis dans mortem fugerit, neq;

Infortunium, nisi fatum finem imposuerit: (grave

Neq; tristitiam, quando nempe Deus mœrores mitit,

Mortalis vir donis, si velit, effugerit.

216. Solonis quedam.

Mnemosynes & Jovis Olympii inclytæ filia,

Musæ Pierides, audite me precantem.

Felicitatem mihi a Diis beatis date, & ab omnibus

Hominibus semper existimationem habere bonam:

Esse vero jucundum hic amicis, inimicis autem aspe-

rum; (pectu.

Illis quidem venerandum, his vero formidabilem as-

Pecunias autem cupio quidem habere; at injuste possi-

Nolo: post omnia consequitur Pœna. (dere

Opes vero, quas quidem Dii dederint, adsunt homini

Stabiles ex imo fundo ad verticem usque.

Quas vero homines colunt, ab injuria non rite

Proveniunt, sed injustis operibus inductæ,

Invitæ sequuntur, statimq; immiscentur calamitati:

Principium a parvo incipit, velut ignis,

Leve quidem imprimis, sed luctuosum definit.

Non enim diu mortalibus injuriæ opera durant.

217.

217. MENANDRI.

Per Minervam, eximium probitas est bonum
Ad omnia, & mirificum viaticum vitæ.

218. MENANDRI.

Si lacrymæ nobis malorum erant medicina,
Semperque qui flevit ab ægritudine cessabat,
Mutaremus lacrymas, dato auro :
Nunc autem non advertunt res, neque respiciunt
Ad has, Domine, sed eadem via,
Sive plores, sive non, ibunt.
Quid igitur proficimus? nihil : dolor tamen
Habet, ut arbores fructum, lacrymas.

219. Ejusdem.

Siquidem natus eras tu, Trophime, omnium mortalium
Cum peperit mater te, ea lege ut perires (solus,
Facere quæ lubet, & fortuna perfrui bona semper,
Idque Deorum aliquis recepit tibi,
Merito indignaris : nam fefellit te,
Improbumque fecit. Sin iisdem legibus,
Quibus nos, haufisti auram hanc
Communem (ut tecum magnificentius quid loquar)
Ferenda melius hæc, & reputanda sunt ;
Summa vero rationum huc, redit. Homo es,
Quo mutationem citius in sublime, & denuo
Humilitatem nullum animal sustinet :
Et valde merito : infirmius enim cum sit
Natura, maximis versatur in administrandis rebus ;
Cum vero deciderit, multa conterit egregia.
Tu vero neque eximia, Trophime, amisisti
Bona, nunc autem sunt modica etiam, quæ tibi conti-
gerunt mala.
Quare moderatione quadam, & quod nunc te dolet, fer.

220. In Morose.

MENANDRI.

De divitiis crepas, re instabili:
 Siquidem enim nosti has mansuras tecum
 In omne tempus, custodias *velim*, nemini
 Alii impertiens, sed ipse solus possessor.
 Si autem nihil a te, sed a Fortuna omnia habes,
 Quid inideas, o pater, horum cuiquam!
 Ipsa enim alii forsan indigno cuidam
 Adempta tibi omnia superaddet rursus.
 Quapropter ego te dico oportere, quamdiu
 Sis dominus, uti liberaliter, pater,
 Ipsum succurrere omnibus, opulentos reddere,
 Quam plurimos potes per te; hoc enim
 Immortale est; &, si unquam impegeris,
 Inde erit idem ipsum tibi *denuo*.

221. PHILEMONIS.

Quicumq; dicit eorum prorsus, quæ ad rem pertinent ni-
 Prolixum judica, licet duas *tantum* dixerit syllabas; (hil,
 At bene dicentem ne judices esse prolixum,
 Ne quidem quantumvis dixerit multa, & multo tempo-
 Argumentum vero hujus rei Homerum sume; (re.
 Is enim nobis myriadas versuum scribit,
 Tamen ne unus quidem Homerum dixit prolixum.

222. SIMYLI.

Nec natura sufficit sine arte
 Ad quodvis studium omnino cuiquam;
 Nec rursus ars natura destituta.
 Sed & his pariter duobus consociatis
 In unum, insuper oportet adsciscas sumptum,
 Amorem, usum, tempus opportunum, diem longum,
 aptum-a-natura
 Judicem, dicta qui valet contracta dare.
 In quocunque enim horum quis defecerit,

Non

Non attingit finem propositi.
 Natura, voluntas, industria, disciplina,
 Sapientes reddunt bonosque : annorum autem fane
 Numerus nihil aliud præter senectutem fert.

223. EVENI.

Multis contradicere quidem mos est de omni pariter re,
 Recte autem contradicere, non jam hoc in usu est.
 Et ad hos sane satis est verbum illud unum vetus,
 Tibi quidem hæc videntur, mihi vero illa.
 Prudentes vero quis persuaferit celerrime dicendo bene:
 Qui quidem & facillime docilis sunt ingenii.

224. In Jovem.

CALLIMACHI.

Ultimi versus primi Hymni.

(norum,
 Salve plurimum, Saturnie omnium-supreme, dator bo-
 Dator incolumitatis : tua vero opera quis canat!
 Non fuit, non erit. Quis utique Jovis opera canet?
 Salve, pater, salve iterum. da vero virtutemq; opesque.
 Neque enim sine virtute opulentia novit homines am-
 plos, facere, (lentiam.
 Nec virtus sine opibus. Tu vero da virtutemque & opu-

225. In Lavacrum Palladis.

Ex Hymno.

Ne unguenta, lotrices, Palladi, neve alabastros
 (Neque enim Minerva unguenta mixta amat) (illius.
 Attuleritis: nec speculum ; semper venustus est oculus
 Ne quidem, cum Idæ Phryx Paris dijudicabat litem,
 Vel in Orichalcum Magna Dea, vel Simoentis
 Inspexit vorticem in perlucens :
 Nec Juno : Cypris vero, pellucidæ ære sumpto,
 Sæpe eandem bis transposuit comam.

226. *De Agro.*

PHILEMONIS.

Jure optimo tenenda possessio est mortalibus ager,
 Quorum natura eget enim, diligenter fert,
 Frumenta, oleum, vinum, caricas, mel.
 Vasa autem argentea sunt, & purpura
 Tragoedis quidem accommoda, non autem vitæ.

227. *De Superbia.*

MENANDRI.

Argentum, Juvenis; tibi videtur
 Non necessariorum indies modo
 Æstimationem præstare posse, panium, opsoniorum,
 Aceti, olei, sed & majoris alius cujuscumque.
 Immortalitatis vero non potest, ne quidem si congesse-
 Tantalæ talenta illa celebrata. (ris
 Verum, ubi morieris, hæc relinques aliis.
 Quorsum igitur hæc dico? neque ipse, si abunde opum
 tibi sit,
 Confidas isti, neque pauperes contra
 Nos despicias; verum felicitatis perpetuo tenore
 Præbeas teipsum aspectantibus dignum.

228. *In Lyræ.*

ANACREONTIS TEH Ode quædam.

Volo dicere Attridas,
 Volo etiam Cadmum canere:
 Barbitus vero chordis
 Amorem solum sonat.
 Mutavi nervos nuper,
 Et lyræ universam.
 Et ego quidem canebam labores
 Herculis: lyra vero

Amores

Amores resonabat.
 Valeatis deinceps nobis,
 Heroes: lyra enim nostra
 Solos amores canit,

229. *In Amorem,*

Medio noctis olim tempore,
 Vertitur ubi Urfa jam
 Ad manum Bootæ,
 Hominumque genus omne
 Jacet labore domitum,
 Tunc Amor superveniens mihi
 Forium pulsabat repagula.
 Quis, dixi, fores frangit?
 Mea interturbabis somnia.
 Amor vero, Aperi, inquit,
 Infans sum, ne formida.
 Madeo autem *pluvia*, & *illunem*
 Per noctem deerravi.
 Misertus sum, his auditis;
 Statimque, accensa lucerna,
 Aperui, & puerum quidem
 Conspicio, gestantem arcum,
 Alasque, & pharetram.
 Ad focum vero cum collocassem,
 Palmis manus illius
 Refovebam, e capillis autem
 Exprimebam manantem aquam.
 Ille vero, simul frigus *se* remisit,
 Age, inquit, experiamur
 Huncce arcum, siquid mihi jam
 Læditur madefactus nervus.
 Tendit vero, & me ferit
 Medium jecur, ut cæstrum.
 Subfilit autem cachinnans,
 Hospes, vero, dixit, una *gratulare*,
 Cornu illæsum quidem est,
 Tu vero cor dolebis.

230. *Ad Se.*

Dicunt mihi feminæ,
 Anacreon, senex es.
 Sumpto speculo, cerne
 Comas quidem non superesse,
 Nudam vero tibi frontem,
 Ego autem comas quidem,
 Sive superfunt, seu abierunt,
 Non novi: hoc vero novi,
 Senem eo magis
 Decere jocosè ludere,
 Quo propius fatalia.

231. *In Amorem.*

Lubet, lubet amare.
 Suadebat Amor me amare;
 At ego, habens animum
 Inconsultum, non parui.
 Ille autem protinus, arcu sublato,
 Et aurea pharerra,
 Ad pugnam me provocabat,
 At ego, sumpto in humeris
 Thorace, ut Achilles,
 Et hastilibus & scuto,
 Pugnabam cum Amore.
 Mittebat, ego vero fugiebam.
 Ut autem non amplius habuit sagittas,
 Indignabatur, dein ipsum se
 Emisit pro sagitta.
 Medius autem cordis mihi
 Subiit, & me solvit.
 Frustra vero teneo scutum;
 Quid enim objicerem extra,
 Pugna intus me occupante?

232. *In*

EPIGRAMMATA 145

232. In Amorem.

Musæ Amorem
Vinctum corollis
Pulcritudini tradiderunt.
Et nunc Cytherea
Quærit, redemptionis pretium ferens,
Quo liberet Amorem.
Si vero liberavit quis illum,
Non exit; manebit vero:
Servire edoctus est.

233. In Amorem.

Amor olim inter rosas
Cubantem apem
Non advertit, sed vulneratus est.
Digitum vero morsus
Manus, ululavit.
Cursu autem & pennis allatus
Ad formosam Cytheream,
Perii, Mater, dixit,
Perii, & emorior.
Serpens me percussit parvus
Alatus, quem vocant
Apem agricolæ.
Illa vero dixit, si aculeus
Dolet ille apis,
Quantum, videtur tibi, dolent illi,
Amor, quotquot tu feris?

234. In Ver.

En ut veris adventu
Gratiz rosas abundant!
En ut flustus maris
Mollitur serenitate!

146 EPIGRAMMATA

En ut anas urinatur!
 En ut grus remeat!
 Pure autem enituit *Titan*.
 Nubium umbræ agitantur.
 Mortalium vero nituerunt labores *rustici*,
 Frugibus terra prospectat,
 Fructus olivæ exferit se.
 Bromii coronatur latex.
 Perque folia singula, perque ramos
 Depressos floruit fructus.

235. *In Cicadam.*

Beatam prædicamus te, Cicada,
 Quod summis in arboribus,
 Exiguum rorem potus,
 Rex tanquam, canis.
 Tua enim sunt illa omnia,
 Quotcunque spectas in agris,
 Et quotcunque afferunt *Flora*.
 Tu vero cum agricolis pacem colens,
 Nulla ex re quicquam lædens:
 Tu vero honorata mortalibus,
 Æstatis dulcis propheta.
 Amant quidem te Musæ,
 Amat quoque Phœbus ipse,
 Canoramque dedit cantilenam,
 Senectus autem non te terit,
 Prudens, terrigena, cantus amans,
 Doloris expers, sanguinis & carnis expers,
 Prope es Diis similis.

236. *In Amorem.*

Molestum non amare,
 Molestius vero & amare:
 Molestius vero omnium
 Frustra esse amantem.
 Genus nihil ad amorem:
 Sapientia, mores calcantur.

EPITGRAMMATA

Solum argentum spectant.

Pereat primus ille,

Qui argentum adamavit.

Ob hoc non frater,

Ob hoc non parentes,

Bella, cades ob istud.

Quodque pejus, perimus.

Ob hoc nos amatores.

237. Amor Fugitivus.

M O S C H I.

Venus Amorem filium altum inclamabat. i. *alta clamans,*
dicebat,

Si quis in triviis vagantem vidit Amorem,

Fugitivus meus est: Index munus habebit.

Est autem Puer ille insignis: inter viginti alios cognove-
ris ipsum.

Corpore non albus, verum igni similis: oculi ipsius

Acres & flammei, mala mens, dulcia verba;

Non enim idem sentit & loquitur; ut mel, vox est,

Sed, cum irascitur, mens est immitis, fraudulenta,

Nihil veri dicens: dolosus Puer, crudelia ludit.

Pulchre capillatum *est illi* caput, habet autem protervam
faciem.

Exiguæ quidem illius sunt manus, sed procul jaculatur:

Jaculatur usque ad Acherontem, & Interni regem.

Corpore quidem nudus, at mens illi recta est:

Et volueris sicut avis circumvolat nunc ad hos, nunc ad
illos,

Viros & mulieres, visceribus autem insidet.

Arcum habet valde exiguum, super arcu vero sagittam:

Exigua illi sagitta, at in coelum usque fertur.

Et aurea in humeris pharetra: in ea autem sunt

Amarulentæ Arundines, quibus sæpe etiam me sauciat.

Omnia sunt crudelia, omnia; multo vero magis quæ ipsi
est.

Parva fax, Solem ipsum perurit.

148 EPIGRAMMATA

Si te ceperis illum, vinctum duc, neque miserearis.
 Et, si quando flentem videris, cave ne te fallat:
 Etiam si riserit, tu attrahe ipsum: atque, si voluerit te
 osculari,
 Fuge: malum est osculum, ipsa labra sunt venenum.
 Si vero dixerit, cape hæc, dono tibi quæcunque mihi
 sunt arma,
 Ne quicquam attigeris: fallacia dona sunt; igne enim
 omnia tincta sunt,

238. *Aurea Carmina.*

P Y T H A G O R E.

Primum Deos immortales, ut lege ordinatum est,
 Cole, & iusjurandum observa, deinde Heroas præclaros:
 Et inferos Dæmonas venerare, legitima eis sacra faciens:
 Parentesque honora, & qui genere tibi proximi sunt.
 Cæterorum vero tibi amicum virtute fac quisquis est
 optimus.

Lenibus autem cede verbis, factisque utilibus.
 Nec oderis amicum tuum exigui peccati causa.
 Hæc quidem sic teneas. Cæterum his superior esse assuesce,
 Ventre quidem primum, & somno, & libidine,
 Et iracundia. Turpe vero quippiam nunquam feceris,
 nec cum alio,

Nec tecum: sed omnium maxime teipsum reverere;
 Deinde iustitiam exerce, & verbis & factis.
 Neque inconsiderate te in ulla re gerere assuesce;
 Sed noris quod omnibus fato destinatum sit mori:
 Pecuniæ vero alias acquiri volunt, alias perdi.
 Quasque divina sorte homines calamitates habent,
 Earum quamcunque portionem habeas, leniter fer, nec
 indignare:

Mederi tamen illis decet, quantum potes. Sic vero cogita;
 Non admodum multum bonis *viris* parca de illis tribuit.
 Multi vero ad homines tam mali quam boni sermones
 Accidunt; quibus neque exterrearis, neque finas
 Te dimoveri *ab instituto*. Mendacii vero si quid dicatur,
 Leniter

EPIGRAMMATA

Leniter sustine. Quod autem *nunc* dicam, per omnia
perficiatur:

Nemo nec verbis te deceptum adegerit, neq; omnino factis,
Ut facias dicatve quod tuo animo non melius est.

Consulta ante opus, ut ne stulta *inde* existant.

Stolidi utique est & facere & dicere inconsiderata viri.

Verum ea perage, quæ te postea non molestant.

Nihil autem illorum age quæ ignoras; sed disc.

Quæcunque opus est: atque ita jucundissimam vitam
transiges.

Neque sanitatem corpoream neglectui habere oportet.

Sed modum in potu, cibo & exercitiis

Adhibere: modum autem voco id, quod tibi dolorem non
creaverit.

Sed assuesce victum habere purum, non delicatum.

Et cave ea facere quæcunque invidiam habent.

Ne sumptus importune facias, velut honesti ignarus;

Nec illiberalis sis, modus quippe in omnibus optimus.

Fac autem ea quæ tibi non nocuerint: & rationes sub-
duxeris ante opus.

Neque somnum languentibus oculis admiseris,

Priusquam diurnorum operum singula ter *animo* obieris:

Quo transilii? quid autem feci? quid mihi, cum oportuit,
non peractum est?

Exorsus autem a primo percense: & deinde

Turpibus quidem perpetratis, increpta *te*; bonis vero, de-
lectare.

Hæc elabora, hæc meditare; hæc opus est te adamare:

Hæc te in divinæ virtutis vestigia constituent.

239. PHILISCI.

Vir justus est, non quivis injuriam non inferens.

Sed qui, inferre injuriam cum valet, nonvult:

Neque, qui parva accipere abstinuit,

Sed qui magna perdurat non accipere,

Cum habere possit & possidere impune.

Nec quisquis hæc omnia præstat quovis modo,

Sed qui doli-nesciam sinceramq; habens naturam,

Esse justus, & non videri esse studet.

240 EPIGRAMMATAI

240. *Bionis.*

IDYLLIUM 3.

Augusta mihi Venus adhuc dormienti astat,
Infantum Amorem pulchra manu ducens,
Ad terram nutantem; talique me affata est modo,
Canere mihi, chare pastor, acceptum Cupidinem doce.
Sic dixit, illa quidem abiit; ego vero, quæ pastoritia car-
mina modulatus eram,

Stultus, utpote volentem discere Amorem docebam,
Ut invenit obliquam tibiā Pan, ut tibiā Minerva,
Ut testudinem Mercurius, citraramque ut dulcis Apollo.
Hæc ipsum edocebam: Ille vero non curavit *meas* fabulas,
Sed mihi ipse canebat amatoria, & me docebat
Mortalium Immortaliumque amores, & Matris opera.
Et ego oblitus sum quidem eorum, quæ Amorem docebant;
Quæ vero me Amor docuit amatoria, omnia didici.

241. PHILEMONIS.

Graviora mala reddunt plerique, Here,
Ipsi sua culpa, quam sunt ea suapte natura.
Nempe, mortuus est filius, vel mater cuiuspiam,
Vel per Jovem aliorum necessitudine conjunctorum quis.
Siquidem hoc sic acceperit; mortuus est, mortalis enim erat.
Tantundem sit malum, quantum revera fuit.
Si vero; Vita non vitalis, non amplius tuebor,
Disperiit, si *inquam* secum ista consideret,
Ad mala is alia consarcinat mala,
At qui ratione recte subducta omnia secum considerat,
Quod doler deducit, quod juvat vero assumit.

242. *Euripides.*

CRESPHONTES.

Pax profundis *florens* opibus,
Et pulcherrima beatarum Dearum,

Deside-

EPIGRAMMATA.

Desiderium mihi tui *crescit*, quum adeo moraris.
 Veritus sum vëro, ne prius laboribus.
 Superaverit me Senectus, quam
 Tuum venustum *detur* meri florem,
 Et decentibus junctos choreis cactus,
 Corollisque gaudentes comessationes.
 Adventa mihi Venerabilis hanc Urbem,
 Invisam Seditionem arce ab ædibus,
 Insanientemque Discordiam.
 Acuto gaudentem ferro.

243.

MENANDRI

— Illum beatissimum prædico,
 Quicumque luctus expers, Parmenio, contemplatus
 Pulchra hæc, quam primum abiit, unde venit,
 Solem illum communem, fidera, aquam, nubes,
 Ignem. Eadem, centum licet annos vivendum sit,
 Videbis præsentia, annos licet paucos admodum,
 Pulchriora his alia nunquam videbis.
 Panegyrim crede quandam esse tempus
 Hoc quod dico, peregrinationem hanc supra;
 Turbam, forum, fures, aleæ lusus, occupationes.
 Si primus exieris, divertes melius,
 Abiisti enim viatico instructus, invisus nemini,
 Qui diutius moratur, decessit.
 Et male senescens, alicujus rei indigus sit,
 Jactatus hostes invenit, insidias aliunde sensit.
 Non felici morte decessit, qui ad senium pervenit.

244.

PHILEMONIS.

O Cleon, desiste nugari, siquidem pigeris discere,
 Orbam auxillio tibi vitam imprudens reddes:
 Neque enim Naufragus, nisi terram prehenderit allatus.
 Unquam se servare valuerit; neque Vir Egenus cum fiat,
 Artem

EPICRAMMATA.

Artem nullam edoctus valeat tuto vitam agere:
Sed, *inquies*, opes suppetunt nobis. Quæ quidem ce-
lerrime pereunt.

Sunt possessiones, Domus. Fortunæ autem vicissitudi-
nes non ignoras,

Quod opulentum reddit mendicū crastino die.

Si quis vero ex nobis in Artis portum penetraverit,

Anchoram ibi jacet alligatum securitatis causa.

Si vero indoctus tempestate fors jactatus fuerit,

Contra egestatem in senectute nihil habet perfolii.

At sodales, & familiares tui, per Jovem,

Symbolam conferent. Ne optes amicorum periculum
facere,

Sin minus, sciēs illos nihil aliud esse, præter meram
umbram.

PHILEMONIS.

Per Jovem Maximum, putabam, Sofia,

Ego quidem olim pauperes vivere solos

Doloribus affectos. Divitum vero vitam

Hilare quiddam esse, & lætitiā parere.

Nunc vero eorum differre quotidianis

Impensis solummodo vitam cerno

Misérias vero habere majores, quorū Fortunis ma-
jores sunt.

ce-

di-

um

ram

ma-

O O
Oph
Nep
Und